லக்ஷண விருத்தி

உ

LC
N20
97449

பரப்பிரஹ்மணே நம:

லக்ஷணாவிருத்தி

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடம்

ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிகரவர்கள் இயற்றிய

செய்யுளும்,

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிகளவர்கள் இயற்றிய

சம்ஸ்கிருத சுலோகமும்,

திருக்களர்

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞாந தேசிகரவர்கள் பாதசேகரரான

ஸ்ரீ சுப்பைய ஞாந தேசிகரவர்கள் இயற்றிய

வசநமும்

அடங்கியுள்ளது.

28 SEP 1923

இது

திருப்பூவண மடம்

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

பரிசோதிக்கப் பெற்று

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிகள் மடாதிபதி

ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகளவர்களால்

சென்னை சச்சிதாநந்தப் பிரஸிலும், ஆர்யகலா பிரஸிலும்

பதிப்பிட்டது.

1923.

Registered Copy Right.] [விலை 1—8—0.

இரா யோகநாதன்
செப்பனிடுபவர் பெயர்
டிசம்பர் 1992
செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நாள்.
ஜனவரி 1993
செப்பனிட்டு முடித்த நாள்.
11/1/93
சரிபார்க்கும் மு.பா.எ. கையொப்பம்.
ஆராய்ச்சி உதவியாளர் கையொப்பம்.

28 SEP 1923

பூமிகை.

உலகத்திற் பிறந்த மனிதர்களால் அடையத்தக்கது பிரஹ்மப் பிராப்தி யொன்றே. அதற்குச் சாதநமாகப் பல நூல்கள் உள. அவற்றுள் இவ்விலக்ஷணாவிருத்தியு மொன்றாம்.

இலக்ஷணா—ஆவிருத்தி—பிரஹ்மத்தின் லக்ஷணங்களை அப்பியாசம் செய்தல் எனப் பொருள்படும். கருத்தாலோ பிரஹ்ம நாமாவலி எனவாம்.

இதனை ஸ்ரீ கோவிலூர் ஸ்ரீ முத்தி ராமலிங்க ஞாந தேசிகர் ஆதீநம் ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிகரவர்கள் செந்தமிழில் 115 விருத்தப் பாசுரங்களாகச் செய்தார்கள். அதன்பின் ஸ்ரீ கோவிலூர் ஆதீநத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீ அஸ்வத்தேச முனிவர்களது முக்கிய அந்தேவாசியாகிய ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகளவர்கள் சம்ஸ்கிருதத்தில் அநுஷ்டுப் முதலிய சந்தங்களில் 413 சுலோகங்களாகச் செய்தார்கள். அதனைத் தமிழில் வசநமாக மொழிபெயர்க்க வேண்டு மென்று மதுரை, ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிகளின் மடாதிபதி ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகள், திருக் களர் ஸ்ரீ வீரசேகர ஞாந தேசிகரவர்கள் பாத சேகரரும், நியாய சந்திர வேதாந்த பாஸ்கர மஹா மண்டலேஸ்வரரும் ஆகிய ஸ்ரீ சுப்பைய ஞாந தேசிகேந்திர சுவாமிகளவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள, அவ்வாறே தமிழில் வசநவடிவமாக ஆக்கினார்கள். இம்மூன்றும் திருப்பூவண மடாதிபதி ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால் பிழைபறப் பரிசோதிக்கப் பெற்று மேற்படி ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகள் அவர்களால் அச்சிடுவிக்கப்பட்டன.

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகளவர்கள் மீது பாலாநந்த சுவாமிகள் இயற்றிய நிர்க்குண பிரஹ்ம சகஸ்ர நாமமும் அதன் சுலோகமும் இதனோடு சேர்க்கப்பட் டிருக்கின்றது.

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகள் இயற்றிய நூற்களாவன.

1 பிரஹ்மாநந்த அநுசந்தாந யுக்தி ரத்நாகரம் தமிழ்.
2 லக்ஷணாவிருத்தி—சுலோகம்
3 சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சார சங்கிரகம் தமிழ்
4 பஞ்சதசி பதயோஜனி யுரை
5 அசுவத்தாத சரிதம் தமிழ்

இன்னும்சில உள.

பரப்பிரஹ்மணே நம:

3

28 SEP 1923

லக்ஷணவிருத்தி

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	29	அபபிரமேயன்	அப்பிரமேயன்
3	3	நிரீந்திரியன்	நிரிந்திரியன்
3	9	நிற்குணண்	நிர்க்குணன்.
	16	[illegible]	[illegible]
	24	அமேஹாபன்	அமேஹயன்.
6	5	வரைவா	வரைவார்.
	11	பாத்முட்	பாதமுட்
	15	ணவையிலொளுதியு	ன்வையிலோளுதியு.
41	26	தத்துவங்களுமை	தத்துவங்களும்
42	8	காலலந்	காலந்
	18	யெஙஙனங	யெங்ஙனங்
	22	சிஙமாத்திரக்	சிங்மாத்திரக்
	25	நீரிசுரன்	நிரீசுரன்
43	4	செரிகின்ற	செறிகின்ற
44	8	விளங்க	விளங்கு
45	2	இலைபப்படுதல்	இலயப்படுதல்
48	19	யகன்	யான்
49	14	விதைப்பரிந்	விதையறிந்
	23	[illegible]	[illegible]
50	22	[illegible]	[illegible]
51	28	[illegible]	[illegible]
53	6	அபாரமானது	அபாவமானது
	14	[illegible]	[illegible]
	19	எப்போதுமமருக	எப்போதும் மிருத
54	8	களுடைனய, ரிவொ	களுடைய, விரிவொ
	10	[illegible]	[illegible]
	27	பரமாச்	பரமாகச்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
55	19	அபாயகதன்மை	அபயத்தன்மை.
56	12	யாதுபயனுவே	யானபயனுவே.
57	20	பாமான்வினே	பரமான்மாவினை
58	7	நிவிடுஷயொ	நிவிடுஷ்யஃ
	18	நிர்வாதிபத்தன்மை	நிர்விஷயபத்தன்மை
59	9	வ-ராணஸ்ய	வ-ராணஃ
	24	வ-ராதந	வ-ராதநஃ
60	9	ஸ-ஞ-ந	ஸ-ஞ-நஃ
	22	தின்மை	தன்மை
	24	யோதுவினும்	யேதுவினும்
61	3	ஜஹாஸ-ஞ-ந	ஜஹாஸ-ஞ-நஃ
	10	ஞானாஞ்ஞானே ஞான	ஞானாஞ்ஞான
	27	நிவரு தெ	நிவரு தஃ
62	10	அறிவுடைமையை	அறிவுடைமைரூப,
63	1	ஸகாஜ	ஸகாஜஃ
	28	முகஷிச்சு	முடிச்சு
64	[illegible]	மாயையாகிப	மாயையாகிய
	13	சுறுதி	சுருதி
	14	பிறழ்ச்சியைவடை	பிரழ்ச்சியையடை
65	12	ஸஓஹ	ஸஓஹஃ
67	8	ஸகெ்ராய	ஸகெ்ராயஃ
69	6	ஸவடுமத	ஸவடுமதஃ
70	6	ஸவடுயார	ஸவடுயாரஃ
	9	உஊடியஃ	ஹ-வாடியஃ
	24	நிராயார	நிராயாரஃ
71	18	ஞுஜி	ஞுஜிஃ
74	7	ஜஹா	ஜஹாநு
75	2	பற்றலன	பற்றலென
	17	போலும்செங்கமாகவே	போலுமசங்கமாகவே
76	17	ஸகாரண	ஸகாரணஃ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
77	2	நாமாசவுங்	நாமர்கவுங்
	11	நிவரு தீஸ்ய	நிவரு திஸ்ய
	18	காரணுதிகள்	காரணுதிகள்
	22	இகமவிருத்தி	இதம்விருத்தி
78	5	ஸாண-	ஸாண-ஃ
	18	பஞ்சனு	பஞ்ச
	20	வைசுவானராதியாரும்	வைசுவானராதியரும்.
79	5	வரிவ-ஶண-	வரிவ-ஶணஃ
	26	பிராணமயலாற்	பிராணமயனுற்
80	19	மென்னமெய்து	மென்னவெய்து
	23	னிசவில்சத்	னிகவில்சத்
	24	பொழமே	பொழுதுமே
	26	ஸவடுஸஃ	ஸவடுஸஃ
81	14	யாவனென	யானென
	21	ஸ்வடுாயிஷ்டா ந	ஸவடுாயிஷ்டா நஃ
82	13	ஸவண்ணா	ஸவண்ணஃ
83	24	ஸவரிஜிஞ	ஸவரிஜிஞஃ
84	3	பிரவாம்	பிரிவாம்
	12	தால	ஆல
	25	பீதங்களா	பூதங்களா
85	5	ஸவடுகாரண	ஸவடுகாரணஃ
	23	பெரூஹ	பெரூஹம்
86	19	வநகஸஅஸதஸ-ர-ஶவெ	வநகஸஅஸதஸ-ர-ஶவஃ
87	4	ஸ்ாந	ஸாந
88	1	மேமெபாக	மேலாக
	10	முவில்கரி	யபவில்கரி
	11	யபக	முநிக
89	14	ஸவ-கார	ஸவடுகாரஃ
90	7	ஸஒநகார-ஶவொ	ஸஒநகார-ஶவஃ
91	2	பாசத்தன்கறு	பாசகத்தென்று
	6	வநகார-ஶவ	வநகார-ஶவஃ
	28	கநவுபா	கநவுபா

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
92	7	வாஜோயோ-ரா	வாஜோய-ஃ
	26	விடுத்தப்	விடுத்துப்
93	2	புரிவஸ்தா	புரிவஸ்து
	,,	பொருண	பொருண்
	6	படிமத்	படிகத்
	9	கனி	கனை
	11	வஹா	வஹா:
95	11	நிலத்தகைமை	நீலத்தகைமை.
	22	பிரபஞ்சமுன்மை	பிரபஞ்சமின்மை
	24	வேண்டும்மென்னிற்	வேண்டுமென்னிற்
	25	முத்தருமேல	முத்தாமேல
	27	தயங்களுட	தயங்களுட
96	1	நிஷ வது	நிஷ வது:
97	5	ஊநாதாவிஷம	ஊநாதாவிஷம
	24	இப்பின்	இப்பியின்
98	25	மூலத்தோடு	மூலத்தோடு
99	3	சாரமாகச்	சாரமாச்
	6	நாநாரூபொ	நாநாரூப:
	7	ரூபிண	ரூபிண:
	8	வாக்யத	வாக்யத:
100	1	ஸஹது	ஸஹது:
	11	ரூபமாய்	ரூபமாய
	17	நிருவிசேடின்	நிருவிசேஷன்
	25	வியாபி நிருவிசேஷ	வியாநிருவிசேஷ
	26	நிவிபுரேஷ	நிவிபுரேஷ:
102	7	தற்றதத்துவிதமார்	தற்ற தத்துவிதமார்
	20	வாணதி	வணதி
103	3	ஸவபூஹாவ	ஸவபூஹாவ:
	28	லணிந்தே நாளும்	லணிந்தெ நாளும்
	29	புலையனென்றனைபுங்	புலையனேன்றனைபுங்
104	1	ஸவபுதொஜேவ்	ஸவபுதொஜேவ:

உ

ஓம் ஸ்ரீ மஹாகணபதயே நம:.

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாய நம: | ஸ்ரீ நடேசாய நம: |

லக்ஷணவிருத்தி.

முத்திரா மேச முநிவரர் பதத்தை முதிர்தயா நிதிமலர்ப்பதத்தை, யுத்தம வசுவத் தேசர்தம் பதத்தை யுயர்பிர மாநந்தர் பதத்தைச், சித்குரு வெணையு மாக்கிய வீர சேகரர் பதத்தையும் வணங்கி, முத்தியை யருளு மிலக்கண விருத்தி மொழிப்பொருள் பொழிப்பதா யளிப்பாம்,

பாயிரம்.

ஆரணம் பன்முகத் தால நாதியே
காரண னேயெனக் கழறி யேத்திடும்
பூரண மாஞ்சிவன் புதல்வ ளுகிய
வாரண நநத்தனை வணங்கி வாழ்த்துவாம்.
காரண மானதன் கலையி னோர்கலை
தாரணி தனிலுறுந் தலங்கள் மேவிவந்
தாரண வுரைப்படி யடங்கு மம்பலப்
பூரண நடேசனைப் போற்றல் செய்குவாம்.
சித்தரும் பரவா நின்ற சீர்மிகுங் கழனி தன்னிற்
பித்தனு மெனையு மாளப் பேரரு ளுருவா யுற்ற
முத்தனு முத்தி ராம முதல்வனற் கமல பாத [வாம்
நித்தமுந் தொழுது வாழ்த்தி நெஞ்சினி லிருத்தல் செய்

வானவ ரசமாந் தொடர்பினு லுலகோர் வழுத்துறும் வந்நியைங் கரனை, வானவ ரதந மணியறு முகனை மாசறு சொற்றவாளிறையை, வானவர் முதுவன் பாலந வலவன் வணங்குநற் றிருநேலை மாதை, வானவ ரதனு முத்துரா மேச வள்ளலை வணங்கிவாழ்த் திடுவோம்.

பிரமத்திற் குறிய வாகும் பெயர்களுற் றெட்டி னுக்கும்
விரிவதாம் பனுவ னூலின் விளங்கிய பொருள்க ளுள்ளத்
துரமதாத் தரிக்க வேண்டி யுற்றிடுங் கவிக ளாகப்
பரமசற் குருவா யோங்கும் பகவனின் னருளாற் செய்தேன்.

பன்னுபா யிரக்கவிக ளிருமூன் றுகும் பகர்நூலின் கவினூறே டொன்ப தாகு, மன்னகவி முற்றுநிறைந் தேங்கு நின்ற வஸ்திபா திப்பிரிய சொரூப மான, மன்னன்முத்தி ராமலிங்க தேசி கேசன்மருவு மென திதயமதற் றுரைத்த தாகுஞ், சொன்னவிந்நூ றனிற்கவியோன் றுருத்த மேனுந் துகளறவே யறிந்தவர்கள் பிரம மாவர்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

[illegible]
[illegible]

தன்னுடைய சொரூபத்தின் பெயர்களாகிய நூற்றெட்டினுள் ளொன்றன் பொருளை யநுசந்தித்த போதினும் ஜீவன் முக்தனுவதில் ஐயமே கிடையாது. 1

2 [illegible]
[illegible]

யான் நிர்விகாரன், யான் ஞான ரூபன், யா னசங்கன் ஐயமின்றும், சுயம்பிரகாச ரூபனு யுள்ளேன் எப்போதும் சொப்பிரகாச ரூபனுயுள்ளேன். 2

3 [illegible]
[illegible]

யானே ஆனந்தரூபன், சத்தியன், நிஷ்கிரியன், முக்தன், அகர்த்தா, அபோக்தா, நிருபத்ரவனே யாவன். 3

[illegible]
[illegible]

யான் நிர்லேபன் என்பதிற் சந்தேகமே கிடையாது, அவ்வாறே நிச்சம்பந்தன்; கூடஸ்தன், ஆத்மா, நிர்த்தோஷன், எப்போதும் அபபிரமேயன்.

[illegible]
[illegible]

பிரத்தியக்ஷன் யான், அணு யான், அசரீர னுன் நிரிந்திரியனுன், அப்பிராண னுன், அமனச னுன், நிர்மல னுன், சுத்த னுன், புத்த னுன். 5

[illegible]
[illegible]
[illegible]

சர்வஞ்ஞன், பரமார்த்தன், சம்பு, அசலன் யான், நிற்குணன் யான், நிருவிகற்பன் யான், நிராகாரன் யான் எப்போதும்.

[illegible]
[illegible]

நித்திய முக்தன், அநாதி முக்தன் அச்சுதன் யான், எப்போதும் க்ஷேத்திரஞ்ஞனும் நீயும் ஆவேம், மனோ வாசாமகோசரன் யான். 7

[illegible]
[illegible]

அவ்வியாகிருதன், அக்ஷரன், திருக்கு, பிரத்தியக்கு, சின்மாத்திரன். சத்து; நிரீசுரன் யான், நிர்ஜ்ஜீவன் யான், அவ்வாறே நிஷ்பிரகிருதி யான். 8

[illegible]
[illegible]

அசம்சாரி யான், அபத்தன் யான், அவ்வாறே அவயவ மற்றவன் யான், அபரோக்ஷன் யான், சுயம் யான், சாக்ஷாத்தாகஅஹோயன் யான் என நிச்சயிப்பாய். 9

[illegible]
[illegible]

அநுபாதேய ரூபன் யான் இதிற் சம்சயமே யில்லை சத்தியம் சத்தியம் சத்தியம்; அப்பிரவிருத்தன் யான், சிவன் யான், அமிருதன் யான், அரூபன் யான். 10

[illegible]
[illegible]

சாந்தன் யான், அபயன் யான், நித்தியாநந்தன் யான், நிர்விஷயன் யான், சிரந்தனனாகிய புராணன் யான், நாயகனாகியபுராதநன் யான். 11

[illegible]
[illegible]

சூந்யன் யான், மகா சூந்யன் யான், நிவிருத்தன் யான், அகாமன் யான், அலோபன் யான், உந்நதன் யான், அக்குரோதன் யான், நித்தியன் யான், அவ்வாறே சர்வகதன் யான். 12

[illegible]
[illegible]

சர்வாதாரன் யான், நிராதாரன் யான், ஆதி யான், அநாதியான், விபு யான்; மகாந் யான், நிரஞ்சனனான், காரணனான், அகாரணனான். 13

[illegible]
[illegible]

சாக்ஷி, ஸ்தாணு, பரிபூரணன், அநந்தன், சருவசமன், சருவாதிஷ்டாநன், அகண்டன், அபரிச்சிந்நன், அவ்வாறே. 14

[illegible]
[illegible]

அநாவிருதன் யான், சருவ காரணனான், பிரஹ்மமாகிய அதுசுயமே யான், ஏக சத்து வத்து ரூபன் யான், சருவாத்மாயான் என்பதிற் சமுசயமே கிடையாது. 15

[illegible]
[illegible]

சருவாகாரன் யான், சருவ அவஸ்தைகளிலும் எப்போதுமிருப்பவனே யான், அநேக ரூபன் யான், எப்போதும் ஏகரூபன் யான். 16

[illegible]
[illegible]

பரமார்த்தன், வஸ்து, நிஷ்பிரபஞ்சன் யானே யாவேன், நாநாரூபன் யான், அபேதன் யான், நிர்விசேஷன் யான், அவ்வாறே அத்வயன் யான். 17

[illegible]
[illegible]

யானே சர்வபாவன், எப்போதும் சர்வதோமுகன் யான், அவ்விருத்தியால் ஞான முண்டாம், இஃதிலக்கணவிருத்தி யெனவியம்பப்படும். 18

[illegible]
[illegible]

கருணைக் கடலாகிய எனது குருவின் றிரு வருளாற் கிடைத்த வுபதேசத்தில் யாவன் மகிழ்ந்து இரமிக்கின்றானோ அவனுக்கு ஞானம் ஐயமே யில்லாமற் சித்திக்கும். 19

[illegible]
[illegible]

[illegible]

சச்சி தாநந்த வடிவமாய்ச் சரிதொழி லிலதாய்
முச்ச கம்புகழ் முநிர்தமை முகிழுமெம் மூர்த்தி
அச்சு வத்தமெய்ந் நாதனே ஆரிய மணியே
புசச மென்னுமுன் பொன்னடி போற்றியே போற்றி. 20

[illegible]
[illegible]

என்னை யாட்கொளு மிறைவனே யெழிலளிக் கடலே
என்னு ளத்தினைக் கோயில்கொள் ளென்னுயிர்த் துணையே
உன்னு ருவினை யுரைப்பதி லுருக்கமே மிகுந்து
மன்னு நிர்விகா ராதிநா மங்களே மலரும். 21½

ஸா மதுக்ஷணயா வ்ருத்த்யா ஹ்யஶேஷாந்தர்மதாத்மநா ॥
ஸ்வாத்ம கடாக்ஷபூர்வேண ப்ரவீமி ஜ்ஞாநஸித்தயே । ஸ்ர
க்ஸந்த்யாஸ்தநாஸ்ஸா நாத்மஜோவி ஜ்ஞாநவாநஸ்மிஸ ॥

பன்னு பாகவி லக்கணை யாற்பல முறையான்
அன்ன வைசதத் ததிகமா மெட்டென வறைவா
உன்னு யர்திருக் கருணையின் மகிமையா லுணர்வே
மன்ன யானுரை செய்குவன் மாதவேந் திரனே.
ஒருபெ யர்ப்பொரு ளுன்னுத லானுமே
கருவ மூடசி காமணி யாயினும்
மருவு மெய்யுணர் வென்பம றைமெலாம்
குருவின் பாதமுட் கொண்டத னலரோ. 23

1 நிர்விகாரன்.

சொல்லலுறு மைங்கோச நாமல்ல வதனினற் றேற்றலிறனரை திரையுடன் றுய்திலா வாலிபம தாதியுந் தாகபசி துனுபெலன்பெலம தில்லோ, னெல்லையற வேசோனவ னவையிலோ ஞதியுமிகழ்சாம மதமு லோப மிழிபயங் குரோதங்க ளாதியுஞ் சுகதுக்கமியலுமபி மாந மாந, மல்லவுட னேகாண லாதியும் மறியாமை யறிவோடு சுழுத்தி விடய மவைகடமின் வருசுகமு மாகவைங்கோசத்தி னமர்விகா ரம்மே மக்கோன், றில்லையவி தம்பஞ்சகோசங்க ளுறுவிகா ரங்களவை யின் மை யினையு மிலகவறி கின்றவறி வேயுருவ மானதா லியாநிரு விகாரி யாமே. 1

1 நிர்விகார꞉.

கத²ஞ்ச நிர்விகாரத்வம் ஸவிகாரஸ்ய ஸர்வதா ।
பஞ்சகோஶவிஹீநத்வாச்ச ஜந்மாத்யாதய꞉ ।
க்ஷுத்பிபாஸாதிஷட்³ப⁴ங்கம் ராகத்³வேஷப⁴யாதய꞉ ।
கர்த்ருத்வம் நஹி மே கிஞ்சித் ஸ்வப்நாவஸ்தா ஸுகம் ஸதா ।
கோஶாதீநாம் விகாராஸ்து ந மே ஸந்தி ॥
இதி ஜ்ஞாநஸ்வரூபஸ்ய நிர்விகாரோऽஸ்ம்யஹம் ஸதா ।

எப்போதும் விகாரத்தோடிருக்கும் எனக்கு நிருவிகாரத்தன் மையானது எங்ஙன் சம்பவிக்கும் எனின் ? எனக்குப் பஞ்ச கோசங்க ளின்மையானே பிறப் பென்பவை யின்றும், பசிதாக

முதலிய தன்மைத் தன்மையும், இராகத் துவேஷ பய முதலியவை களு மின்றும், கருத்துருத் தன்மை யென்பது மொரு சிறிது மெனக் கின்றும், அவ்வாறே துயிலில் வரும் சுகமு மின்றும், கோசங்களின் பிறப் பிறப்புகளைக் காண்போனுந் தன்மை யுண்மையின் அதன் வியா பாரங்கள் ஒருசிறிதும் எனக் கில்லை, எனக்கு ஞாந சொரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் எப்போதும் நிருவிகாரனாகவே யிருக் கின்றேன் என நினைதி. 1

2 ஞாந ஸ்வரூபன்.

இன்னலே யுருவ மான விந்தவைங் கோசங் கட்குந்
துன்னுமக் கோசங் கட்குச் சோல்விகா ரங்க ளுக்கு
மன்னிய மாக நின்றே யவைகளை யறிவ தாலே
மன்னிய நாமே ஞாந வடிவமென் றறிந்து கொள்ளே. 2

2 ஜ்ஞாநஸ்வரூப꞉.

இதி ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் கத²ம் ஜ்ஞேயம் த்வயா ஶ்ருணு ।
கோஶாநாம் தத்³விகாராணாம் வேத³க்ஷேத்ரஜ்ஞதா ஜ்ஞத꞉ ॥
அஸங்க³த்வஸ்வபா⁴வாத் தஸ்மாஜ்ஜ்ஞாநஸ்வரூபவாந் ।

எனக்கு ஞாந சொரூபத்தன்மை எங்ஙனமா மெனின் ? கூறக் கேட்குதி! கோசங்கட்கும் அவற்றின் விகாரங்கட்கும்வேறாக இருந் தே அவற்றைக் காண்டலினாலும், எனக் கெப்போதும் அசங்கத்தன் மை யுண்மையினாலும் யான் ஞாந சொரூபன். 2

3 அசங்கன்.

ஞாநமில்கா லந்தனினு ஞாநந் தோன்றி நண்ணுபினு முன்ற வத்தை தமிலே தோன்று, மூனவுல கங்கள்வரும் போதுங்கூட வதி யாம. லேகின்ற போதுங் கூட, வீனமுட னேகாம லிவைக ளியாவு மியல்பாகக் காணுமறி வேசோ ரூப, மானதனு லொன்றுடனுந் தோடக்கற் றென்று மமர்ந்திடுநா மசங்கனென வறிந்து கொள்ளே.

3 அஸங்க³꞉.

அஸங்க³த்வம் கத²ஞ்ச ஸ்யாதி³தி சேச்ச்²ருணு தத்த்வத꞉ ॥
ஜ்ஞாநஸ்ய வ்ருத்திவ்யாப்தஸ் தத꞉ ஸ்வஸ்த²த்வஸ்தா²த்ரயேஷ்வபி ।

ஷித்ருத்திவிநாஶாத்யா: கோஶாநாமேவ ந ஹி ॥
ஜந்மாத்யவஸ்தா த்ரிதயம் கோஶாநாம் ந மே க்வசித் ।
ததா தல்லயகாலேऽபி மயி ந ஹி விக்ருதி: ॥
ஸ்வயம்ப்ரகாஶரூபத்வாதஸங்கோऽஸ்மி நிஶ்சிதம் ।

அசங்கத்தன்மையானது எனக்கு எவ்வா றுண்டாகுமெனின் ? உண்மையை யுரைப்பக் கேட்டி ! ஞாநத்தின் முன்னரும், அதன் பின்னரும், மூன்றவத்தைகளிலும், உற்பத்திதிதி விநாச முதலியவைகள் கோசங்கட்கே யல்லாமல் எனக்கின்றும். உலக முற்பத்தியாம் போதோ எனக் குற்பத்தி யெங்குங்கிடையாது ! அவ்வாறே அதனிலய காலத்திலும் எனக்குச் சித்துருவத் தன்மை யிருத்தலானே இலயமுமின்றும். சொயம்பிரகாச ரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் அசங்கனாக இருக்கின்றேனென்று துணிதி. 3

4 ஸ்வயம் பிரகாசன்.

சகமதனைப் பிரகாசஞ் செய்யுஞ் சண்டன் சசிவங்கி யாதியையுமவை விளக்கு, மகஞ்சட்சு முதலைங்கோ சத்தை யுஞ்சொல்லவை யின்விகா ரங்களையு மவையின் றேற்றங், தகவுதிதி மரித்தன்முதலையும்வி ளக்குந்தமையொன்றும் விளக்கவொணுத் தன்மையாலே, யிகழ்வலதா மியாமிகவுஞ் சுயம்ப்ரகாச னென்னவித யத்துறுதி யாகவேண்ணே. 4

4 ஸ்வயம்ப்ரகாஶ:

ஸ்வயம்ப்ரகாஶரூபத்வாத் ஸ்வப்ரகாஶஸ்ய ச கதம் । [தே ॥
இதி வேத்ஸ்யஸி ஸூர்யாதீந் ஸ்வஸ்ய ப்ரகாஶகம் ஸ்வம் ந ஹி
ஸர்வேஷாம் ப்ரகாஶம் த்வம் நாந்யேந ப்ரகாஶ்யஸே ॥
ஸ்வப்ரகாஶஸ்வரூபத்வாத் தஸ்மாத் த்வம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶக: ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶரூபோऽஸி த்வமேவ ஸ்வப்ரகாஶகோ ஹ்யத: ॥

அப்பிரகாசனை விருக்கும் எனக்குச் சுயம்பிரகாச ரூபத்தன்மை எங்ஙனமா மெனின் ? இயம்பக் கேட்குதி ! அப்பிர

காச தீ, நக்ஷத்திரம் சூரியன், சந்திரன், மின்னல், மநம், புத்தி, இந்திரியம், என்னும் இன்னல் விளக்கப்படு மிவற்றால் நீ விளக்கப்படமாட்டாயாதலினாலும், நினது பிரகாசத்தானே விளக்கப்படு மிவற்றிற்கு மாயாமயத் தன்மை யிருத்தலினாலும், சொப்பிரகாசத் தன்மை யேதுவினாலும், சுயம்பிரகாசனே நீயும் யானும் என வுணர்தி.

5. சொப்பிரகாசன்.

நாமிலமே லைங்கோச முதலா கின்ற நலமில்சகங் களையறிவா ரிலாமை யானுந், தீமையிலா வறிவுருவே யான நம்மாற் செகங்களெலா மிகவறியப் படுகை யானு, நீமமதா யாவையுமிவ் விதமாய்க் காணு நிகரினமை யறிவதற்கோ ரறிவு தானுந், தோமறவே வேண்டார்த படியி னானுந் துகளறுசொப் பிரகாச னுமென் றோர்வாய்.

5. ஸ்வப்ரகாஶ:

கதம் ச ஸ்வப்ரகாஶத்வமிதி வேத்ஸ்யஸி தச்ச்ருணு ।
ஜ்ஞாதா நாந்யோ கோஶாநாம் த்ருஷ்டா நைவ ச த்ருஶ்யதே
ஜ்ஞேயம் நாந்யத் விஜ்ஞாநம் தஸ்மாத் த்வம் ஸ்வப்ரகாஶக: ।

சொப்பிரகாசத் தன்மை யெனக்கு யாங்ஙனங் கூடுமாலோ வெனின் ! தானே விளங்கலினாலும், என்னை யல்லாது பஞ்ச கோசங்களையும் காண்பவன் வேறொருவன் இல்லை யென்னும் அநுபூதியினாலும், என்னை யுணர்வதி லந்நிய வுணர்வு வேண்டப் படாமையானும், ஆநந்தத் தன்மை யுண்மையானும் சொப்பிரகாச னென்னல் கூடு மன்றே. 5

6. ஆநந்தன்.

காலமோரு மூன்றிலுஞ்செய் யுபய கன்மங் கருதுமைங்கோ சச்செயலாக் காண்கை யானுஞ், சீலமிலைங் கோசங்க ளிலாத போது திரள்கன்மந் தோன்றுமை யானு நாமிவ், வேலுசெயற் கோசத்தின் புறம்ப தானு மியாங்கருத்தா வுடன்போக்தா வன்ற தாலே, சாலவுறு கன்மபெந்த சென்ம மாதி தரித்தலில்யா மாநந்த ரூப னுமே.

6 ஆநந்த:

ஆநந்தத்வம் கதம் சேதி த்ரிஷு காலேஷு கர்மணாம் ।
கோஶாஶ்ரயத்வாத் கர்த்ருத்வம் போக்த்ருத்வம் ந ச வை மயி ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதுந் துக்கியா யிருக்கும் எனக்கு ஆநந்தத் தன்மை யாது லெங்ஙன மெனின்? இகலோக பரலோகங்களை யடையும் பொருட்டு எக் கருமஞ் செய்யப்படுகின்றதோ, அது பஞ்சகோசங்களானே பண்ணப்பட்டதாம்; எங்குக் கோசங்க ளுண்டோ அங்குக் கரும முண்டாம்; அவை யழியின், கரும மில்லாததே யாகும். ஆகலின், கோசங்கள் செய்த இரண்டு கருமமும் எனக் கெங்குஞ் சிறிது மின்றாம். எனக்குச் சத்திய சொரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் ஆநந்தனாக இருக்கின்றே னென்று திண்ணமா யெண்ணுதி. 6

7. சத்தியன்.

திநமாதம் வருடமோடு காலந் தோறுந் திகழ்சநநந் தோறும் வருமுன் றவத்தை தம்மி, லினமாகிப் பிறந்திருந்து போகுமைந்தா மிழிவான கோசத்தின் வேறு மானமாப், பனியான கோசமுந்திப் பதற்கு முன்னும் பஞ்சவித கோசமழிந் தொழிந்த பின்னுந், தனியான வொருவிதமா யிருக்கா நின்ற தன்மையினாற் சத்தியன்யா மெனவே யோர்வாய்.

7 ஸத்ய:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதும் அசத்திய சொரூபியா யிருக்கப்பட்ட எனக்குச் சத்தியத் தன்மை யெவ்வண்ணஞ் சார்ந்திடு மெனின்? யான் மூவிடங்களிலும் ஒரே யறிவுருவனா யிருப்பன். அங்ஙனமே மறு திநங்களிலும், மாதம், வருடம், யுகம், கற்பம் என்பவற்றிலு மிருப்பன். கோசங்களோ உற்பத்தி நாச முடையனவாம், ஏகனாகி யிருக்கு மெனக்கு நிஷ்கிரியத் தன்மை யுண்மையினானே கேவலம் சத்தியன் யானென வுணர்தி. 7

8. நிஷ்கிரியன்.

இகவுலகம் பரவுலகங் களைக்குறித்தே யியற்றுபல விதகன்ம மவைக ளாலே, பகருறுமேப் போதினுமே விவக ரிக்கும் பஞ்சவித

கோசத்தின் சாட்சி யான, விகழ்வினமைப் புறம்பாகக் காண லாகா திருந்தாலுங் கிரியையிலாத் தன்மை யாலே, புகழ்தலுறு நாந்நிஷ் கிரிய னென்றே புண்ணியநீ யறுதியதா யெண்ணு வாயே:

8 நிஷ்க்ரிய:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

நிஷ்கிரியத் தன்மை யெனக் கெங்ஙனங் கூடு மெனின்? துயிலின்கண்ணே யாவருக்கும் அநுபவ முண்மையின் அங்க. அன்றியும், இக பர சுகப் பொருட்டுக் கோசங்கள் எவ்வெக் கருமங்களைச் செய்கின்றனவோ, அவ்வவற்றின் சாக்ஷி யான். என்னை யல்லாது அந்நியன் காண்போ னில்லை. எனக்கு முக்தத் தன்மை யுண்மையின் யான் நிஷ்கிரிய னாவே னென் றுணர்தி. 8

9. முக்தன்.

ஞாநமுதித் ததன்பின்பைங் கோசங் கட்டு நமைவேறாய் மிகவுமறிந் ததுவே போல, ஞாநம்வரு முனுங்கோச மவைக்கு வேறு நாமிருந்தோ மென்பதுசித் தித்த லானும், பாநமலாக் காலத்தும் பஞ்ச கோசம் பண்ணினசஞ் சிதகன்மந் தமைக்குறித்துப், பாநமதா நாங்கருத்தா வாகா தாலும் பலவிதசஞ் சிதமறுநா முத்த னாமே.

9 முக்த:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

முக்தத் தன்மையானது எனக் கெங்ஙனஞ் சித்திக்கு மெனின்? எப்போதுஞ் சாக்ஷியா யிருக்குங் காரணத்தா லென் றுணர்தி! இப்போது கோச சாக்ஷித் தன்மை யுனக் குளதாம்; ஞாநத்திற்கு முன்னரும் எப்போதுமே அத்தன்மை யுனக் குளது; அஞ்ஞாந காலத்திற் கோசங்களா லாக்கப்

பட்ட கருமங்கள் உன்னைப் பற்றா; சஞ்சித கருமங்களினின்றும் நீ முக்தனே யாவா யாகலின், நீ யெப்போதும் அறிவுருவனே யாதி; எனக்கு அகர்த்துரு ரூபத் தகைமை யிருத்தலின், யான் முக்தனென ஐய மில்லாமல் அறிந்து கொள்ளுதி. 9

10. அகர்த்தா.

ஞாநமுதித் ததன்பின்புங் கன்மஞ் செய்யு நவையுறுமைங் கோசங்க டமக்கு வேறு, யீனமிலா நாந்திகழு மிருப்ப தாலே யின்று முத லாகாமி யங்க ளாக, வூனமதாம் பஞ்சவித கோசஞ் செய்யு முறுகன்ம பெந்தநமக் கிலைய தாலே, ஞாநவுரு வாகியநா மகர்த்தா வென்றே நாடியுளந் தனிற்றிகழு நண் ணு வாயே.

10 அகர்த்தா

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதுங் கருத்தா ரூபமா யிருக்கப்பட்ட எனக்கு அகருத்தாத் தகைமை யெவ்வனங் கூடும்? ஞாநத்தின் பின்னர் எவற்றாற் கருமங்கள் செய்யப்படுமோ அக்கோசங்களினும் வேறாய சின்மாத்திர என்னிடத்தில் வாகிய ஆகாமிய சஞ்சித கருமங்கள் கிடையா; அபோக்துருத் தன்மை யுண்மையின் யாதொரு கருமங்களும் எனக் கின்றாதலின் சமுசய மில்லாமல் யான் அகருத்தாவென வெண்ணி வாழ்தி. -10

11. அபோக்தா.

பிராரத்த கன்மத்தாற் சரீர நாசம் பெறுமளவும் வருகின்ற சுக துக்கத்தை, யிராகவெறுப் புடன்புசிக்கு மைங்கோ சங்கட் கீன மினு மந்நியமா யிருப்ப தாலே, விராவுசுக துக்கமவை புசிக்கின் றேனும் மேவாமை யானுமறி வாமெமக்குப், பிராரத்தம் வேண் டாத படியி னும் பேசுகின்ற வபோக்தாநா மெனவே யோர்வாய்.

11 அபோக்தா

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

எப்போதும் போக்தா வடிவமா யிராநின்ற எனக்கு அபோக்தாத் தன்மையானது எங்ஙனங் கூடும் எனின்? கேட்டி! பிராரப்தம் முடியும் வரையும் எச் சுக துக்கங்களும், கருமங்களும் உண்டாகி யநுபவிக்கப் படுகின்றனவோ, அவை இராகத் துவேடங்களோடு கூடிய பஞ்ச கோசங்களாலே யநுபவிக்கப்படுகின்றனவே யன்றி; அறி வுருவமா மெனக் கில்லை, எனக்கு நிருபத்ரவத் தன்மை யிருக்கின்றமையானே யான் அபோக்தா வென வையமிலாது உணர்வாய்! 11

12. நிருபத்ரவன்.

நவில்வாத பித்தஞ்சி லேற்பனம தாதியாய் நவில்வியா தியுமுறிச்ச னலிசூடு மிடியாதி பீடையுந் தூலதனு நண் ணுறும லாது சூக்க, தனுவினுக் கிலதாவு மாமயக் கஞ்குரோ தங்காம லோப முமைம் சார்செவிடி லச்சைமுத லானசுர மேசூக்க தனுவினுக்கன்றி மூல, தனுவினுக் கில்லாத தாலுமே காரியத் தனுவாக்கு சுரமு மூல தனுக் குறுத லாலுமித் திரிவிதசு ரங்களுந் தனுவினயல் சீவ னுக்கே, சனியாத தாலுமே யறிவா நமக்குப்ர சங்கம்வர நியாய மில்லாத் தன்மை யா னிருபாதி யாகின்ற நாமிகத் தவறினிரு பத்தி ரவனே.

12 நிருபத்ரவ:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

துக்க சொரூபியா யிருக்கும் எனக்கு நிருபத்ரவத் தன்மை யானது எங்ஙனமாம்? வாத பித்த சிலேஷ்ம ஜந்யங்களாகிய கோடி வகையாம் வியாதிகள் தூல தநுவினுக்காம்; காமக் குரோதாதி சாந்தி தாந்தியாதிகள் சூக்கும தநுவினுக்காம்; இரண்டு

தநுக்கட்குப் பீஜமாயிருப்பது காரண தநு வெனப்படும்; கடம் மண்ணை விடாததே போலச் சராதிகளை விட்டுந் தேகங் காணப் படுவதே கிடையாது; சித்தா யிருத்தலினாலே சுயமாகவே எச் சுரமும் சிதாபாசனிடத்திற் காணப்படுவ தில்லை; சிதாபாசனிடத் திலும் சம்பவிக்கமாட்டாதனவாய சுரங்கள் சாக்ஷியினிடத்திற் சம்பவிக்குங் கதை யெங்கே! எனக் கெப்போதும் நிர்லேபத் தன்மை யுண்மையின் யான் நிருபத்ரவன் என் றெண்ணி வாழ்தி.

13. நிர்லேபன்.

பகர்தலுறு தூங்கி னவன் கையிற் றங்கும் பதார்த்தமது நீங்கி மிகத் தானே செல்லுங், தகைமையுற ழுங்கமய மாதி யான தகும் பஞ்ச கோசங்க ளான்மா வாக, நிகழ்தலுறு மேமக்கயலாய்த் தோன்றி வேறாய் நின்றுபுறம் பேயிறந்து நீங்க லாலே, யிகழ்விலதா யிருக்கின்ற நாமே நித்த மீனமிலா நிருலேப னெனவே கொள்வாய்.

13 நிர்லேப:

நிர்லேபத்வம் கதம் தேவ ஸம்பந்தே ஸதி ஸாக்ஷிண: |
ஸதி கோசாதிவஸ்தூநாம் ஸாக்ஷிணோ த்யாஸதோ ஹ்யத: |
உத்பத்யந்தே விலீயந்தே மயி நீலாதிவத்விய ||
சே நிஸ்ஸம்பந்தரூபத்வாந் நிர்லேபோஹம் ஸதா ஸ்தித: |

நிர்லேபத் தன்மையானது எங்ஙன மெனக்காம்? கருமத் தோடும் பற்றன்றோ வுளது? சாக்ஷியா யிருக்கும் என்பாற் கோசங்களும் அவற்றின் விகற்பங்களும் அத்தியாசமாதலினாலே மயக்கங்களே யாம். ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை முதலியவை போன்று உளவாகின்றன இலவாகின்றன; எனக்கு நிர்ச் சம்பந்த ரூபத்தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் யான் நிர்லேப னென் றெண்ணுதி. 13

14. நிர்ச்சம்பந்தன்.

தானலவா யுறம்பஞ்ச கோசந் தன்னைத் தானு தும் படியாயு மவற்றின் வேறாய், ஞானவுரு வாதலைமை நமக்கு வேறாய் நண்ணவுமே வேண்டுமெனத் தவஞ்செய் தாலு, மீனமிலா லாவாத படியி னு மியனித்ப வபரோட்ச வெறக்கெக் காலு முனமுறுங் கோச தொடக்கற்ற தாலு மொப்பி னிர்ச்சம் பந்தன மெனவே யோர்வாய்.

14 நிஸ்ஸம்பந்த:

நிஸ்ஸம்பந்தஸ்வரூபத்வம் கதம் மே ஸம்பந்திந: ப்ரபோ |
கோசாநாம் ஜடதா நித்யம் மம த்ருச்யத்வம் ப்ராப்திசேத்ததா ||
நித்யோ தாதாத்ம்ய ஸம்பந்தஸ்ததா வஸ்துஷு ஸம்பவேத் |
கூடஸ்தஸ்யாவிகாரித்வாந் நிஸ்ஸம்பந்தோஸ்ம்யஹம் ஸதா |

ஹே பிரபுவே, சம்பந்த முடைய எனக்கு எங்ஙனம் நிர்ச் சம்பந்த சொரூபத்தன்மை யாதல் எனின்? கேட்டி! கோசங் கட்குச் சேதநத் தன்மையும், எனக்குத் திருசியத் தன்மையும் எப்போதும் பிரார்த்தித்த போதினும், இகழ்ச்சி மாத்திர முண் டாமே தவிர மாறாக அஃதொருகாலும் சம்பவிக்கவே மாட் டாதாம். யான் கூடஸ்தனும் அவிகாரியாயு மிருத்தலின் எப் போதும்யான் நிர்ச்சம்பந்தியாவ னென நினைதி. 14

15. கூடஸ்தன்.

ஆற்றுகோல னடைகல்லே கூட மற்ற தவிகார மாறுலு மயவி காரங், தோற்றுதல்போ லழிவதனிற் பகுதி யீசன் றுவிதசகஞ் சீவ ருதித் திறத்த லானுந், தோற்றியவை யழிவதற்கு மூல மாகிச் சுயஞ் சித்தா யிருக்கின்ற நாம வற்றிற், சாற்றுபற்றற் றுறலாலு மிகவும் யாமே சாரகர்த்தா வாகியகூ டஸ்த னாகும்.

15 கூடஸ்த:

கூடஸ்தத்வம் கதம் தேவ ப்ரோச்யதே ச விகாரிண: |
அயோ விகாரா ஸம்பத்யந்தே யதா கூடே ப்ரகல்பிதா: |
கூடோ யதா நிர்விகாரஸ்ததாஹம் ஸர்வதா ஸ்தித: |
கூடவந்நிர்விகாரோஸ்மி ஜீவேசா ப்ரக்ருதிர்ஜகத் ||
உத்பத்யந்தே விலீயந்தே விகாரோ மயி நாஸ்த்யண: |
அதோஸ்மாத் அவிகாரித்வாத் கூடஸ்தோஹம் ந ஸம்சய: ||

விகாரியா யிருக்கு மெனக்கு ஹே தேசிகோத்தமரே எப் போதும் கூடஸ்தத் தன்மை யெங்ஙனமா மென்பதை யருளுவீ ராக! இரும்பின் விகாரங்கள் யாவுமே கூடக் கல்லின்கண்ணே கற்பிக்கப்பட்ட போதினும் கூடம் நிருவிகாரமா யிருப்பதே போல, யானும் எப்போதும் உளன் எனவும், கூடத்தைப் போல் நிர்விகாரமா யிருக்கும் என்பால் ஜீவ ஈசுரர்களும், பிரகிருதியும் ஜகத்தும் உண்டாகின்றன ஒடுங்குகின்றன. எனினும் என்னி

டத்தில் அணுவளவும் விகாரங் கிடையா தெனவும் ஆய்ந்து ஆன்மத் தன்மை யுண்மையினாலும், அவிகாரித் தன்மை யுண்மையினாலும், யான் கூடஸ்த னென்ன வைய மில்லா தெண்ணுதி. 15

16. ஆத்மா.

நானென்று மானத்துக் கிடம தாக நவில்கின்ற வாங்மாவாய்த் தோன்று நின்ற, வீனமுறு புத்ராதி தூல சூக்க விருதேகஞ் சீவனுமே வேறு பேர்பெற், றூனமிறன் புறம்பாகித் தோன்ற லாலுமுறுமிவைகட் கப்பாலாய் நிருவி கார, ஞானகனப் பிரமமதாந் தானும் வேறாய் நண்ணுத தாலுநா மாத்மா வாகும்.

16 ஆத்மா

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மனைவி மக்க ளாதியோடு கூடிக் குடும்பியா யிருக்கும் எனக்கு ஆன்மத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? மைந்தன் முதலாய்ச் சூனியம் வரையில் யான் என அபிமானிக்கின்றனர் (அறிவிலர்); அவற்றிற்குப் பெயர் தனித் தனியா யிருத்தலினாலும், வடிவ வேற்றுமையினாலும் அவை யகம் பொருள் எங்ஙனமாம்? நிர்த்தோஷத் தன்மை யுண்மையினாலே எனக்கும் அவைகட்கும் விலக்ஷணத் தன்மையானது ஒளிர்கின்றது. அகம் பொருட் சொரூபமா யிருத்தலின் யான் ஆன்மாவே யாவேன் இதிலையமே கிடையாது. 16

17. நிர்த்தோஷன்.

தோடமெனும் வாதமுதலான தோடந் துன்னியு மிராகாதி யதனிறேமே, பிடுபெறு ஞானவஞ்ஞா னங்க ளோடும் பிறத்தலுடனிறத்தலுமே மயம தான, சேடிலதாந் தூலவுடல் சூக்க தேகஞ் செப்பியிடும் சீவனொடு பூதங் கட்குங், கேடிலதாய் வேறாகி யிருப்ப தாணுங் கிளத்தியநிர்த் தோஷனென வறிய வேண்டும். 17

17 நிர்தோஷ:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதும் தோஷத்தையே செய்யப்பட்ட எனக்கு நிர்த்தோஷத்தன்மை யெங்ஙன முண்டாம்? வாதாதி தோஷங்கள் இத்தூல தேகத்திற்காம், இராகாதிகள் சூக்கும தேகத்திற்காம், அறிவு அறியாமைகளோ இச் சீவனிடத்தாம், ஜடாதிகள் பஞ்சபூதத்திற்காம். அப்பிரமேயத் தன்மை யெனக் குண்மையினாலே, யாதொரு தோஷமும் எனக்கு இல்லை, சர்வ தோஷங்களும் இல்லாமையாலே நிர்த்தோஷனா யிருக்கின்றேன் என நிச்சயிப்பாய்.

18. அப்பிரமேயன்.

ஆனபொறி யாலறிதல் பிரமே யந்தா னொறியறி யாதஃப்ர மேயமாகு, மூன்விந்தி யத்தறிசத் தாதி கட்கு முட்கரணத் தறிகால திக்கு வஸ்து, வானதேனும் பிரகிருதி புருஷ ருக்கு மன்னியமா யிருகரணத் தறிய லாகா, தீனமிலா தவைகளையு மறிவ தாலே யிலங்கு சற்சித் சுகநாமப் பிரமே யன்றான்.

18. அப்ரமேய:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எனக் கப்பிரமேய ரூபத்தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. பொறிகளால் யாது யாது கவரப்பெறுகின்றதோ அவ்வியாவுமே பிரமேய மெனப்படும். அவை யாவை யெனின், வெளிப் பொறிகளாற் கவரப்படும் சத்தாதி விடயங்களும், உட்கரணத்தாற் கவரப்படும் திசை காலாதிகளுமாம். பிரத்தியக்ஷமா யிருத்தலின் யான் வெளியுட் கரணங்களாலும் அறியப் பெறுதவனே யாவேன் ஆகலின், சச்சிதானந்த

ரூபனு யிருக்கப்பட்ட யான் அப்பிரமேயன் என்பதாக உள் ளத்தில் உன்னி யுன்னி யுணர்தி. 18

19. பிரத்தியக்ஷன்.

ஏகதே சத்துடனேக் காலுந் தோன்று மியறமோ காரியமுப் பாஞென் றிற்கு, மாகமேலா மேக்காலுந் தோன்றி சற்கு மங்கங்கண் முழுதினுமேக் காலந் தோறுஞ், சோகமுடன் ருேன்றுறச் வர்க்கும் வேருய்ச் சொல்கால மவத்தைமுழு தினுமே நானென், ருகுபிரத் தியக்ஷமதாய் விளங்க லாலே யறிவாநாம் பிரத்தியக்ஷ ஞகுந்தானே.

19. [illegible]

[illegible]

சுழுப்தியின்கண்ணே சூநிய சொரூபியா யிருக்கப்பட்ட எனக்குப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? தமத்தின் காரியமாய முப்பத் தொன்றும் யான் என தெனத் தோற்ற முடையனவாம். சருவ அபிமாநி ஈசுரராம். தேகாபிமாநி ஜீவனு வன். இவ்வியாவற்றிற்குங் காரணமா யிலங்கும் ஆத்மா பிரத்தி யக்ஷமாம் அணுத்தன்மை யுண்மையினுனே யதுவே யானென் றுணர்தி. 19

20. அணு.

பலகணி வெயிலினிற் பரந்து தோன்றிய
சலபர மாணுபோற் சாட்சி யாமெமை
யலேவுறு பொறியறி தற்க லாததா
லிலகுநா மணுவென விதயத் துன்னுவாய்.

20. [illegible]

[illegible]

எப்போதுந் தூல ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு அணுத் தன் மையானது எங்ஙன முண்டா மெனின்? கேட்டி! யாவற்றையும்

விளக்கும் கதிரவன் பகைணி வழியாக அணுவைப்போல் விளங் குத லொப்ப, ஆன்மா, எங்கு மிருந்த போதினும் ஆகாயத்தினும் அதி சூக்குமமா யிருத்தலின், எல்லா இந்திரியங்களாலும் அறி யப் பெருததாகிச் சரீர மற்றிருத்தலின் அணுவேயாம், அதுவே யானென் றெண்ணுதி. 20

21. அசரீரன்.

பகருமுட லுயுங்கன்மி யோகி லோக பாலர்வைசு வாநரனு தியசீ வர்க்குஞ், சேகசரிர முடையீசன் றனக்கும் வேருய்த் திகழுய நாஞ் சிற்சுகசத் துருவ தாலுந், தகைமைநமக் கிவ்விதமோ ருடல மில்லா தாலுமுட லெனதெனநு பவத்தா லேற்கு, மிகவளிய மசித் தமெனும் யுத்தி லோக மேவுமத ஞலுமச ரீர ஞமே.

21. [illegible]

[illegible]

சந்ததம் சரீரியா யிருக்கு மெனக்கு அசரீரித் தன்மை யெங்ஙனமாம் அருள வேண்டு மெனின்? கூறக் கேட்பாயாக. பிரஹ்மா முதல் ஸ்தாவரம் வரையாக வுள்ளன வெல்லாம் உரு வாலும் பெயராலும் வேறு வேறாம். கருமி யோகி லோக பாலர் விராட்டு முதலிய மகேசுரர் ஜீவேசுராதி ஜகத்துக்கள் என்பவை யாவும் மாயையினுலே முக்குண வாத்தாற் கற்பிக்கப் பெற்றன வாம். இவற்றிற் கெல்லாம் வேருயிராநின்ற அறிவுருவாமென் பால் யாதொரு தேகத்தையுங் காணேம். இது இதுவெனக் கவ ரப் படுவனவாய் அநித்தியங்களா யிருக்கும் ஜகத்தாலும் எம க்கு நித்தியம் நிரிக்கிரியத் தன்மை யுண்மையினுலும் எப்போ தும் யான் அசரீர னென்ன வுளத்தே யோர்வாய். 21

22. நிரிந்திரியன்.

அவனவன் சாதியின் றெழிலவ ரவர்க்குறவி னனியர்சா தித் தொழிலது மமருசா தாரணம் தாயில்து போற்றேக மதனிலேவேறு

பட்ட, வவமுறும் பொறிகள்பல் விதமெனுங் காரியத் தாகுமற் றென்று செய்ய வறியாம லதனைதன் காரியங் கைவந்து வதுவுநன வதனின் மட்டுமே, விவகரித் துக்கனவி றேடுசுழுத் தியிலின்ன விடமென்று காண வற்றே வீகின்ற விந்தியத் தயலாக வவைவயு மவ் வியாபார மவையு மறியு, மவிருமறி வேயுருவ மாகியிந் திரியமு தித் தடங்கலவை தொழில்க டம்மை யறிதலுடனசையாம லுறுநா நிரிந்திரிய னுதமென வறிக வாயே.

22. நிரிந்த்ரிய:

கத²ம் நிரிந்த்³ரியத்வம் மே வஸ்த்ராதி³ வ்யவஹாரத: |
தத்தஜ்ஜாதிக்ரியாவேஷாம் ஸ்வஸ்வாசாரத்வமேவ ஹி ||
இந்த்³ரியாணாம் ஸ்வவிஷயஜ்ஞானம் ஸ்வஸ்வகர்மதா |
ஜாக்³ரத்யேவ ஸ்வப்னஸுஷுப்த்யோர்னைவ ஹி ஸர்வதா ||
தத்ஸங்கோசவிகாஸாதி³ வ்யாபாராஞ்ஜாததா மயா |
நிரிந்த்³ரியோ(அ)ஹம் ஸர்வத்ர ஸாக்ஷீ சைவ ஹி |

வசனிக்கின்றே னெனப் பிரயோகங் காணப்படுதலின் எனக் கெங்ஙனம் நிரிந்திரியத் தன்மையாத லெனின் ? கூறக் கேட்டி ! அவ் வச்சாதிக் கிரியைகள் அவரவர்கட்கே யியல்பாம் மாறு யாவாம், அங்ஙனமே பொறிகட்கும் தத்தம் விடய வுணர்வே யுளது, வேற் றுணர்வு வேறு விதமா யுதவாதாம், அவையும் நனவின்கண்ணே விளங்குகின்றனவே யல்லாமற் கன விலும் துயிலிலும் விளங்குவதே யில்லை, அவற்றின் சுருங்கல் விரிதல்களையும் அவற்றின் வியாபாரங்களையும் அறிந்து கொண் டிருக்கும் யான், எனக் கெங்கும் அப்பிராணத் தன்மை யுண் மையின் நிரிந்திரியன் என வெண்ணுதி. 22

23. அப்பிராணன்.

பெலமுடனே பெலமிலதாய்க் காணப் பட்டும் பேசுபசி தாக முடன் றேற்றப் பட்டு, நலமுடன் சீவித்தேன் மரித்தே னென்று நாநேன வதனின்விவ கரித்து மற்றப், பலவிதமா மவத்தைகளிற் காண லாகா பிராணனுக்கும் வேறயத் தொழில்க கண்டு, நலமில தன் றன்மையின்றிச் சாட்சி யாது நாமசைவி லப்ராண னெனவே யோர்வாய்.

23. அப்ராண:

அப்ராணத்வம் கத²ம் மே ஸ்யாத் க்ஷுத்பிபாஸாதி³ ரூபிண: |
ஸர்வாவஸ்தா²ஸு ஜீவாமி ம்ரியே சேதி விகல்ப்யதே |

ஜாக்³ரதி வ்யவஹாரஸ்து ஸ்வப்னாவஸ்தா²ஸு ஸர்வதா |
அப்ராணத்வம் ஸாக்ஷிணோ மே ஸர்வப்ராணாஸ்ம்ருதே
வபுஷ: |

பசி தாகாதி ரூபத்தோடு கூடியவ்வுருவமாம் எனக்கு அப் பிராணத் தன்மையானது எங்ஙனஞ் சம்பவிக்கும்? வனுமை வனுமை யில்லாமை பசி தாகம் ஜந்மம் நாசம் முதலிய விக்கிரி யைகள் நனவின்கண்ணே தோற்ற மாத்திரங்களே யல்லாமல் அன்னிய அவஸ்தைகளில் விளங்குவன வாகாவாம், சாக்ஷியா யிருக்கு மெனக்கு அமநஸ் தன்மை யுண்மையின் மறைகளின் வனுவால் யான் அப்பிராணன் என அறிந்து கொள்ளுதி. 23

24. அமநசு.

ஒருமொரு கூத்தாடி பலவே ஷத்தை யுறுதலெனக் காமாதி பலவே ஷங்கொண், டாருநன வதனின்வெளிச் சகமே யாகி யயர் கனவி னுட்சகமே யாகி மற்றச், சீரிலதாஞ் சுழுத்தியினிற் காணு தேதுந் தீதான மநச் செயலைக் கண்டு கொண்டு, சேருமதற் கன் னியமாய்ச் சாட்சி யாகித் திகழ்வுறுநா மம்மநசேன் றறிவாய் மைந்தா.

24. அமநா:

அமநஸ்த்வம் கத²ம் மே ஸ்யாத் ஸர்வஸங்கல்பரூபிண: |
ஸங்கல்பவிஹதம் சேத: ஸ்வப்னே ஷட்கர்மதே யதா |
ஜாக்³ரத்யாபி வேஷேண பஹிரந்தர்கதி ஹி ஜாக்³ரதே |
ஸர்வேஷு ஜாக்³ரதம் ஸர்வம் கல்பிதம் மநஸைவ தத் ||
ஸுஷுப்திகம் தத்ஸ்வாபாவ்யம் விதிர்வாக்ஸ்ய ||
மம நிர்மல ஸ்வரூபத்வாதமநஸ்த்வம் ஸதா மம |

எப்போதுஞ் சங்கற்ப ரூபியா யிருக்கும் எனக்கு அமந சுத் தன்மை எங்ஙனமா மெனின் ? கூத்தாடி யானவன் ஒரு வனா யிருந்த போதினும் பல வேடங்களால் நடனம் புரிவதே போல மநமானது நனவில் இராகாதி வேடங்களால் வெளியே தோற்றுகின்றது, கனவில் உள்ளே கற்பித ஜகத் சம்பந்த ரூபத் தை மநமே யடையும், துயிலின்கண்ணே யெங்கோ சென் றொடுங்கும், இதனை யுடன்பாடாகவும் எதிர்மறையாகவும் இருந்து காணும் எனக்கு நிருமல ரூபத் தன்மை யுண்மையி

னாலும் சுருதியின் ஆணையினாலும் யான் அமநச ஆவேன் என்றெண்ணுதி. 24

25. நிருமலன்.

அறைகின்ற மலமூத்தி ரங்குப்பை சேறதிழ் வாஞ்சுடலை சேரி முதலா யளவின்மல மேவுற்ற புவியோடே லங்கல்புகை யாகின்ற புழுதி முதலா, யுறைகின்ற மலமேவு நான்குபூ தத்தினொடு னுறு கோழை சளிபித் தமு மொழுகின்ற மலமூத்ர முதலான மலமுற்ற வூனமுறு தூல தனுவோ, டுறுகின்ற காசடை லங்குரோத காமமுத லொழிவின்மல முற்ற சூக்க வுடலினுடன் ஞானவஞ் ஞானமல முறுசீவ னுடனைந்து தொழில்க ளாதி, நிறைகின்ற மலமுற்ற வீசற் கும் வேறாகி நீண்மலமு மற்ற மிகவு நிகழ்கின்ற ஞானவா நந்தவடி வானநா நிருமலன் னென்று கொள்வாய்.

25. நிர்மல:

நிர்மலத்வம் கதம் மே ஸ்யாத் ஸதா மலரூபிண: |
மலமூத்ராதிஸம்யுக்தம் பூதஜாதம் மலாத்மகம் ||
ததா ஹி தேஹேஷு ஸ்தூலே ஸ்லேஷ்மாதி மலம் ததா |
தோஷஸ்ச ஸர்வதா காமாத்யா லிங்கதேஹகே ||
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநமலம் ஜீவே பஞ்சக்ருத்யம் பரேஸ்வரே |
ஏதத்ஸர்வமலாபாவாந் நிர்மலோஹம் ந ஸம்ஸய: ||

எப்போதும் மல ரூபியா யிருக்கும் எனக்கு எங்ஙனம் நிருமலத் தன்மை யுண்டாமெனின்? மல மூத்திரத் தன்மை, சேறுடைமை, புகை யுண்மை, சஞ்சலத் தன்மை, ஆகிய பான்மை என்பன பூதங்களில் மலினத் தன்மையாம், தேகங் கட்கும் இவ்வாறே மல மிருக்கின்ற தன்றே, தூல தேகத்திற் சிலேட்டு மாதியும், இலிங்க தேகத்திற் காமாதியும், ஜீவனிடத் தில் அறிவு அறியாமை மலமும் உள வன்றே, பரமேசுர ரிடத்தி லும் ஐந் தொழில்களாகிய மல மன்றோ வுளது, என்பாலோ தூய இயற்கைத் தன்மை யுண்மையின் ஐயப்பா டின்றி யான் நிரும லன் ஆவே னென அறிந்து கொள்வாய். 25

26. சுத்தன்.

கொள்கின்ற சாதிவன் ணாச்சிரம மதனுடன் கூறதன தன்ம தன்மங் கூடமேத னுறுபயன் றாஞ்சொர்க்க நரகாதி குறைவிலதின்

மிச்சமான், வுள்கின்ற கோடிபவ முதரோடக் குற்றமிக வுலகின்ற சீவருடனே யுளகிருபை யவதார மாற்சரிய முதலான வுறுதோடக் குற்றவீசர் னெள்சீவர் சங்கத்த சுத்தமுறு பூதங்க ளியாவுக்கும் வேறதான யாமிவைக ளுடனுற்று நின்றிடினு மேமையசுத் தங்க ளெய் தாததாலும், விள்கின்ற விவைகணம் முடைவிவர்த் தங்க ளாய் மேவியே யுறுதலானும் விமலசித் தாகின்ற நாஞ்சுத்த னென் னவே விளங்கிட வறிந்து கொள்ளே.

26. ஸுத்த:

ஸுத்தத்வம் து கதம் மே ஸ்யாத் ஸதாஸுத்தஸ்வரூபிண: |
ஸ்வவர்ணாஸ்ரமதர்மோத்த ஸ்வர்கநரகபோகத: ||
ஸேஷாணாம் கல்பகோடீநாம் ஜநநாம் ந ஸமாப்தித: |
ஜீவஸ்யேஸஸ்ய காருண்யாதவதாராதிதோஷத: ||
ஜீவஸம்பர்கதோஷாச்ச பூதாநி புவநாநி ச |
அஸுத்தாநி ஸதா ஸுத்தோஸ்மீதி விநிஸ்சய: ||

எப்போதும் அசுத்த ரூபியா யிருக்கும் எனக்குச் சுத்தத் தன்மையானது எங்ஙனமாம்? தத் தமது வருண தரும அதரு மங்களான் உண்டாம் சுவர்க்க நரக போகங்களும், எஞ்சி நின்ற கருமங்கட்காக எத்தனை கோடி கற்பங்கள் பிறந்த போதினும் முடியாத பிறப்புகளும் ஜீவனுக் கசுத்தமாம், பரமேசுரருக்கோ கருணையினால் அவதாராதி தோஷங்கள் அசுத்தமாம், ஜீவ சங் கத்தினாலே தோஷங்களோடு கூடி வாழும் பூதங்களும் புவனங்க ளும், ஆனால் எனக்குச் சுத்தத் தன்மை யுண்மையின் யாவற்றி னின்றும் யான் சுத்தன் என நிச்சயஞ் செய்வாய். 26

27. புத்தன்.

அறைதலுறு தானையுங் கூடி நின்று மறிவற்ற கடமாதி பூதாதிக்கு, முறைதனக்கோ ரறிவிலதா யொன்றி னோடே யுறுதலினு லறிவெனவே தோற்று கின்ற, குறைவுறுமூன் றுடல்சீவன் மாயை கட்கும் கூறலுறும் வேறாகி யவைக டம்மைக், கறையின்றிப் பிர காசஞ் செய்தேப் போதும் கனபோத வடிவானாம் புத்த னாமே.

27. புத்த:

புத்தத்வம் து கதம் மே ஸ்யாத் ஸதா ஜடஸ்வரூபிண: |
ஸரீரத்ரயம் ஜீவோ மாயா ஹ்யேதே ஜடா: ||

[illegible]
[illegible]

எப்போதுஞ் சட ரூபியா யிருக்கு மெனக்குப் புத்தத் தன்மையானது எங்ஙனமா மெனின்? முத்தேகங்கள், ஜீவன், மாயை, பூதாதிகள் ஜடங்களாம்; எனது சம்பந்தத்தினாலே சித்தைப் போன்று தோன்றுகின்றன. இவை தனித்து நிற்பின்றே சைதந்யத் தன்மையே யில்லையாவாம். ஏகனா யிருக்கு மெனக்குச் சர்வஞ்ஞத் தன்மை யுண்மையின் யான் புத்தனா யிருக்கின்றேன் என் றெப்போதுஞ் சிந்தித்துக் கொண்டேயிருத்தி. 27

28. சர்வஞ்ஞன்

அறிதலுட னறிதலில தாகியே மூவித வவத்தையுநல் ஞேயத்தையு மறியாமை யுடனறிவ தாயிலகு சர்வபுத்தியாகின்ற ஞாதத்தையு, மறியுமவ னறிவிலோ னெனவிலகு முயிர்களா யமர்ஞாதுருக்கடமையு மவர்களினி விர்த்திபிர விர்த்தியையு மதுவதற் காம்பலனு மெப்பொழுதுமே, யநாதியா யினதேன வவத்தைமூன் றதனினு மறிகின்ற வடிவமோம் மனவிலா வருவான தாலுமித் திரிபுடியை யழிவிலா மில்லையாயி, னறிவில தாலுநாஞ் சகலதிரி புடிகளையு மறிகின்ற தாலுமிவ் வனைத்தென வவத்தையு மறியுநாஞ் சர்வக்ஞ னுத்தமேன் றறிகுவாயே.

28. ஸர்வஜ்ஞ:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதும் அற்ப அறிவையுடைய எனக்குச் சர்வஞ்ஞத் தன்மையானது எங்ஙனம் சம்பவிக்கு மெனின்? அறியப் பெற்றனவும் அறியப் பெறுதனவும் ஆம் விடயங்கள் ஞேயங்களாம். மூன்றிடங்களிலும் அவற்றைத் தொடர்ந்து அறிதல் அறியாமை ஆந் தன்மையோ டிற்றது புத்தியாம். அதுவே ஞாத மெனப்படும். அறிபவனுந் ததைமை யறியானுந் ததைமை

மயமா யிருப்பவன் ஞாதா வெனப்படுவன், இம்மூன்றையுந் திரிபுடியென வியம்புவர்; இத் திரிபுடியின் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளை யறிபவன் என்னினு மன்னியன் எவ னொருவனுமே யில்லையென்பது திண்ணம், அத்தகைய எனக்குப் பரமானந்த ரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் சர்வஞ்ஞ னென நிச்சயஞ் செய்வாய். 28

29. பரமானந்தன்.

தனதானி யாதிசெல் வம்பிரிய மதுவிராசாதியா னீங்கு காலை தவிராத கையுடைமை பிரியமது செலவாதி தன்னினு மொருவு காலை, யினமான புத்ராதி பிரியமவ ரனைவுற்ற விலமதா னீங்கு காலை யிழிதால வுடல்பிரிய மதுபுழுதி யானீங்கி லிந்தியம் பிரிய மதுவும் பினமாம்பி ராணகண் டமதான வாக்கினைப் பெறும்போத கன்றுசீவன் பிரியமது வும்பிராண னிறுகாலை விட்டுமேக் காலுமே பிரியவுருவாங், கனமான வாங்மாவை யன்றியோன் றிவ்விதங் காணுதபடியி னாலுங் கருதுமேக் காலுமே தானுக வுறநாங் கழறு பரமானந்தனே.

29. பரமானந்த:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

நித்தை ரூபியா யிருக்கு மெனக்குப் பரமானந்த ரூபத் தன்மை யெங்ஙனமாம்; அரச பய முண்டாயின் கிருக க்ஷேத்திராதிகளை யெல்லாம் விட்டொழித்துத் தனத்தைக் கவர்ந்து கொள்வன், புத்திரன் பொருட்டாக அத் தனத்தையும் விடுவன், நெருப்புப் பிடித்த வீட்டிற் புத்திரனையும் விட்டொழித்து வெளியில் வந்து சரீரத்தைக் காப்பன், அது தானியால் அவதிப்படும்போது பொறிகளிற் பிரிய முறுவன், பிராணனை வாங்கும்

அரச ரூனை வரினே பிராணனிற் பிரியம் வைத்துப் பொறிகளிற் பிரியம் வையான், பிராணனது முடிவு காலத்திலோ பிராணனைக் காட்டினும் அதிப் பிரியன் யானே யாவேன், என்னினும் பிரிய மாகிய வஸ்து யாதொன்றுங் கிடையாது, எல்லாப் பொருள்களினுமே ஆந்மாத்தான் அதிகப் பிரியத்திற்கு விடயமாகும், ஆந்மாவாய எனக்குச் சம்புத் தன்மை யுண்மையின் எல்லாவற்றினும் பரமாநந்த முடையவன் யானென வுணர்ந்து கொள்.

30. சம்பு.

கனவிடயஞ் சுழுத்திசோர்க்க விடயந் தன்னிற் காண்சுகங்க டமையெதிர்ந்த கரணந் தன்னிற், றனதுசுகப் பதிவிம்ப மாகத் தானே தங்குதலா லுஞ்சுழுத்தி யுபேட்சை நிட்டை, தனுகாலந் தனிலுதிக்குஞ் சுகங்க ளாந்ம சுகமான படியாற்றற் சுகம தின்றிப், பலசுகங்கள் வரவேறு வழியி லாத படியாலும் பகர்சம்பு நாமென் றோர்வாய்.

30. ஸம்பு⁴:

ஸம்பு⁴த்வம் து கத²ம் ஜாக்³ரத்ஸ்வப்நா விஷயிண: ஸ்வர்லோ
ஸுஷுப்த்யுபேக்ஷா விஷயே ஸௌக்²யமுத்பந்நம் தத³த்ரவம்
ஸுக²ப்ரதிபி³ம்பம் தத³த்ர வதா³பேக்ஷா ஸுகா²யதே |
ஸ்வம் விநா ஸர்வமேதத்ஸுக²ம் யத்ஸுகா²வி ந லப்⁴யதே ||
ஸுக²ஸ்வா நந்த³ ஸந்தோஷ ஸம்ஸாரஸ்ஸ்வப்நேஷு |

ஹே பிரபுவே! எப்போதும் விடயியா யிருக்கும் எனக்குச் சம்புத்தனைமை யெங்ஙனங் கூடு மெனின்? கனவின்கண்ணும், சுவர்க்கத்தும், கண்டுள்ள விடயங்களிலும் அநுபவிக்கப் பட்ட ஆநந்தமானதும், துயில் உபேக்ஷை காமாதி முதலியவற்றில் உண்டாம் ஆநந்த மானதும், எனது சுகப் பிரதி பிம்பமே யென்றும், என்னை விடுத்துச் சுக காரணத் தன்மை யெங்குமே கிடையா தென்றும் எண்ணி யெனக்கெப்போதும் அசலத்தன்மை யுண்மையின் யான் சம்புவாவேன் என் றெண்ணி வாழ்வாய்.

31. அசலன்.

ஊய்தற்ற கிரகமூர் தேசம்விட் டலைகின்ற துலவுட லோக லோகஞ் சுழல்கின்ற விருதேக முடன்மண்ணை வளையமாய்ச் சூழ்ந

தலைக் கின்ற தாகி, யெய்கின்ற வுறல்வன்னி யிவையசைக் கின்றகாலிவைகளுக் கிடம தாகி யெய்துற்ற வம்பரம் பௌதிகச மட்டியோடலையிலிவை யாவு முடலாய்த், தோய்வுற்று மெய்யறிவு ளசைகின்ற வீசனுஞ் சொல்கின்ற வேக முடனே சுழல்கின்ற பறவையென வீரைந்து திக்கினுஞ் சூழ்கின்ற நூறு கோடி, யாய்வுற்ற கற்பங்களோடிமிக நாடிடினு மளவைகா ணுத தாகி யங்கங்கு சாட்சியாயசைவிலா தமருநா மசலனென வறிகு வாயே.

31. அசல:

அசலத்வம் கத²ம் ஜாக்³ராவ ஸஞ்சலநவிண: ||
ஸுஷுப்த்யுபேக்ஷா ஸுக²காரணஸ்யைவ |
ஸுஷுப்த்யுபேக்ஷா தவ்யம் வஹ்நி நா வாயும் ||
வாயுரேவ வாயுநா வாஸ்ஸ்வாய்யுரேவ வாயு: |
தத³ம்ப³ர விகாராரேவ ஏதத்³ வாயுமாகாஶ ||
ஸமஷ்டிரூபம் ஜ்யோதிஸ்ஸஞ்சலத்யேவ ஹ்யேதத்³ |
அநேக கல்ப பர்யந்தம் ஸ்வதா³வஸ்யாநீ வேக³த: ||
சைதந்யம் த்வஸங்கே³ஸஞ்சலதாஸாக்ஷிதயா ஸ்தித: |
நிர்கு³ணத்வாத³சலத்வம் ஸதா³ஸ்மீதி நிஶ்சிநு ||

எப்போதுஞ் சஞ்சல ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு அசலத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? தேசாதிகளிற் றூலதேகம் சலிக்கின்றது, சூக்கும தேகமோ வேறு வேறு லோகாதிகளிற் சலிக்கின்றது, நீராற் பூமி சலிக்கின்றது, நீருந் தீயாற் சலிக்கின்றது, நெருப்புங் காற்றாற் சலிக்கின்றது, அவ் வாயுவும் ஆகாயத்திலேயத் தொடுங்கும், அவ் வாகாயமும் பிரளயத்திற் சிதாகாசத்தில் ஒடுங்குதலைக் காண்டலின், சமஷ்டியாய யாவற்றையும் யானென அபிமானிக்கும் ஈசரும் தற் சைதன்யத்தில் அசைவுறுவர், அநேக கற்ப பரியந்தம் மேற்கூறிய சலன வஸ்துக்கள் யாவுமே அதிவேகமாகப் பறவைபோற் பறந் தேகினும் சேதநத்தின் முடிவு காண முடியாமையின், அது அவ்வப் பொருட்குஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாக விருக்கும்; அத்தகைய சைதந்ய எனக்கு நிர்க்குணத் தன்மை யிருத்தலினலே யான் அசலன் என நிச்சயிப்பாய்.

32. நிர்க்குணன்.

சத்துவமாங் குணந்தனிலீ சனையு மாக்கித் தருமிரா சதந்தனிற் சீ வரையு மாக்கி, யத்தமோ குணத்திலுல கதையு மாக்கி யவை கடமை விரித்தடக்கி யுகங்க டோறும், வித்தரமாய் விளையாடல் செய்து கொண்டு விளங்குபிர தானத்திற் கதீத மாகிச், சுத்தவதிட் டானமதா யபரிச் சின்ன சுகவடிவா யுறுநாநிர்க் குணனென் றோர்வாய்.

32. நிர்குண:

[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போது மீண்டுக் குணங்களோடு கூடி யிருக்கு மெனக்கு நிர்க்குணத் தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? பிரகிருதியானது சாத்துவிக குணத்தினாலே ஈசுரரையும், இரஜோ குணங்களால் ஜீவர்களையும், தமத்தாற் சகத்தையும் உண்டாக்குகின்றது எனக்கு நிர்விகற்பத் தன்மை யுண்மையின் யான் நிர்க்குணன் ஆகின்றேனென் றெண்ணுதி. 32

33. நிருவிகற்பன்.

ஆகுமையேழ் தத்துவமாம் விகற்பங் கட்கு மப்பாலா யவையினதிட் டான மாகி, யேகமதா மத்துவித ஞான மாகி யிருக்கின்ற நாந்தனிற் றன் விகற்ப மற்றே, போகுமிவை தரிற்கூடி னுலும் பற்றுப் புகனிமல படிகம் போல் விகற்ப மற்று, வேகலிலாக் கடமாதி யுறும்வெ யிற்போ லிருக்கின்ற நாநிருவி கற்ப னாகும்.

33. நிர்விகல்ப:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சவிகற்ப சொருபியா யிருக்கும் எனக்கு நிருவிகற்பத் தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? முப்பத்தைந்து தத்துவங்களினும் அயலாய் இரவியைப் போலும் நிருவிகற்பகமா யிருத்தலின் நீல முதலியவை சம்பந்திக்குங்கால் அவ்வதன்கண்ணே அது அது போலப் படிக மிருப்ப தொப்ப நிராகார சொருபத்தன்மை யுண்மையின் யான் எப்போதும் நிருவிகற்பனே யாவேன் என அறிதி. 33

34. நிராகரன்.

ஆகுவெளி யுருவாகும் பிரம மென்று மதற்குருவ நாமமிலே யமூர்த்த மென்று மாமுன்பி னுட்புறமில் பிரமஞ் சாட்சி யாகு மென்று மறிபடுதே லக்ஷி லாதி. லேகமதாம் பிரமமிதற் கனிய மாகி யிவை விளக்கு மறிவுநிரா கார மென்று மீரிரண்டு சுருதிகளுங் கூற லானு மியல்சுதிரை நாமேன முடலை நீண்ட, சோகசிதா பாசனுக்குஞ் சித்த னென்னுந் தொடர்பால்வாள் வெட்டுமோற் கூடுங் கையிற் றொடருதல்போ லிலதேற்றற் சுபாவ சித்துச் சொல்லுருவ ரகிதரென வேண்டு மோவென், சோகமிலுத் தியினலு நாமே யுள்ளிற் றோற்றபோறி வெளிப்பொறியின் விடயு மின்றித் தொடரவையை விளக்குமநு பவத்தினலுந் துகளினிரா காரனு மெனவே யோர்வாய்.

34. நிராகார:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஆகாரரூபியா யிருக்கு மெனக்கு நிராகார சொருபத் தன்மையானது எங்ஙனமாம்? யான் உள்ளும் வெளியும் எவற்றினுள்ளும் அமூர்த்தனாய்ச் சாக்ஷிமாத்திரமா யுள்ளேன், சூரியனைக்காணும் ஜீவன் சித்தங்கிசமா யிருத்தலின் சூரிய மண்டல பரியந்தம் நீண்ட விருந்தி சகித ஜீவனை, கை கால்களைப் போல வாள் கொண்டு வெட்ட முடியாதாம் எனின் சித்தாயிருக்கு மெனக்கு அமூர்த்தத் தன்மை யுண் டென்பதாம் எக்கரணங்களாலும் என்னை வெட்ட முடியா தென்பதுஞ் சுயமாகவே துணியப் பெறு மெனக் கூறவும் வேண்டுமோ அத்தகைய எனக்குக் கரண விபாபாரம் யாவும் விட்டு நித்திய முத்தத் தன்மை

யுண்மையின் யா னெப்போதும் நிராகாரனே யாவேன் என்றெண்ணுதி. 34

35. நித்திய முக்தன்.

அயர்கருத் தாவாயு மேபுசிப் பவனுயு மநுதிநமு மமர்தலாலே யதர்மமோடு தர்மமத ஞனிதம் பெத்தனே யன்றி யொருகாலு முத்த, னயமாக வலனென்று கர்மகாண் டத்தினி னெண்ணுமாங் மாவி தென்றே நாடுபிர மாதாவி னுக்குமஞ் ஞானத்தி னவின் மலங் கர்ம மதனு, லுயருதலில் பெத்தனு யுமவன்ஞா நத்தினி லுயர்முத்த னுவ னென்றே யுபாசனு காண்டத்தி லாங்மாவி தென்றுதா னுரைத்திடுஞ் சீவ னுக்கு, மயலாகி நிருவிகா ரவ்வழிவ தாமேமக் காதுபேங் தத்தோ டக்கு மனுகலோரு காலத்து மில்லாத படியினு லமர்நித்ய முத்த னுமே.

35. [illegible]

[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ॥

எப்போதும் பந்த ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு நித்திய முக்தத் தன்மையானது எங்ஙனம் பவிக்கு மெனின்? கருமகாண்டத்தில் நித்தங் கட்டுப்பட்டவன் கருத்தா ஜீவன் என முக்தியை யடைய அவன் கூடாதவனேயாவன், பக்தி காண்டத்தில் நித்தியபத்தனுகி யிருந்த போதினும் ஈசன் றிருவருளால் இச்சீவன் முக்தனுதல் கூடும், ஞாந காண்டத்தில் அவ்வா றின்றும் மற்றெவ்வா றெனின், வேடத்தன்மையை யடைந்த மன்னவன் மகனுக்கு நீ அரசகுமாரன் என வேடனேறுஞ் சிரவணத்தைக் கேட்டு உடனே வேடத் தன்மையானது எகிவிடல் போல அஞ்ஞாநத்தினுலே ஜீவனைப் போல இலங்குபவன் நீ பிரஹ்ம சொரூபமென்னும் உபதேசவாக்ய சிரவணத்தால் தானே பிரஹ்ம

சொரூபமா யிலங்குபவன், ஆகவின் எனக்கு அநாதி முக்தத் தன்மை யுண்மையின் யான் நித்திய முக்தனே யென எண்ணி வாழ்வாய். 35

36. அநாதி முக்தன்.

அமயர்வின் முவர்முதற் றேவர் சாலோ காதியெனக் கற்பிதமா யழியு முத்திக், கேம முறப் புறம்பாகச் சித்தித் தென்று மெள்ளளவுங் கிரகிக்க விடக்கூ டாதாய்த், தோமறுசற் சிற்சுகமே வடிவாந் தம்மைச் சுருதியினு லுணர்கின்ற தநாதி முத்தி, யாமதனு லேழைந்தின் மேலா நாமே யநாதிமுத்த னெனவுக்த்தி னறிய வேண்டும்.

36. [illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ।

முன்னர்ப் பந்த சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு அநாதிமுக்தத் தன்மையானது எங்ஙனம் எனின்?

மும்மூர்த்தியாதிபதப் பிராப்தியானது கற்பிதமாம், இஃதங்ஙன மன்றும், தள்ளத் தகாததும் கொள்ளத் தகாததும் ஆகிய சச்சிதாநந்த ரூபத்தின்கண்ணே அநாதி முக்தியானது சுருதியால் அறியத் தக்கதாம், அது முப்பத்தைந்து தத்துவங் கட்கும் அப்பாற்பட்டதாம், அத்தகையதாய எனக்கு அச்சுதத் தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் யான் அநாதி முக்த னெனவையமின்றி யறிந்து கொள்வாய். 36

37. அச்சுதன்.

நழுவல்சுத் நழுவாதச் சுதம தாகு நாடுமொரு னுறுண்டின் மேலி ராம, னழுவுகின்ற தூலவுடல் பிரள யத்தி னழுவு லிங்க வுடல்பூத ஞாநந் தன்னி, னழுவவித்தை மாயையரன் சீவ னுக நவிலுமையே முக்கயமாய்ச் சுகசிற் சத்தாய், நழுவலிலா தெக்காலுந் தானே யாக நண்ணிவிளக் கிடுதலினச் சுதனு மாகும்.

37. [illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

எப்போதும் நழுவும் வடிவினையுடைய எனக்கு அச்சுதத் தன்மையானது எங்ஙனமா மெனின்? நூறு வயது சென்றால் தூல சரீரம் நாசமாம், பிரளயத்தில் இலிங்கசரீரம் நாசமாம், ஞானத்தினாலே அவித்தையும் மாயையும் ஜீவனும் ஈசுரனும் மறைவுறும், என்பதனாலும் முப்பத்தைந்து தத்துவங்கட்கு மேலாயிருப்பதனாலும் க்ஷேத்திரஞ்ஞத் தன்மை யுண்மையினாலும் நீ அச்சுதனேயாவாய். 37

38. க்ஷேத்ரஞ்ஞன்.

மூலவஞ் ஞாநகா ரியமதா யமர்கின்ற மூன்றுதனு வுஞ்சேத்திர முன்னுமிதை யறிபவன் சேத்ரக்ஞ னெனுமொழி யர்த்த மறியே னெனல், சீலமில பாவவரு வஞ்ஞாந மிதுபரம சித்திலா ரோப மாகித் திகழநா தியதெனச் சொல்வதா நானெனச் சேத்திரந் தன்னிலுற்ற, வாலம்ப மில்லறிவ நாதியா யுறுவத்தி யாசமாம் பூர்வ தேக வாங்மவநு பவமாம்பி ராந்திமேல் வருதேக வாங்மப்பி ராந்தி கட்கு, மூலமிது பிராந்திமூ லப்பிரமை யறிவின்மை மொழிசேத்ர மத்தியா சமூ மோகமெனு நீக்கியவ திட்டாக மாயறியு முரணினுஞ் சேத்தி ரக்ஞன்.

38. [illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

எப்போதும் க்ஷேத்திர சொரூபியா யிருக்கும் எனக்கு க்ஷேத்திரஞ்ஞத் தன்மையானது எங்ஙன மென்னில்? மூல அஞ்ஞாந காரியமாதலின் மூன்று தேகங்களும் க்ஷேத்திரங்களாம், க்ஷேத்திரஞ்ஞ ஆன்மாவோ அஞ்ஞாநந் தானே அஞ்ஞனாகிய ஜீவனாவன், நீ கூறிய பொருளை யான் அறிகின்றிலேன் என்பதாக அறிந்தும் மோகிக்கின்றனன். க்ஷேத்திராத்தியாசம் அநாதி யெனினும் நாச முடையதேயாம், பூர்வ தேகாபிமாநத்தாலே இத்தேகமானது அடையப் பெற்றதாம், இத்தேகத்தி னபிமாநத்தினாலே வருந் தேகங்க ளுண்டாம், கருவும் விரையும் போலப் பிறப்பிற்குங் கருமத்திற்கும் அந்நியோந்நியம் அந்தமே கிடையாதாம், பிராந்தி அத்தியாசம் கற்பனை ஆரோபம் என்பன பரியாயமாம், ஆகலின் வாக்கிற்கும் மநத்திற்கும் எட்டாத தன்மை யெனக் குண்மையினானே ஐய மில்லாமல் யான் க்ஷேத்திரஞ்ஞனவே னென் றுணர்தி. 38

39. மநோவாசாம கோசரம்.

மலையுமந மென்னலந் தக்கரணம் வாக்கென்னன் மருவுபத் திந்தி ரியமாம் வருமிருவ கைக்குமிக வெட்டாவைப் பொருண் மநோ வாசாம கோச ரந்தா, னலைவில்பொரு ளிந்தவித மாகுமேற் சூரியம தாமெனிற் சுருதி பிரம மஸ்திபா திப்பிரிய மென்றுமதை யறிபவ னதுவாவ னென்று மின்ன, மெலையதற வோதலிற் பொருள் சூந்ய மலவாயி னெட்டாத தெவித மென்னி லெழுகின்ற திரிவித வவத்தையறி கின்றசித் தேலையுற்ற வாக்கு மநதி, னலைதலுறு மந்நுவய வெதிரேக மவையையறி பொருளலா தவையின் விடய மல்லவா தலின்மநோ வாசாம கோசர னுகுநா மென்ன வறிவாய்.

39. [illegible]

[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

வாக்கிற்கு மநத்திற்கும் எட்டாத தன்மை யெனக் கெங்ஙன மெனின்? அதைக் கூறக் கேட்பாயாக? மநத்திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாத தன்மையதேல் அதன் சொரூபம் சூநிய மெனச் சங்கை வருதல் கூடும், சத்தியம் ஞாநம் சுகம் என்னுஞ் சுருதியினானும், பிரஹ்ம வித்தானவன் பிரஹ்ம ரூபமாகவே யிருக்கின்றனன் என்னுஞ் சுருதியினானும், பிரஹ்மத்தினாநந்தத்தைப் பெரிதறிந் தறிஞன் யாண்டும் எதற்கும் அஞ்சான் என்னுஞ் சுருதியினானும், சொரூபங் கூறப் படுதலின் சூந்யத் தன்மைச் சங்கை வருதற் கிடனின் றன்றே, நல்லது அஃதாருக, ஆயினும் மந வாக்குகட்கு விடயமாகாமை யாங்ஙனங் கூடு மெனின்? மூன்றவஸ்தைகளும் உதித்தலையும் ஒடுங்குதலையும் அவற்றின் வியாபாரங்களையும் யா னுணர்கின்றே னென்பதனானும் எனக் கவ்வியா கிருதத்தன்மை யுண்மையி னானென்பதனானும் யான் எப்போதும் மநோ வாசாமகோசரன் என வுணர்தி. 39

40. அவ்வியாகிருதன்.

ஆற்றுமுரு நாமமொடு விவகரிக் கப்படுவ தாம்பொருள்வி யாகிருதமா மவையிலா தவ்வியா கிருதமா மிதுசகம தன்கார ணப்பி ரமமாச், சாற்றும்வே தாந்தத்தி னிற்சாங்க்ய மாமதந் தனின்முக்குணங்க ளூற்ற தகவுபிர கிருதிக்கு முக்குணந் தாமுமே சமமுட ணடங்கு காலை, யேற்றுபிர தாநமோ டவ்வியா கிருதமூல கதன்மூல மென்று சொல்வ ரிருவகையி னிற்சர்வ சத்தியாய்ச் சித்ததா யியலு சர்வக்ஞ பிரமந், தோற்றுலகின் மூலமா மறிவில்பிர தாநமது தகுனுலகின் மூல மாகாச் சொல்லுமிவ் வேதுவாற் சககமூல மானநாக் துரிசிலவ் வியாகி ருதனே.

40. 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃

[illegible]

எப்போதும் வியாகிருத ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனம் அவ்வியாகிருதத் தகைமையாம் எனின்? யாது நாம உருவத்தோடு கூடியதோ அது வியாகிருதமாம்; அதனினும் விலக்ஷணமாயது அவ்வியாகிருதமாம், முக்குணங்களுஞ் சமமாதலினாற் பிரதாந மெனவும், காரண மெனவும், அவ்வியாகிருத மெனவுங் கூறப்படும். அந்தப் பிரதாநமே ஜகத்திற்குங் காரண மெனப்படுமெனச் சாங்கியன் சங்கிக்கின் அது பொருந்தாதாம். இதற்கும் இதனது காரியத்திற்கும் பிரஹ்மமே காரணமாம், இதனது சக்தி பரையாய் நாநாவித ஆற்ற லுற்றதாம் எனச் சுவேதாசுவதர சாகைகளாற் பெறப் படுதலின் எப்போதும் எனக்குச் சாக்ஷித் தன்மையும் அக்ஷரத் தன்மையு மிருத்தலின் யான் அவ்வியாகிருத னெனவே சிந்திப்பாய். 40

41. அக்ஷரன்.

நாசமுறல் சரமற்ற தக்ஷரமு ருண்டபிர ளயஞாந மவையினுச நணுகின்ற முவுடற் கதிதசித் தானநா நந்தலில தால க்ஷரங்,காசின்மறு யுத்திசா மெனல்வேத மதனினாற் கழறுபொரு ளக்ஷ ரந்தான் கருதுமீ மாங்கிசன் சங்கைமுன் னுள்ளபொருள் காணலாம் பொறியி னதனு, லாசின்மறை விதிநிடே தத்தையுங் கிரியையுற் றதையுமே யறையு மென்னி லாரணம் பொறியினாற் பிரமமறி யப்படா ததுவிதிநி டேத மென்னப், பேசுமவை யாவுறு திமிசையைச் செயவோனு தென்றுதான் பேசல் போலப் பிரமமே நாமென்ன வறியெனக் கூறலாற் பிரிவினு மக்ஷ ரந்தான்.

41. 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதும் நாச ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு அக்ஷரத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம்? முச் சரீரங்களும் ஞாநத் தானும் பிரளயத்தானும் நூறு வருடங்களானும் நாசத்தை யடையு மென்பதி லையப்பா டின்றாம், இது போலத் தனது சொரூப மொரு காலத்திலும் அழிவது இல்லை, அவற்றினும் விலக்ஷணமாகிய சாக்ஷியாம் நீ யக்ஷரனே, மறு மூகங் கேட்டி! க்ஷரம்:வேதமாம் அவ்வேதத்தானே யாது பிரதி பாதிக்கப்படு மோ அது அக்ஷரமாம், இதன்கண் மீமாஞ்சகன் சங்கித்தல்:— இஃதிந்திரியங்களால் அநுமிக்கப்படும், நிஷித்த ரூபமாயும் விதி ரூபமாயும் இருக்கும் கருமங்களையே வேதம் விளம்புகின் றது ஆகலின் வேதத்தானே பிரஹ்மம் பிரதிபாதிக்கப் படுகின்ற தென்ப தெங்ஙனந் தங்களாற் கூறுவ தியையும் எனின்? ஹே மதி கெட்ட மூட சிகாமணியே! உன் சங்கைக் குத்தரங் கூறக் கேட்டி! பிரஹ்ம வித்தானவன் பிரஹ்மத்தை யடைவ னென் றும், ஆத்ம வித்தானவன் சோகத்தைக் கடப்பன் என்றும், இருதயக் குகையின்கண்ணே யிருக்கும் பிரஹ்மத்தை யுணர்ந் தவன் பிரஹ்மத்தின்கண்ணே நிலைபெறுவ னென்றும், ஆநந் தம் பிரஹ்மம், அவ்வாநந்தத்தை யடைந்து ஆநந்தமே யாவன் மற்றொன் றுகான் என்றும், அபயமா யிருக்கும் பிரஹ்மத்தை யுணர்ந்தவனுக்குப் பயமே கிடையாது என்றும், யாவன் பேத புத்தியைச் செய்கின்றானோ அவன் பயத்தை யடைகின்றான்

என்றும், எதனினின்றும் வாக்கும் மநமும் கோசரிக்க முடியா மற் றிரும்புகின்றனவோ என்றும், பிரஹ்மத்தி னாநந்தத்தைப் பெரிதுடைந் தறிஞன் பீதியை யாண்டும் பெற்றிட மாட்டான் என்றும், புண்ணியத்தாற்று னென்னே பாவத்தினாற்று னென் னே இரண்டையும் நீக்கி இன்ப பதம் எய்த வேண்டு மென்றும், யாவன் அந்நியத்தை யுபாசிக்கின்றானோ அவன் பசு வென்றும் அநேக வேதங்கள் அறைதலின், பிரஹ்மமே யா னெனச் சிரவ ணித்துச் சுயம் பிரஹ்மமே யாகின்றனன்; ஆகையால் எனக் கெப்போதுந் திருக்கு ரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் அக்ஷ ரன் என நினைந்து வாழ்வாய். 41

42. திருக்கு.

அறிவதுதி ருக்காம தாங்மா வலாதுதா னமர்திருசி யங்க ளாங் மா வன்றலோ காயுதன் சங்கையநம் வநிதைமுத லானபோ கங்க ளெல்லா, மறிந்தநுப விக்கையா லாகந்தி ருக்கென்று மவனையே சாருவாக னமரவே கண்டித்த லிந்திரிய மில்காலை யறிவுகெட் டோ ன்றை யுந்தா, னறிந்தநுப வித்திடா தாலுமே யிந்திரிய மமர்காலை யறிவதாக வாகமது விலகலா லாகமறி வன்றுபொறி யறிதிருக் கென் று மவனை,யறிதத்து வாதிகண் டித்தலவ ஞல்வழக் கற்றபடி யேபி ராண முன்மாவ லாதிந்தி யங்களாங் மாவுமே யன்றென்று ரைக்கு மவனை, யறியுபா சகனுமே நீக்கலப் பிராணபொறி யாகமுத லியாவு மநபில் லாவிடிற் றேற்றமை யான்மநந் திருக்குமற் றதுதிருசி யங்க ளென்று, மவனையுந் தார்க்கிகன் கண்டித்தல் புத்தியில் லாது விடின் மநது சலன மதனாற்றி ருக்கன்று புத்தியே யறிவென்னு மவனையும் புத்த னீக்க, லறிதலுற யாவுஞ்சு ழுத்தியி லிலைச்சூந்ய மாங்மாவெ னவனை நவில்பட் டாசாரி யதுவுமாங் மாவன்று றுஞ் சக மடைந்தனன் சுழுத்தியி லென, வறைசீவ னறிவென்பன் யாவ ரையு நீக்கலவே தாந்தியறி விற்சீ வனே யாதியாய் விடயவரை யில கலா லறிவல்ல வவையறியு நாந்திருக்கே.

42. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வர்ணிதம்| ஜீவஸ்ய நிமஜ்ஜனே தேஹஸ்ய மரணஸ்ய த்ருஷ்டத்வாத் ॥ வதேயிந்த்ரியாண்யாத்மா வதீத்யாதி ப்ரயோகத: | ப்ராணவாதிநேந்த்ரியாணாம் கலஹே ப்ரஹ்ம யுக்தித: ॥ சக்ஷுராத்யக்ஷரோபேபி ப்ராணஸத்வேந ஜீவதி| ப்ராணோ ஜாகர்தி ஸ்வப்நேபி ப்ராணஸ்ரேஷ்ட்யாதிகம் ஸ்ருதம்|| தத்ரைதத்ஷயத்வேநாத்மேந க்ருத்யத்வ வாஸக: | ப்ராணஸ்ய ஹாநம் மநஸி மநஸா ஜாயதே ஜகத் ॥ தத்தார்கிகா தத்ஷயம் தி ஸம்ஸ்ப்ர நிஸ்சீயதே மந: | அஹம் வ்ருத்திஸ்வரூபத்வாத் புத்திராத்மேதரோந || ஸௌகதாஸ்து ஸுஷுப்த்யாம் ஸூந்யத்வம் ஸூந்யாத்மதா ஜீவ ஸூந்யாத்மதா|| அஹம் ஸுகமஸ்வாப்ஸம் நாஹம் கிஞ்சிதவேதிஷம் | தேஹாதி ஜீவபர்யந்தா ஹ்யநாத்மாநோ நிஸ்சிதா:|| ஸர்வாந்தரத்வாத் ப்ரத்யக்த்வாத்த்ருகேவாஹம் ந ஸம்ஸய:|

எப்போதுந் திருசிய ரூபமா யிருக்கும் எனக்குத் திருக்கு ரூபத் தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? கேட்டி! விகாரத்தோடு கூடிய திருசிய மியாவும் அநாத்மாவாம், விகார மற்ற திருக்கே யாந்மாவாம், இதன்கண்ணே வாதிகட்கு விவாதம் உண்டாதல் கூடும், மாலை சந்தந வநிதை முதலிய போக்கிய வத்துக்கள் இதன் பொருட்டே பயன் படுதலின் இத் தூல தேகமே யாந்மா வென்பன் விரோசனன், அவனைச் சாருவாகர் தண்டித்தல், ஜீவனனது போய்விட்டால் தேகத்தின்மரணத்தை யிங்குக்காண்டலினானும், வசனிக்கின்றேன் என்பதாதியாய பிரயோகங் காண்டலினானும், இந்திரியங்களை யாந்மா வென வெண்ணற் பாலதாம். பிராண வாதிகள் பேசுவதாவது, இந்திரியங்க ளாந்மா வாகா வாம்; ஏனெனின், இந்திரியங்கட்கும் பிராணனுக்கும் பரஸ்பரம் கலகம் நேரிட்டபோது எது சென்றாற் றேகம் அமங்கலமாமோ அது ஆந்மா வெனப் பிரஹ்மா கூறிய யுக்தியினானும், விழி முதலிய இந்திரியங்களுள் ஒன்று சென்ற போதினும் பிராண னிருந்தன் மாத்திரையானே குருடன் செவிடன் எனச் சீவித்தலினானும், துயிலின்கண்ணும் பிராணன் விழித்திருத்தலினானும், அநேக மேன்மைகள் பிராணனுக்குக் கேட்கப் படுதலினானும் பிராணனே யாந்மாவாம்; அம் மதத்தை மந

மே யாந்மா வென்னும் உபாசகனாகிய மற்றொருவன் தூஷணஞ் செய்தல், மநத்தினாலேயே பிராணன் விளங்குகின்றது மநத் தாலேயே யுலகம் முழுவதுங் காணப் பெறுகின்றது ஆகலின் மநமே யாந்மா வென்பன்; அதனைத் தார்க்கிகர் கண்டிக்கு மாறு புத்தியினானே இது மந மென நிச்சயிக்கப் படுகின்றது, நான் என்னும் விருத்தி சொரூபமா யிருத்தலின் புத்தியே யாந் மாவாம் மற்றைய தன்றாம் என்பர்; பௌத்தரோ துயிலின் கண்ணே புத்தி சூந்யமா யிருத்தலின் சூந்யமே யாந்மா வெனச் சொல்வர்; பாட்டரோ அதனைத் தடிக்குமாறு, அஞ்ஞ மாய ஜீவனே யாந்மாவாம்; சூந்யத் தன்மை யாந்மா வாகா தாம், யான் சுகமாகவே துயின்றேன், யான் ஒன் றொன்றையு மறிந்திலேன் எனத் துயிலின்கண் ணநுபவிப்பவன் ஜீவனாவன் என்பர்; இவர்க ளியம்பிய தேக முதலாகச் சீவ னீறாக யாவும் அநாந்மக்க ளென்பது நிச்சயமாம். ஆகலின் யாவற்றிற்கு முள் ளா யிருக்குந் தன்மையும் பிரத்தியக்குத் தன்மையும் எனக்கு இருத்தலினானே யான் றிருக்கே யாவேன்; இதிற் சமுசய மில்லை யென்பதாகத் துணிவாய். 42

43. பிரத்தியக்கு.

அகநோக்க மநதினி லகப்படும் வஸ்துவே பிரத்தியக் கந்த வாந்மா வவித்தையா திகளினாற் சீவாதி யாய்ப்ராக் காம்விர்த்தி வெளி நோக்க மாய்ச், சகமீசர் தேவர்சாஸ் திரமென்னும் விடயங்க ளிலலைந் தோய்ந்து பருவஞ் சார்ந்துபர மோட்சமதை நாடிலாந் மாமிகத் தகுநிரதி சயமுத்தி யென், பகர்சுருதி வாக்யவுப தேசமுற் றுடல்பொறிகள் பஃகரணம் யாவு நீக்கிப் பன்னிடும் பிரத்யக்கு விர்த்தியென் றுறுபெயர்ப் பற்றியே தன்னை நோக்கித், தகைமையுறு வெய்யிலின் விளக்கெனக் குன்றியே சாட்சிமாத் திரம தாகச் சனிக் கின்ற விர்த்திஞா நத்தையே காணுநாந் தயங்கிடுபி ரத்தி யக்கே.

43. ப்ரத்யக்

ப்ரத்யக்த்வம் து கதம் தேஹஸ்யாஸ்ய ஸர்வாந்தரா வாஹ்யா ரூபிண: ॥ அஹம் பூர்வாந்த ஸம்ஸாராத்ப்ராக் ப்ரத்யகேவ தஸ்ய | அஜ்ஞாநாத் ஸ்வயமேவாத்மா ஜீவபாவம் கதஸ்தத: ॥ ஸ்வரூபேத ஸத்யமோஹாத்ய தேவதியுக்த ராதிஷு | பரம புருஷார்த்தமிச்சந் ஹஸதே தேவ

நிவ்ருதிம் ॥ ஸஸ் கூடிவாரிவாகாத்வஸஜ மாமொராரவ ஜெமாதஃ। வஞ்செகாமவிவெகெந ஜஹதெ நிவ்ருதிம் வராம் ॥ ஊ விதூரதமாலிவசவாகஸ ஆதூமாதூர நவஸம் மயஃ।

எப்போதும் பாகிய ரூபியா யிருக்கும் எனக்குப் பிரத்தியக் குத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம்? உண் முகமாகச் செய் யும் அநுசந்தாநத்தால் அகப்படுவதே பிரத்தியக் கெனப்படும், அஞ்ஞாநத்தினலே யாத்மாச் சுயமாகவே ஜீவத் தன்மையை யடைந்தது, ஆகலின் தேவதிர்யக்கு நராதி சரீரங்களி லிருந்து கொண்டு போகப் பொருட்டுக் கருமத்தைச் செய்கின்றது, மீண்டும் மீண்டும் பிறவியையே யெடுக்கின்ற தல்லாமற் பேரா நந்தத்தையடைவதே கிடையாது; நிட்காமமாகச் செய்யப்பட்ட நற்கருமங்களின் பரிபாகத்தானே கிடைக்கப் பெற்ற சற்குரு வின் உபதேசத்தானே, பஞ்ச கோசங்களின் விவேகத்தானே பேராநந்தத்தைப் பெறும்; ஆகலின் சிந்மாத்திர ரூபத் தன்மை யெனக் கிருப்பதனுனே யான் பிரத்தியக் காத்மா வென்பதன் கண்ணே ஐயப்பா டின்றும். 43

44. சிந்மாத்திரன்.

சேடமாகி யறிவற்றுத் தோற்று கின்ற சேகங்களையுஞ் செயற் கையறி வாக வுற்று, மடமான தறுமியற்கை யறிவின் மூன்று வகை யான வுடல்களையு மியற்கை யான, விடமான வழிவாகிக் காணு நின்ற வியல்பான நமக்கறிவே வடிவல் லாமற், றிடமாமற் றொரு வடிவு மிலாத தானுஞ் சின்மாத்ர னெனவெண்ணுஞ் சிந்தை செய் வாய்.

44. சிந்மாத்ரஃ

சிந்மாத்ரதம் கயம் ஜெ ஸ்யாஸ ஸதா ஸாக்ஷஸ்வ்ரூ விணஃ ॥ ஸவஞாகாரவ்ருத்திஸ்ஸ ஸ்யாதவஸ்வூஜீவ வஸ। ஜீய்தெ ஸாவி ஊயெவ ஸஜ்ஞாநத ரவிணி ॥ ஜஸாவ வூவஸாவூ விஸ ஸாநிஸ்ராஜஸா ஸஃ। கொ மாஜெஹதஸவஸ ஹாணி ஹூவிவாரஸ் ஸவஸா நஃ॥ஷஜ்ஞ வதாநஊ ஸதா விதூரஜூாஸம் ந ஸம்மயஃ।

எப்போதும் சாக்ஷிய சொரூபியா யிருக்கும் எனக்குச் சிந்மாத் திரத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? அகண்டாகார விருத்தியும் சூரியன் முன் வைத்த தீப வொளி மங்குவதே போலச் சச்சிதாநந்த ரூபமா யிலகு மென்பாலே மங்கி யொடுங்கும்; ஜடரூப உலகமும் சித்தின் சந் நிதி மாத்திரத்தால் ஜடமா யிருந்த போதினும் கோசங்கள் சைதந் யம் போலும் தனது வாஸ்தவ சொரூபத்தை விசாரியாத வரையிலும் இலங்குகின்றன; ஆகையால், எனக் கெப்போதும் சத்ரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் ஐயமில்லாமற் சிந்மாத்திரனு யிருக்கின்றே னென் றெண்ணுதி. 44

45. சத்ருபன்.

நானெனமுன் றவத்தையினுண் ணேக்காய்த் தோன்று நாலேழ் தத் துவங்கள்வெளி ேநாக்கா யீதேன், றீனமுடன் றேற்றுமேழ் தத்து வங்க ளிருவகையா மையேழுந் திரங்க டோறு, மூனதிரி விதவவத்தை களினுந் தோன்றி யொழிகையினுங் கூடவொழி யாமற்றனே, யீன மிலா நித்தியமாய் நிலைமை யுற்றே யிருக்கின்ற ஙாமேசத் தென்ன வோர் வாய்.

45. ஸத்ரூபஃ

ஸத்ரூபவகூம கயம் ஜெ ஸ்யாதவபூஷாஸஜஸ்யரூவி ணஃ ॥ ஸஷாவிம்மதிதவெஷ ஹ்ஷம் ஜெஹீதி ஹா நவஸ। ஐஷம்தயா ஷாவஸா நாஸஷ்வதஸவாரூ ஜாயிகாஃ ॥ உதஹூெத விஜீயமெத ஹ்வஸாதிதயெஷநு। திரீஜஸவாஸ ஜெ ஸாக்ஷி ஸத்ரூபொஸ்ஹஜெவ ஹி ॥

எப்போதும் அசத் சொரூபியா யிருக்கு மெனக்குச் சத்து ரூ பத்தன்மை யெங்ஙன முண்டாம் எனின்? இருபத் தெட்டுத் தத்து வங்களிலும் யான் என தென்னுந் தோற்ற முண்டாவதே போல இது வென்பதாக விலங்கும் எழு தத்துவங்களும் மாயையாலானவாம். இவைகள் யாவுமே யுற்பத்திமாகி இலய மடைகின்றனவென்பது மூன்ற வத்தைகளிலுங் காணப்படுகின்றன; ஆகையா லெனக் கெப்போதும் நிரீசுரத் தன்மை யுண்மையின் யானே சாக்ஷி யாகிய சத்து ரூப னென எண்ணி வாழ்வாய். 45

46. நிரீசுரன்.

வரமான பிரமாதி காரணே சுரரோடு வைசுவா நரன்முதலதாய் மன்னுபர மாங்கிச னிறுகா ரியவீசர் வகையுடன் விராட்டாதியாய்த், திரமான சுத்தமீ ருஞ்சத்தி பேதங்கள் செறிசீவ ராயிருந்து திகழ்வரு டன்சரிய தாயிலக ஞாநயோ கங்களைச் செய்த்திகழைங், கரன்வேல ஞதியா நூதனே சுரர்மிகக் கருதிவரி னிற்பாதியாய்ங் கதிர்ஞாந யோகஞ் செய் நந்திசண் டீசாதி கநயோகி கட்கும்வேறு, யுரமான நமிலவர்க ளோரோர்கா லலந்தனி லுதிப்பதா லுண்மையலதா லுயர்வாம கண் டசித் துருவமா கின்றநா முறுநிரீ சுவரனுமே.

46. நிரீஶ்வர:

கூ௦ நிரீஶ்வரத்வ௦ ஜெ ஸவதூஜெஶ்வராரஏவிணெ: ।
ஜூஹாதிகாரணெஶாஶ் விராஜாதிஶ்காயநூக: ॥
வி.நாயகொ.ஶுஹொ யொமாஜுஏ தஜெநஶ்வர தாரமதன ॥
ஈ.நயொரஊபயொமாஶ் நதீவணீஶ்வராஷய: ॥
வி.நாஜெதூ ஶரி ஸவெவூஜெ வீவிகுவகலாஞு ஊயயா ।
நிஜீஹ்வகுவா.நஜஸதா ஹுஹெவ நிரீஶ்வர: ॥

எப்போதும் சுய்ரூவரூபியா யிருக்கு மெனக்கு நிரீசுரத் தன்மை யெங்ஙனங் கூடு மெனின்? பிரஹ்மா முதலிய காரண ஈசுரர்களும், விராட்டு முதலிய காரிய ஈசுரர்களும், சந்ததம் ஞாந யோகத்தான் மேன்மை மிக்கு யாவருக்குந் திரு வருள் புரியும் திருவவதார ஈசுரர்களும், இவரது பெருந் தவத்தினுங் குறைந்த அருந் தவத்தினை யாற்றிய நந்தீச சண்டீசாதியர்களும், சிநமாத்திரக் கடலா மென்பால் அலை போல இவர் யாவரும் எழுந்து மாயையால் இலங்காநிற்பர்; ஆகையால் எனக்கு நிர்ஜீவத் தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் யானே நீரிசுரன் ஆவே னென ஐயமற அறிந்து வாழ்வாய். 46

47. நிர்ச் சீவன்.

சீவனற் றேழிறனிற் சீவனுஞ் சீவனுய்ச் செறிபொரு ளவித்தை தன்னிற் சேர்பிரதி விம்பிதசி தாபாச னவனளவில் சேந்மநற் கன்ம முற்றே, பாவமறு சித்தசுத் தியையுற்று பாசனை பலசந்ம முற்ற வத

னூற் பகருமே காக்கிர மடைந்துசா தநமுடன் பரமதே சிகனை யுற்றே, தாவில்சிர வணமநந மேநிதித் தியாசந சமாதிசாட் சாதகாரமுந் தடையுற்ச் செய்துறுமஞ் ஞாநமும் பஞ்சவித தகுபிரம முந்தவிர்த்துச், சீவத்து வங்கெட்டு விம்பசை தந்நிபச் சித்துமாத் திரம தாகச் சேரிகின்ற தாலிபா நிர்ச்சீவ னென்னவே தேளிவுட னறிந்து கொள்ளே.

47. நிர்ஜீவ:

நிஜீஹ்வகுவ௦ கூ௦ ஜெ ஸவ்யா ஷவஹா ஜீவாஏவிணெ: ।
ஆதூஜூாநாஜீவஹாவஏவெதூ ஶதஜநூஹாக ॥
கஜுணாஷிதஶஷிஶூ தயா வூாவகூா ஷூவாவஸநா ।
விதெகாநூ௦ தயா வூாவதெ.ந ததூாயநவஶ௦ ॥
ஸஜூஶ௦வூாவு ஊகூயஜு ஶூவணாதி வதஷயாக ।
வஜுஹூஊ௦நிவு தவஜு ஜீவகுவ௦ தூஜூ விஜுமத: ॥
ஸஜூ ஓகவஜு கதூகுவ௦ ஜெஹெஹா௦ உதிஜெவ வ ।
௦ஶ௦ஜொநூ: கஶிஹவீகி ஜமகுதூகுவஹாவ.ந௦ ॥
வதெ வஜுஹூஊ: வெூாகூா மஹா௦தி ஷூாதூஹஶநாக ।
ஜெ நிஷூகூதிஏவகுவா நிஜீஹ்வொஹா௦.ந ஸா௦ஶய: ॥

எப்போதுஞ் சிவ சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு நிர்ச்சீவத்தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம் எனின்? தன்னை மறந்ததானே ஜீவத் தன்மையை யடைந்து அநேகங் கோடி ஜந்மங்களை யெடுத்துழன்று சென்ற ஜெந்மங்களிற் செய்த நிட்காம கரும புண்ணிய விசேடத்தாற் சித்த சுத்தியைப் பெற்று அதனுனே உபாசனைகளை நெடுங்காலஞ் செய்து மந ஒருமையை யதனுனே யடையப் பெற்று, அதனுனே உயர்ந்த ஞாந சாதநங்களை யடைவுற்று, பின்னர்த் தேசிகர் சிறந்த திரு வடிகளை யடைந்து முத்தி யடையும்பொருட்டுச் சிரவண மநந நிதித்தியாசந சமாதிகளைப் பயின்று, "சத்திய மிந்தச் சகமெனல் கருவி தனாந்திடா துடலே நா னென்னல், கர்த்தபோக் தாவுந் தானெனல், தானுங் கடவுளும் வேறெனக் கருதல், சித்துரு வாகியிருந்துநா னேகன் சிவனெனல்" என்பனவாய ஐவகைப் பிராந்திகளையும் விடுத்து, சித்தின்கண்ணே சிறப்பா யொளிரும் ஜீவத்தன்

மையை விடுத்து, தனது வடிவத்தைத் தரிசித்து யாவு மறந்திருக்கு மெனக்கு நிட்பிரகிருதித் தன்மை யுண்மையின் நிர்ச்சீவன் யான் என்பதிற் றடையே யில்லை யென நினைந்து வாழ்வாய். 47

48. நிட்பிரகிருதி.

பிரகிருதி யின்மைநிஷ் பிரகிருதி சாங்கியன் பேறுசங்கை சீவா தியைப் பிரகிருதி முக்குணத் துண்டேணி நிற்கையிற் பிரமநிஷ் பகுதி யெவிதம், விரவுகயி றுதிகளை யன்றியே சர்ப்பாதி மேவாதின் வாக்கு மாத்ரம் விளங்குமு லப்பகுதி பிரமத்தை விடவற்பம் வேறிலெனும் யுத்தி யாலுந், திரநனவு கனவுசக மியாவுமதை யறிகின்ற சித்தாக வழி தல் சண்டுஞ் சித்தின்வே றுயறிந் தவனுந்ம பிரமத்தி செய்கின்ற பாவி யென்றும், பரமிலவை யாவுநம தருவென்று கண்டவன் பரப் பிரம மென்றும் வேதம் பன்னலா லுந்திரப் பிரம்மா கின்றநாம் பகருநிஷ் பிரகி ருதியே.

48. 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எனக்கு நிட்பிரகிருதித்தகைமை யெங்ஙனங் கூடும்? சேசுவர சாங்கியன் சங்கையால் வெருண்டுளேன்; அஃதியாதோ வெனின்? பிரகிருதியானது முக்குண வயத்தால் ஜக ஜீவ பரங்களை யெப்போதும் சிருஷ்டித்துக் கொண்டே யிருக்கும் என்பன், என்னையேல், கேட்டி! பழுதையிற் பாம்பு முதலியவை வாக்கு மாத்திரையானே யிருப்பதே யென்ன இம்மாயையும், இந்திரஜாலக் காரனிடத்தில் இருக்குஞ் சத்தியே போல ஊகித்து நோக்கின் பிரஹ்ம சத்தியா மென்

னும் ஊகத்தினானும், நனவு முதலிய பிரபஞ்ச மியாவும் சித்தின் மாட்டே இலயப்படுதலால் கேவலம் சிற்சொரூபமேயா மென்னும் அநுபூதியினானும், தன்னைப் பிரஹ்மத்தினும் அயலாகக் கண்டோன் தன்னைக் கொன்ற பெரும் பாதக னென்னும் அளவில்லாத சுருதிப் பிரமாணங்களாலும், எல்லாம் பிரஹ்மம் என்று மெய்யுணர்வினாற் பிரஹ்மத்தை யுணர்ந்தோன் பிரஹ்மமே யிவன் மற்றொன்றுமாகான் என்பனவாய மாமறைப் பிரமாணங்களாலும், எனக் கசம்சாரித் தன்மை யுண்மையினானும் யா னெப்போதும் நிட்பிரகிருதியாவ னென்றுணர்க. 48

49. அசம்சாரி.

வரமில்சம் சாரமில் லோனசம் சாரியாய் வன்னவாச் சிரமங்களு மருவிவைக் குரியதன் மாதன்ம பேதமும் வருமிவற் றின்பலமதாத், தருசொர்க்க நரகாதி யும்மவற் றின்சேஷ சநநமர ணாதியாவுஞ் சம்சார மாகுமிது தநுவைநா மென்றிடிற் றன்னையுறு மிவ்வு டற்குத், திரம ருவு நாமனிய மெனவறிந் திவ்விதந் தேர்சிதா பாசனுக்கே சிறிதுமிலை யிவனையு முடலையும் பொய்யெனத் தேர்ந்திவற் கதிதமான, பிரமயக மெனவறிந் துறுமெமக் கற்பமும் பெந்தசம் சாரமில்லாப் பேற்றியாற் சுத்தசித் தாகின்ற நாமிகப் பேணசம் சாரியாமே.

49. 𑌅𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍀

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சம்சாரியா யிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனம் அசம்சாரி சொரூபத் தன்மையா மெனின்? தத் தமது வருணா சிரமங்கட்குத் தக்கபடி யாய்ப் புண்ணியங்களும் ஒழுங் கின்றிப் பாவங்களு மாற்றலாற் சுவர்க்க நரக ரூபமா யநுபவிக்கப்படுவதும், அதன் பின்னர் எஞ்சி நின்ற

புண்ணிய பாவங்கட்காக ஜந்ம கோடிகளில் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்தும் இறந்தும் அவதிப்படுவதும் யாதோ அதுவே சமுசாரமாம்; யாவனுக்குத் தேகத்தின்கண்ணே யானென்னும் மதியுள்ளதாமோ அவனே சமுசாரியாவான் எனத் துணியவேண்டும், தேகத்தினின்றும் யான் வேறென்னு முணர்வுமாத்திரையானே ஜீவனுக்கும் யாதொரு சமுசாரமு மில்லை யென்னின் அதற்குஞ் சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்கு அபத்தத்தன்மை யுண்மையின் யானே யசம்சாரியாவனென நினைந்து வாழ்தி. 49

50. அபத்தன்.

கட்டுண்ட வன்பெத்த னதுவில னபெத்தனுங் கள்வன்கயிற்றினாலே கட்டுண்டல் போற்பிரம நாமேனும் புத்தியை மறைத்துமே களவுசெய்த, திட்டவஞ் ஞானமது வந்தவுட னேயகந் தேகமேனமானித்திடுந் திருடனும் புண்யபா வங்குரோத காமாதி தீயபா சங்களாலுங், கட்டுண்ப னப்போது துக்கபய செந்மங் கணக்கிலா துண்டு பரனற் கருணையின்மெய்ஞ் ஞானம்வந் துடன்மாந மற்றபின் கனபெந்த துன்ப வற்கும், விட்டொழித லாலுமுட லுலகினுன் மட்டிடாவியனகண் டானந்தமாய் மேவேமக் கோருபெந்த மும்மில்லை யாதலான் மிகநாம பெத்தனமே.

50. அபத்த:

அபத்தத்வம் கதம் ச ஸ்யாத் பாசபத்தஸ்வரூபிண: |
பாசேனைவ யதா பத்த இதி ஸ்யாஜ்ஞாநத: சௌரவத்தேஹ
தாம் || ப்ராப்யாபி புண்யபாபாக்யை: காமக்ரோதாதிபாச
த:| பத்தா ஜந்மஸஹஸ்ரேஷு ஸம்ஸாரே ஸம்ஸரஞ் ஜந்துரோ ||
குரோ: க்ருபாகடாக்ஷேண ப்ராப்தஜ்ஞாநம் யதா பவேத் |
ஜீவஸ்ததா ஹ்யபத்தோஹம் நிரவயவத்வத: ||

பாசத்தாற் கட்டுப்பட்ட சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு அபத்தத்தன்மை யெங்ஙனங் கூடு மெனின்? கேட்டி கயிற்றாற் கட்டுண்ட திருடனைப் போல அஞ்ஞானத்தாற் கட்டுப்பட்டவனுகித் தேகத்தன்மையை யடைவுற்றுக் காமக் குரோதாதிய பாச வாசனையாற் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்து செய்து கட்டுப்பட்டு அநேகங் கோடி

பிறவிகளிற் றுயரத்தை யடைந்து அந்தோ! துயரினின்றுந் துயரை யடையாநிற்பன்; ஆசிரியாது திருவருளினுனே தன்னை யுணரும் மெய்ஞ்ஞானமானது கிட்டுமாயின் அத் திருடனுஞ் சீவனுகிய நீ அப்போது நிரவயவத்தன்மையை யடைந்தவனுய் அபத்தனுக வாழ்வாய்.

51. நிரவயவன்.

அத்தமுறு சரணுதி யவபவமு டைத்தாகி யமர்கின்ற மூவுடற்குமநியமா யாகாய வுருவமாய் மூவித வவத்தையின் கரியதாக, நித்தமுறு மென்றனக் கேற்கெனவோ ரவயவ நின்றிடா தாலுநம்போனிகழுண்மை யல்லாது தன்னதவ யவமென்ன நேர்கின்ற பொருளு மன்றிச், சுத்தமுறு நம்மினிற் சற்பிதம தாகியே தோற்றலுறு முலக மதனைத் தொட்டுமே யவயவமி லாதாலு மிவ்விதந் துகளுற்ற வுபய வகையாய்ச், சத்தமுறு மவயவஞ் சற்றுமே சார்ந்திடாத் தகுதன்மை யோடு தானே தானுயி யிருக்கின்ற நாநிரவ யவனெனச் சந்ததமு மெண்ணு வாயே.

51. நிரவயவ:

நிரவயவத்வம் ச ஸதாவயவின: கதம் |
ஸ்தூலாதிரூபஸ்ய தஸ்யாவயவா: ஸ்ம்ருதம் ||
தத்ஸாக்ஷிணோ ச கிஞ்சிதவயவத்வம் ந வித்யதே |
சூன்யாதிரூபோவயவோ ஹ்யாகாசாதேஸ்து ச ந ஹி ||
ஸ்வாத்மாபரோக்ஷத்வாத் நிரவயவோஸ்ம்யஹம் |

எப்போதும் அவயவியாயிருக்கு மெனக்கு நிரவயவத்தன்மை யாவது எங்ஙன மெனின்? கர சரணுதி ரூபம் யாதோ அஃதே அவயவமாம்; அதன் சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்கு ஒரு சிறிதும் அவயவமே கிடையாதாம்; சத்தாதிரூப அவயவமோ ஆகாசாதிகட்கே யலாது எனக் கின்றும். ஆகலின், சுயமாகவே யெனக்கு அபரோக்ஷத்தன்மை யுண்மையின் யான் நிரவயவனே யாவேன் என்றெண்ணுதி. 51

52. அபரோக்ஷன்.

ஆதரமாங் கன்மகாண் டத்தி லோது மதன்மதன்ம மதன்பலன்கள் பத்தி காண்டத், தோதலுறு தேவதையும் டரோட்ச மாகு முயர்ஞான காண்டத்தி லோது பிர்மங், கேசமுறு மவைபோலப் ப

ரோட்ச மின்றிக் கேட்டவுடன் ருணக் கிளர்த லாலே, யேதமிலா திப் படியேப் போதுந் தாஞ யிருக்குநா மபரோட்ச னென்னலாகும்.

52. அபரோக்ஷ:

கர்மஸ்தாநபரோக்ஷத்வம் பாரோக்ஷ்யேண ஸ்தித்வத: ।
கர்மகாண்டே து யஸ்யோக்தா புண்யபாபஞ் ச தத்பலம் ॥
பக்திகாண்டே து யா ப்ரோக்தா தேவதா தத்பலந்து ॥
யதா பரோக்ஷரூபேண ஜ்ஞாநகாண்டே ததா ந ஹி । தசமஸ்த்வமஸீத்யுக்த்யா தசமோஸ்மீதி நிச்சித: ।
ப்ரஹ்மாஸ்மீதி குரோருக்த்யா ப்ரஹ்மைவாஹம் ததைவ ஹி । அபரோக்ஷோஹமேவேதி ஸ்வயம் ப்ரத்யக்ஷணாத்ஸ ஹ ।

பரோக்ஷமாக இருக்கும் எனக்கு அபரோக்ஷத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம் எனின்? கர்ம காண்டத்திலே கூறப்பட்டிருக்கும் புண்ணிய பாவங்கள் அவற்றின் பயன்கள் பக்தி காண்டத்திலே கூறப் பட்டிருக்குந் தேவதைகள் அவற்றின் பயன்கள் என்பவை பரோக்ஷ மாயிருப்பன போல ஞாந காண்டத்தி லின்றும். பத்தாமவன் நீ என்னன் மாத்திரையானே பதின்மன் யானே யென நிச்சயம் வருதல் போல நீ பிரஹ்மா யிருக்கின்றாய் யென்னும் ஆசிரியர் உபதேசத்தினானே பிரஹ்மமே யான் யானே பிரஹ்மம் என்பதாக எனக்குச் சுயமாந் தன்மை யுண்மையின் அக்கணத்திலேயே யான் அபரோக்ஷனே யென் றெண்ணுதி. 52

53. ஸ்வயம்

அறைசுயந்தா னுயிருத்த லேவீத மேன்னி லஞ்ஞாந காலத்திலநிய மாகி, மறைவிலதா யிலகேழ்தத் துவமு ஞாந மருவினபின் ருனலவாய்த் தள்ள லுற்ற, வழிவிலதாந் தத்துவங்க ளிருபத் தேட்டு மாக்முப்பத் தைந்தினுக்கு மப்பா லுற்ற, விறவின்முப்பத் தாறுந்தத் துவமேப் போது மியாமாக விலங்கலினுஞ் சுயமென் றோர்வாய்.

53. ஸ்வயம்

ஸ்வயம்த்வம் சேவத ஸர்வோ ஸதாநாத்மஸ்வரூபிண: ।
அஜ்ஞாநகாலேப்யந்யேதே ஹ்யேவா ஸ்யாச்ச ஸந்தகா: ॥

ஸத்ஜ்ஞாநஸமாநாம் தத்வாஷ்டாவிம்சதிஸ்தவச ।
தத்வாத்ப்ரோ சேடேஹயத்வாச ஸதாஹம் ஸ்வயமேவ ஹி ॥

எப்போதும் அநாத்மவடிவமாயிருக்கும் எனக்கு ஹே ஞான தேசிகோத்தமரே! சுயமாந் தன்மையைக் கூறி யருளவேண்டுமெனின்? கேட்டி! அஞ்ஞானகாலத்திலும் அன்னியமாகவே யிருப்பவை சரும் மாயையும் எழிற்பூதங்களும் எழாம். ஞானம் வரும் வரை தானுகவே நிகழ்பவை இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களாம். அவ்வியாவற்றினு முயர்வாய்த் தத்துவமாயிருக்கு மெனக்கு அஹேயத் தன்மையுண்மையின் எப்போதும் சுயமேயாவேன் என்றெண்ணி வாழ்வாய். 53

54. அஹேயன்.

இதுவென்று தள்ளலுற லேபமஃ தின்மையத கேயமது வேங்ஙன மேனி லியன்மூர்த்த மோடமூர்த்தமதேனப் பிரமத்தி னுக்குபயரூப முண்டா, விதையரிந் திதுவல்ல வல்ல வேன்றறி யேன்ன விசை சுருதிசொன்ன படியே யியல்பிரம மதனுடைய சச்சிதாநந்தமா யேய் தமூர்த் தங்க ளுடனே, சுதவுலக மூர்த்தத்தை யுஞ்சுருதி யாதியாற் சோதித்த றிந்து கோண்டு சோல்லுமிது பாம் பல்ல வல்லவேன் றறிதல் போற் றுகளபர மார்த்த மாகி, யதமதுறு மேயமா முலகை யல வல வேன் றகற்றிநற் பரமார்த் தமா யறிவான நாமகே யன்னேனக் காணலா மாகையா னுமை கேயன்.

54. அஹேய.

அஹேயத்வம் கதமேதேந யச் த்யாஜ்யம் கிஞ்சைவ தச் ।
அஸ்தி பாதி ப்ரியாரூபம் ஸச்சித்ஸுகம் ப்ரஹ்ம தந்ததச் ॥
நாமரூபம் சமூர்த்தமிதி த்வித்ராமூர்த்தஸ்வரூபதஃ ।
ஸமூர்த்தம் ஸர்வஹத்ஸ்வ நேதி நேதி நிஷேதத: ॥
ஜகம் ஸர்வ ஜகம் நேதி ரஜ்ஜுஸர்ப்பம் யதா ததா ।
ஸமூர்த்தகம் சமூர்த்திதி சசேத்யநஸ்வாச் ஸதா ॥
அநாத்மேயரூபஸ்வாதஹேயோஹம் ந ஸம்சய: ।

அஹேயத்தன்மையான தெனக்கெங்ஙனமெனின் ? ஹேயத்தி யாகித்தலானேயஃதுண்டாம், இருப்புவிளக்க வின்பங்கள் ஆன்மாவி னுடைய அமூர்த்தரூபமாம், நாம ரூபமிரண்டும் மூர்த்தமென மொழி யப்படும். தனக்கயலாய யாவற்றையும் இதுவுமன்று இதுவுமன்று என்னும் நிடேதவாக்கியத்தால் நிடேதிக்கின் அமூர்த்தமா யெஞ்சு பவன் யானே, இது சர்ப்பமல்ல இது சர்ப்பமல்ல என்று நிடேதிக் கின் இரஜ்ஜுமாத்திரம் எஞ்சுகின்றதேபோலு மென்க. எல்லா வுல கங்களும் மூர்த்தமாயிருக்கின்றபடியினாலும் எனதெனக்காணப்படு கின்றபடியாலும் யாவற்றையும் நிடேதிக்கு மெனக்கு அநுபாதேய ரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் அஹேயனென்பதிற்சமுசயமில்லை யெனவெண்ணி வாழ்வாய். 54

55. அநுபாதேயன்.

அடைகின்ற பொருளுபா தேயமனு பாதேய மடையப் படாப் பொருள தேவித மாமெனிற் கன்மகாண் டத்தினிற் சொர்க்காதி யா ஙந்த மேவி ரும்பித், திடமதுட னித்தியாதி நால்வகைக் கன்மமுஞ் செய் துளோ னப்புலத்தைச் சேருவன் பத்திகாண் டத்தினிற் சிவனுதி தே வர்களை மந்த்ரா தியா, லிடையறவு பாசனு திகள்புரிந் தோன்பதம தெனுமுத்தி யடைவ னித்ய வெழின்முத்தி. யிச்சையாற் சவணுதி செய் துளோர்க் கியலுபலமப்ப லம்போ, லடையப்படும் பொருளலா தேற் கவே யுற்றதா மாகவுறு கின்ற வதனு லவத்தையின் கரியதா யெப் போது மேவுநா மானுபா தேய னுமே.

55. 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯.

[illegible]

உபாதேயனுகியிருக்கு மெனக்கு அநுபாதேயரூபத் தன்மை யெங்ஙனமாமெனின்? அடைபவனு லடையப்படும் வஸ்துவே யுபா தேயமாம், எங்கே கண்டோமெனின்? கருமகாண்டத்தின்கண்ணே நித்தியாதி நால்வகைக் கருமங்களானே அடையத்தக்கன துறக்க மும் ஆங்குள்ள போகங்களுமேயாம், பக்தி காண்டத்திலோ உபா சனை முதலியவற்றானே யடையத்தக்கன சாலோகாதி பதங்களாம், ஞானகாண்டத்திலோ இங்ஙனஞ் சாதிக்கத்தக்கதன்றாம், மற்றே, சிரவணுதி நான்காலும் தன்னியற்கை வடிவமாய பிரஹ்மத்தின் அஞ்ஞான நீக்கமாத்திரஞ் செய்யப்படும். ஆகலின் எனக்கு அப்பிர விருத்தத்தன்மை யுண்மையின் யான் அநுபாதேயனேயென வெண் ணுதி. 55

56. அப்பிரவிருத்தன்.

எற்றுபிர விர்த்தமற் றவனப்ர விர்த்தனு மேவிதமெனின் வங்க மதனி னேகிஞேர்க் ககல்கரை மரங்களே குதலலா தேதுகப் பலிஹற்ற தான், ஞேற்றவே யேகாது போற்கணிற் ஞேற்றினுங் துனுமனதின் மாறி யெனல் போற் றெழிலகங் கரமுறினு மான்மதிட் டியினிலொரு தொழி னமக் கின்மையானுங், தூற்றகங் காரம தொழிந்திருந் தாலுநஞ் சுயதிட் டிதனினி விர்த்தித் தொழிலை யஃ துறுதலா னும்மதின் கண்ணதாய்த் தோற்றுபய தொழில்கு றித்து, மாற்றுங் திட்டியிலோர் பிரவிர்த்தி யாந் தொழிலு மாமேமக் கணுக லிலதா லவ்விருவ கைக்குமமர் சாட்சியா கத்தோடக் கற்றநா மப்ர விர்த்தன்.

56. 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃.

[illegible]

தயாபி நிரூபயே ஸாக்ஷீ ஹ்யஹங்காரோதயாஸ்தயோ: ||
ஶிவத்வா நந்த ஸாக்ஷித்வாதப்ரவ்ருத்தஸ்தோஸ்ம்யஹம் |

எனக்கப்பிரவிருத்தத் தன்மையானது எங்ஙனமுண்டாமெனின்? கூறுகின்றேன் அதைக்கேட்பாயாக! அன்னியோன்னிய அத்தியாசத்தினாலே யோடத்திற் செல்பவனுக்கு நிலைபெற்ற விருக்ஷங்கள் செல்வனபோலத் தோற்றுநிற்கும், கண்களால் அவ்வாறு கண்டபோதினும் புத்தியினாலே நிச்சயஞ் செய்தபோது மாறுக. மரங் கணிற்கு மியற்கையே தோற்றும், இதுபோல அகங்கார கருமங்களும் என்பால் மாயையாற் தோற்றுநிற்கும், எனது சாக்ஷித்தகைமையும் அகங்காரத்தினிடத்திற்றோற்றுநிற்கும், இதற்குக்காரணம் அன்னியோன்னிய அத்தியாசமேயாம், ஆயினும், ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கின் அகங்கார உதய அஸ்தங்களின் சாக்ஷியேயான், எனக்குச்சாக்ஷித் தன்மை யுண்மையினானும் சிவத்தன்மை யுண்மையினானும் எப்போதும் யான் அப்பிரவிருத்தனே யாவன் என்பதாக எண்ணிவாழ் வாய். 56

57. சிவன்.

இலகுசிவ னென்னுமது நான்சாவ தாம்பொரு ளேவ்விதமெனி லொன்று திக்கி, லிலகலற் றேன்றேழித ஹுமவத் தாத்திரய வியஹுசக முன்றி னுக்கு, மிலகுகரி யாகியே நான்கதாம் பொருளாதா பேலையிலத் துவிதசித்தா, யிலகியுறு கின்றநாஞ் சிவனென்ன வனுதினமு மிருதயத் துன்னு வாயே,

57. ஶிவ:.

ஶிவத்வம் து கத²ம் சே ஸ்யாச் ச²ரீரத்ரயஸாக்ஷிண: |
சதுர்த²ம் ஶிவமித்யுக்தம் ஶாண்டில்யே ஸஹஸ்ரஶ: ஸ்ம்ருதம் ||
அவஸ்தா²த்ரயம் ஸர்வேஷ்வப்யந்தராவஸ்தா²யத: |
தாபி ஸாக்ஷிணோ ஜே ஸ்யாத³ஸாவ: ப்ராப்யதே ந ஹி
அம்ருதத்வாத் ஸாக்ஷிணோ ஜே ஶிவோஸ்மீதி விநிஶ்சிநு |

முச்சரீர ரூபமாயிருக்கும் எனக்குச் சிவத் தன்மையானது எங்ஙனமுண்டாமெனின்? நான்காவது சிவமெனக் கூறப்பட்டது மாண்டுக்கியத்தில் மற்றைய சுருதிகளிலும் பன்முறை கேட்கப்படுகின்றது, அவஸ்தாத்திரயங்கள் எல்லாம் ஒன்றுதிக்கின் ஒன்றிலதாகிப் போம், எத்துணை வேண்டிக்கொண்டபோதினும் சாக்ஷியாகிய எனக்கு அபாரமானது உண்டாவதே கிடையாது; ஆகையாற் சாக்ஷியாகிய எனக்கு அமிருதத்தன்மை யுண்மையின் சிவமாகி யிருக்கின்றேனெனத் துணிதி. 57

58. அமிருதன்.

ஆகின்ற மரணமிலா தமிர்தம் யோகா வமிர்தமோடு தேவாமிர் தம் புசித்தே, சாகின்றே னலனென்றே யுற்ற பெருஞ் சாரீசர் பிரளயத் தி னசித்தல் போல, வேகவனந் தானந்த சித்து நாமென்றிலகலுறு மோட்சவமிர்தத்தை யுற்றேன், சோகமுட னெருங்காலு நசியா தானுஞ் சொல்கின்ற வமிர்தனெனத் துணிந்து கொள்ளே.

58. அம்ருத.

அம்ருதத்வம் கத²ம் மே ஸ்யாத³ம்ருதம் ஸாக்ஷிண: |
தே³வாம்ருதம் ஸித்³த⁴ஸங்கா⁴ யோக³தே³வாம்ருதம் யதா² ||
ஸங்கா⁴ம்ருதே தாவதி³ஹ ப்ரளயே ம்ருதிஸம்ப⁴வ: |
அம்ருதத்வாந்நித்யத்வாதம்ருதோஸ்ம்யஹம் ||

எப்போது மமிருதரூபமாயிருக்கு மெனக்கு அமிருதத்தன்மை யெங்ஙனமாம் எனின்? தேவர்முதலியோரும் சித்தகந்தருவரும் தேவாமிருதத்தையும் யோகாமிருதத்தையும், புசித்து யாமமிருதரானே மென்பர், இவர்கட்கும் பிரளயத்தில் அழிவுகாணப்படுகின்றமையின் எப்போது மெனக் கரூபத்தன்மை யுண்மையினானும், நித்தியத்தன்மை யுண்மையினானும், யானமிருதனே யாவனென்றுணர்தி. 58

59. அருபன்.

உருவமில் லாதவ னிருபனு மெவிதமெனி லுறபூத பௌதிகங் கட் குருவமுண் டிவையையறி சட்சருவ மென்பர்சில ருறுமிவையி யக்குமனமே, யருவமென் றறிவர் சில ரதன் வியா டாரத்தை யறிபுத்தி யருவமென்ப ரப்புத்தி கர்த்தத்துவ போக்தத்து வங்கடமை யறிகின்ற சீவனவனே, யருவென்பர் சீவனையு முண்டுபெணி யாட்டியு மடக்கிவா சனையதாக வமருமூ லப்பகுதி யருவேன் பரதனினுக் கதிதமா யிவைக ளுடைனய, ரிவோடுக் காதிகட் கமர்சாட்சி யாகவே மேவியே யுறுகின்ற நாம் விளங்கவே தோற்றினுங் காணுணுத் தன்மையின் மிளிர்கின்ற நிருபனுமே.

59. அரூப.

அரூபத்வம் கதஞ்ஜ்ஞேயம் தத்ர வோச்யதே ப்ரவாதிநா |
ரூபம் த்ருஶ்யம் லோசநம் த்ருக் தத்த்ருஶ்யம் த்ருக்து மாநஸம் ||
தத்ருஶோ தீவ்ருத்தயோ ஸாக்ஷீ ஹ்ருத்ஸ்தோ நைவ த்ருஶ்யதே |
கர்த்ருத்வம் ஜ்ஞாயதே யேந ஜீவோ நாரூப்ய வாசந: ||
வாஸநாவிஷ்டமாயாஸ: ப்ரக்ருத்யா நீயதே யத: |
அரூபா ப்ரக்ருதிஶ்ஶ்ருதி விவதந்தி வாதிநஸ்ததா ||
ஶக்தே: பரத்வாச்சாந்தத்வாத் அரூபோ ஹ்யஹமேவ ஹி |

அருபத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனம் சித்தித்தல் கூடும், அதன்கண்ணநேகர்க்குச் சங்கையிருத்தலின் அவ்வாதிகள் சங்கையாவன :—

ரூபம் திருசியம், லோசனந் திருக்கு, விழிதி ருசியம் மனந் திருக்கு, அம்மனத்தை யாட்டி யடக்குவது மதியாதலின் அரூபம் மதியாம் மனமல்லவாம் மதியினுடைய கர்த்ருத்தன்மையையும் ஜீவன் அறிகின்றபடியினாலே ஜீவன் அரூபனே யாவன், வாசனையோடுகூடியசிதாபாசஜீவன் பிரகிருதியினாலாட்டி யடக்கப்படுதலின் பிரகிருதியருரூபமாம் எனப் பரஸ்பரம் விவாதப்படுகின்றனர்; பிரகிருதியாகிய சக்திக்கும் பரமாச் சாந்தமாயிருத்தலின் யான் அரூபனே யாவேனென எண்ணுதி. 59

60. சாந்தன்.

விறகினிலுண் டாம்வன்னி விறகைச் சுட்டு விஞ்சாமல் வீதலின் மெய்ச் சுருதி யாலும், பிரகிருதி புருஷசையோ கத்தி னாலும் பிறந்த வகண்டாகார விருத்தி ஞான, நிறை பிரமத் தினின்வேறும் பகுதி பூமா நிசழ் சாத்ர மாதிகளைச் சுட்டுத் தானு, முறுகரியா யுற்றநமி லிறத்தலாலே யுலகமில்நாஞ் சாந்தனென வோரு வாயே.

60. ஶாந்த:.

ஶாந்தத்வம் து கதம் மே ஸ்யாத் வஹ்நிஶாந்தாரவிந்த: ||
காஷ்டாத்ஜாதோ வஹ்நிர் காஷ்டம் தக்த்வா ஶாம்யதி ஸ்வயம் |
ததா ஶ்ருத்யா குரோர் வாக்யாத் ஆத்மாநாத்மவிவேகத: ||
உத்பந்நாகண்ட வ்ருத்திஸ்து ஜீவஸாக்ஷிஜகத்த்ரயம் |
தக்த்வா ஸ்வயம் நிவர்ததே ஶாந்தோ ஹ்யஹமயத: ||

எப்போதும் அசாந்த ரூபமாயிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனஞ் சாந்தத்தன்மையாதல் எனின்? விறகினின்றுங் கிளம்பிய அக்கினியானது விறகைத்தகித்துத் தானும் சாந்தியாவதே போலச் சுருதியினாலும் தேசிகருபதேச வாக்கியத்தானும், ஆன்மானான்ம விவேகத்தானும், எழுந்த அகண்டப் பிரஹ்மாகார விருத்தியானது ஜீவசாக்ஷி மூவுலகையும் சாந்தமாக்கித் தானும் பிரஹ்மமாமென்பாற் சாந்தமாதலினாலும் எனக்கு அபாயத்தன்மை யுண்மையினாலும் யான் சாந்தனேயாவனென நினைந்து வாழ்தி. 60

61. அபயன்.

பயமற்றேனபயனு மொன்றுக் கோன்று பயமுற்ற மிருகபட்சி மநுடர் மன்னர், மயலின் முனி சுராசுர ருலோக பாலர் மாலரனே முதலான பெயர்க ளாலுஞ் சுயசித்தா மகண்டநமை யறுக்க வேட்டச் சுடநனைக்கப் பிடிக்கவடைக் கப்ப டாதா, லியலுமொரு பயமதுவு மற்றேயுற்ற வெழிலான நாமபய னென்ன வோர்வாய்.

61. அபய:.

அபயத்வம் கதஞ்ஜ்ஞேயம் ம்ருகபக்ஷிநராதிஷு |
மஹீஜா ஜந்தவஸ்ஸர்வே பக்ஷிஸ்ஸர்வே பயம் கதா: ||
ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமுகா தேவா ஸர்வே பயம் கதா: |

ராஜஸிம்ஹ ஹயம் ஹூர்த்வா தெவெவெஷ்ஹவி ஹயம் ம.தா: ||
இஂஜூரஷேவா ஹயம் ஹூர்த்வா ஸீஷாஸாதிதி ஹி ஶூதேத: |
ஜெ .நித்யா நந்தரூவக்ஷா த்வபுஸாதஸயோரஸ்யஹ்ர ||

அபயத்தன்மை யெனக்கெங்ஙனமுண்டா மெனின்? எல்லாப் பிராணிகளும் பரஸ்பரம் வேர்வையிற் பிறந்தன நீர்வாழ்வனவாற் பயமுறும், நீர்வாழ்வனவும் பறவைகளாற் பயமுறும், பறவைகளும் மிருகங்களாற் பயமுறும், மிருகங்களும் மனுடர்களாற் பயமுறும், மனுடர்களும் அரசர்களாற் பயமுறுவர், அரசர்களுந் தேவதைகளாற் பயமுறுவர், தேவர்களும் இந்திரராற் பயமுறுவர், பரமான்மா பயமற்றதாம் "இதனினின்றுமே யெவருமஞ்சுவர்" என மறையு மறைகின்றமையின் எனக்கு நித்தியாநந்த ரூபத்தன்மை யுண்மையி னும் எங்குஞ்சமமாகி யானிருத்தலினானும் யாது பயனேவெனை வறிநது வழ்வாய். 61

62. நித்யானந்தன்.

ஈனவிட முறுதேனி ஞேருர்கள் சீமைநல் லிராச்சியம தாள்வர் சுகமு மெதிரியனல் வியாதியுட் பீடைமழை சோரர்காற் றிடியாதி துன்ப முறலா, லானந்த மேன்னல் கூடாதிராச் சியமுழுது மாளுதலு நூறு வயது மரோகதிட காத்ரமு மாதியா மிலக்ஷண மடைந்தவர்க் குற்ற மநுட, வானந்த முண்டிதனி னூறநூ றதிகமா யரிவரையி லுற்ற சுகமு மமருகா லாந்தரத் தழிதலா லித்தனையு மமர்மாயை யென்று தள்ளி, யூனமுறு வாந்திபணு மசனமென வேஷிட் டொருக்காலுமாற லிலதா யுள வகண் டானந்த மேயுருவ வானநா மொட்பினித் தியானந்த னும்

62. நித்யாநந்த:

ஜெ நித்யாநந்தரூவக்ஷா ஹ்ய நித்யாநதிந: க்ஷய்ழ |
ந ஸௌஂவ விஷயெ ஸௌக்ஷஸஹஸ்ரணாவ்ய தக்ஷ த: ||
தாவ த்ருயாதிஹிதூ:வெ ராஜூாஶவி ஸௌஂவ நஹி |
யாவாஸ்யாத்ஸாயுரொ மாதித்யாதிகாஶூக்ஷ்வதிநு: ||
உநுஷ்யா நந்தராஹ்ய விஷ்ணோ: வபூஜெவ ஹி |
தாரதம்யாஹ்தாயிக்ஷ்யா தந்த்ரொதூரமாதிந: ||
ஜெஹஷொஷாஶ்ரீத்தொஷா ஹொம்யொஷா அநெகஶ: |
ஶூநாவாஞெ வாயவெஸெநா காஶவஸ்தவஹிவெகிந: ||

ஸவபூகாஶாத்ஷிரொஷொக்தா யதா ஸாக்ஷீ விதாத்நா |
ஸ்வெஹஸவத்ஸவபூஜெஹெஷ்வி ஹொமாநவெக்ஷத: ||
அஜ்ஞஸ்யாவெ்யதஷெய்வ ந தூ த்ருப்திரவொயத: |
யொ வெதவொஶ்ருதெ ஸவபூாநு காஶாநித்யாஸ்வீஷ்ணுதி:
யதா ஸவபூாத்தாம் ஸ்வஸ்ய ஸாந்ராமாயதி ஸவபூதா |
அஹஶந்நா ஸதாநாதஶ்ருதி ஸாஶஹ்யயீயதெ ||
நித்யாநந்தொரஹஜெவெதி ஸதா நிவிஷயக்ஷதா: |

அநித்தியானந்திபா யிருக்குமெனக்கு நித்தியானந்த ரூபத்தன் மையான தெங்ஙனமுண்டாம் எனின்? ஆயிரக்கணக்கான சோகங் களோடு கூடியிருத்தலின் விடயத்திலானந்த மின்றும், தாபத்திரயாதி துக்கங்களானே அரசனுக்குஞ் சுகமே கிடையாது, இளமையிற் பிணி யற்றொரு குடைநிழற்கீழிருநிலமுழுவதும் புரக்கும் வளமை பெற்று டைய சக்கிரவர்த்திக்கு மநுடாநந்தமாம், அவ்வாநந்தந்தொடங்கி விஷ்ணு பரியந்தமே தாரதம்மியமாக நூறு நூறுமடங் கதிகமாய் மேலுக்கு மேலாம், ஆயினும் தேகதொடங்களும் சித்ததொடங்களும் போக்கியதொடங்களும் அநேகம் வகையாம், நாய் கக்கிய பாயசத் தில் ஆசையுண்டாகாததேபோல விவேகிகட்கு ஆசையுண்டாகாமை யின் இதுவேசர்வகாமாப்தியென விபம்பப்படும், சாக்ஷியாகிய சிதாத் மாவால் தனதுதேகமே போல எல்லாத்தேகங்களிலும் போகங்கள் அபேக்ஷிக்கப்படாமையின் அஞ்ஞனுக்கும் இஃதுளதேயாம், ஆயி னும் ஞானமில்லாமையினுற் றிருப்தியுண்டாவதின்றும், பரமான் மினை யினிதுணர்ந்தனனாயின் அவன் ஆசை யாவற்றையும் அகன் றவனாதலின் எல்லாக் காமங்களையு மடைந்தவனேயாவன் எனச் சுருதியும் அறைகின்றது எப்போதும் தனது சர்வான்மத்தன்மை யைச் சாமத்தாற் கானஞ்செய்வன். யான் அன்னம், எப்போதும் அந்நாதனும் எனச் சாமஞ் சாற்றுகின்றது, ஆகையால் நிர்விஷயத் தன்மையுண்மையின் எப்போதும் யான் நித்தியானந்தனே யாவேன் என்றெண்ணி வாழ்வாய். 62

63. நிர்விஷயன்.

பிரிவதா முருநாம வுலகுசற் சிற்சுகப் பிரமமா யிலக லானும் பிரமத்தி னுக்குமே விடயமா யறியவொரு பின்னசத் தின்மை யானும்

பிரமவுரு வர்ணமக் கேக்காலும் விடயமிலை பெறுவிடயம் வந்த தேன்னப் பிறங்கலும் புத்ராதி துக்கசுக மவையிலோன் பெறுதல்போற் றோற்றி னலுந், தரவிலே கத்திறற் பார்த்தீவுட னேயவைக டகுமவற் கிலது போலச் சத்துமாத் திரமாக வேகண்ட பொழுதிலை சத்தையே யன்றி யுலகம் விரிவாக வந்ததும் போனதவு மில்லையென்று விடயமுறு பற்றே நாளும் விமலவான் மாவினுக் கில்லாத தாலியா மேவுநிர் விஷயனுமே.

63. 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋.

𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌿𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌪𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥
𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌰𑍁𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌕𑌾 ॥
𑌮𑌰𑍁𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌜𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌰𑍁𑌭𑍂𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।

ஹே பிரபுவே! எப்போதும் விடயியாயிருக்கும் எனக்கு நிர்வாதியத் தன்மை யெங்ஙனமாம் எனின்? கேட்டி! நாமரூபமாய் நிகழு முலகமெல்லாம் சின்மாத்திரமாயிலங்கலினாலும், தனக்கன்னியமாக வொரு சத்தில்லாமையினாலும், துயிலின்கண்ணே நிர்விடயமா யிருத்தலினாலும், மைந்தர் முதலாயினோர் தபிக்குங் காற்றபிக்கின்றேன் என்பதாக வீணெண்ணமுண்டாதலே போலத் தேகாதிகள் தபித்தபோதினும் தபிக்கின்றேனெனத் தோற்றல் அவிவேகத்தினானே யாதலினாலும், தன்னை யறியாமையானே இத்துயர் யாவும் வருகின்றமையானும், கானனீர் போலுந் தோற்று முலகமும மித்தையே யாதலினாலும், மருப்பூமியிற் றோற்றிய ஜலம் யாவும் மருப்பூமி மாத்திரமாகவே சேடித்துப் போகின்றமைபோல் இம்மூவுலகமியாவும் தனது ஆராய்ச்சியினாலேக்கின் அறிவு மாத்திரமாகவே யிருக்கின்றமையானும், என்க்குப் புராணத் தன்மை யுண்மையினாலும் விபுவாகிய யான், எப்போதும் நிர்விடயனாகவே யிருக்கின்றேனென் றெண்ணி வாழ்வாய். 63

64. புராணன்.

முன்னுமிழி தூலதனு வுதித்து நாறுய் மொழிகின்ற வருடமதி லயமா தற்கு முன்னுஞ்சூக் குமவுடலஞ் சிருஷ்டி தன்னின் முளைத்தது தான் பிரளயத்தி லயமாதற்கு, முன்னும்விசிட் டர்கண்ஞானந் தன்னிலை முடிகின்ற லயமதனை யடைத லுக்கு, முன்னுமா மிருக்கின்ற படியிலை முரணறநாம் பழையோனேன் றகத்திற் றேர்வாய்.

64. 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃.

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌞𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌤𑌦𑌾𑌸𑍁𑌕𑍇 ॥
𑌨𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌪𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌦𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌤𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍁 ॥

எப்போதும் அழிவியற்கைவாய்ந்த வெனக்குப் புராணத்தன்மை யெங்ஙனமாமெனின்? தூலசூக்கும காரண சரீரங்கள் நாருண்டினும் பிரளயத்தும் ஞானத்திலும் அழிந்துபோதற்கு முன்னும் பின்னும் மற்றெப்போதுமே யிருப்பதாகச் சுருதி கூறுதலினாலும், எனக்குப் புராதனத்தன்மை யுண்மையினாலும், எவ்விடத்தும் புராணன் யானென நிச்சயிப்பாய். 64

65. புராதநன்.

விளைதலுறுஞ் சமட்டியென மேவுமுட ருன்மூன்றுந் தளிர்தலுறு பரமிந்தச் சார்மூன்று புரத்திலுநா மளவுபடா வடிவான வதிட்டான மாயிருந்து விளையாடு மதனுறும் விளங்குபுரா தனனுமே.

65. 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨.

𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑌿 𑌚 𑌚𑍈𑌕𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍇𑌕 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ॥
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌃 ।

எப்போதும் புரவடிவமா யிராநின்ற எனக்குப் புராதனத் தன்மை யெங்ஙனமெனின்? முப்புரங்களிலும் விளையாடிக்கொண்டு கை

வல்யத்தில் ஏகமாகவே யிருத்தலினாலும், எனக்குச் சூனியத் தன்மை யுண்மையினாலும், யான் புராதனன் என்றெண்ணிவாழ்வாய். 65

66. சூன்யன்.

சகலமுமே சிற்சடங்க ளாகத் தங்குஞ்சடங்க ளெலாஞ் சத்தன்றி யெப்போ துந்தான், மீவுமசத் தானபடி யாலுஞ் சித்து மேவுமிலட் சணமுமிலட் சியத்தி லின்றிப், புகலுமிலட் சியமுமிலட் சணத்தி லின்றிப் போகின்ற படியாலு மதற்கப் பாலே, பகரு மொரு வஸ்துமில தாலு நாமே பழமறை சொல் சூனியனென் றறிந்து கொள்ளே.

66. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

நாமரூப சொரூபமாயிருக்கு மெனக்குச் சூனியத் தன்மையான தெங்ஙனமா மெனின்? சேதன அசேதன வடிவமாயிருக்கு மிம்மு வுலகமியாவும் அவற்றுட் சேதனரூபத்தானே அசேதனமான து விளங்காநிற்கும், சைதன்யத்தாலன்றி யொரு சிறிது ஜாட்டியசத் தையும் எங்குமிலதாம், இலக்கியத்தில் இலக்கணசூனியமாம், அவ் விலக்கணத்தின் கண்ணும் இலக்கியத்தின்மையின்றும், இலதாகவே அன்னிய வஸ்துக்கள் யாதொன்று மில்லாமையிற் சூனியன் யான் வியோமம் போலும் என்னுஞ் சுருதியினாலும், மகாசூனியத்தன்மை யோதலினாலும் உள்ளும் யான் வெளியிலும் யான் சூனியன் என்றே யோர்வாய். 66

67. மஹா சூன்யன்.

அவ்விதமாஞ் சூனியமு மறிவிற் சூன்யமாமெனவே யபாவமா யறிகை யாலே, யவ்விதமா யதையறியு ஞானந் தானு மமர்ஞான, பாவவநு பவத்தி னிற்று, னவ்விதமே யிலதாலவ் வறிவி னோடே யம

ருசூ னியமும்போ யபலோன் றுந்தான், செவ்விபெற வில்லாத படியி னானுஞ் செறியுமகா சூனிய னென் றறிய வேண்டும்.

67. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஞானஞ்ஞானே ஞானசொரூபியாயிருக்கும் எனக்கு மகாசூனி யத்தன்மை யெங்ஙனமாமெனின்? அச்சூனியமும் அறிவிற் சூனிய மாம் என்னும் அபாவ அநுபூதியினாலும், அதனபாவஞானமும் ஞானபாவ அநுபூதியினாலும், இலாமையின் எனதபாவங்கானமை யின் அறிவோடு சூனியமும் மிலதாகி அடையத்தக்க அயலெவ்வத் துவும் இலதாகலின் யான் மகாசூனியனே யாவேன், எனக்கு நிவிருத்தத் தன்மையுண்மையின் எனக்கெப்போதும், யான் மகா சூனியன் என்பதிற் றடையென்னே யெனத் துணிந்து வாழ்வாய். 67

68. நிவிருத்தன்.

ஆர்பஞ்ச பூதப்ர பஞ்சவிட யங்களு மன்றென்று நீங்க லாலே யைந்துவிட யவ்விகா ரங்களுந் தூலதனு வன்றுநா மாத லாலே, சார்ச னன மரணமுப் பெவ்வன்ன வாலிபஞ் சரைமுதல் விகார மவையுந் தகுசூக்க தனுவுமக மலதான் மறப்பாதி சங்கற்ப மாதியாகச், சேர்விகா ரங்களு மவித்தையோ டுறுகின்ற சீவனக மன்ற தாலே செறியுமறி வறியாமை முதல்விகா ரங்களுந் திகழ்மாயை யுற்ற வீச, னேரகம லாத தாற் சர்வஞ் ஞதிபோடு நிகழைந்து தொழில்செ ளான நிறைவிகா ரங்களு நமக்கில்லை யாதலி னிவிர்த்தனு மென்ன வறிவாய்.

68. [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

பிரவிருத்த சொரூபமாயிருக்கு மெனக்கு நிவிருத்தத்தன்மை யான தெங்ஙன முண்டாமெனின்? யானென்னும் அருத்த சொரூபத்தன்மையுண்மையின் எனக்குப் பிருதிவியாதிகள் ஐந்துமில்லையாம், அறிவுடைமையை எனக்கு அவற்றின் விகாரங்களும் அவ்விடயங்களும் ஒரு சிறிதுமில்லையாம், எனக்குத்தேகத்திலும் அயலாந்தன்மையுண்மையின் ஜனனம் விருத்தி மரணமுதலியவையும் இலவாம், சூக்குமதேகத்திலும் யான் வேறாயிருத்தலின் எனக்கு ஞானகாமக்குரோதபயாதிகள் கிடையாவாம், ஜீவனுக்கும் யானன்னியனாயிருத்தலின் எனக்குச் சிறிதும் அறிவு அறியாமையாதிகள் இலவாம், மயோயாதிகரான ஈசுரர் யானல்லாமையின் எனக்குப் பஞ்சகிருத்தியாதிகளுங் கிடையாவாம் எப்போதும் எனக்ககாமத்தன்மையுண்மையின் யானேயமில்லாமல் நிவிருத்தனே யாவனென வுணர்க. 68

69. அகாமன்.

மயிர்நகந் தோனீரிரத்தமொடு கோழைசீ மலசலந் தசைபீளையும் வழும்பத்தி சுக்கில நரம்பழுக் காம்வேர்வை வனமிற்கு றம்பி யாதி, செயிருற்ற விவைகளைக் கேட்கினுந் தொடுகினுஞ் சீயென்ன வருவ ருப்புத், தீண்டிடிற் றுனமே செய்யவேண் டிடுதலாற் சேர்கணிற் கண்டவுடனே, நயமிலா வருவருப் புண்ணிஞேக் காளத்தை நண்ணலா லருவருப்பு நாற்றமுந் துர்க்கேந்த மாதலா லாக்ராண நண்ணலி லருவருப்பு, வியமி லிவை யுறம்வனிதை தனைமேவி ஞனிந்தை வியாதிதுன் புறுத லானு மேவுமித்தோஷமெல் லாமறிந் ததிலிச்சை விடுதலினகாம ஞமே.

69. [illegible]

[illegible]

எப்போதும் காமரூபியாயிருக்கும் எனக்கு அகாமத்தன்மை யானது எங்ஙனமுண்டா மெனின்? நரம்பு எலும்பு பருத்தமுலைகள்

சுகளோடு விளங்கும் மாம்சமாய்ப் பாவைபோன்ற மங்கையரின் யந்திரம்போலச் சந்ததஞ் சுழலும் சரீரக்கூண்டில் இரமணீயமதியைச் செய்கின்றனரே இஃதென்னே! மகாமாயையாகிய பெண்ணை கனவினும் சித்திரத்தினுங் கூட எவரும் எப்போதும் காணலாகாதெனச் சுருதியும் நிடேதிக்கின்றது ஆகலின் அந்நினைப்புங்கூடக் கூடாததேயாகும், மாயைவடிவப் பிரபஞ்சத்தினுள் மங்கையே மகாமாயையாம் என்பது திண்ணம், மகாமாயை வடிவத்தன்மையானது எங்ஙனம் மங்கையர்க்குப் பொருந்துமெனின்? அனுபவிக்கப்பட்டதையே காட்டுதுங்காண்குதி! கனவிற்காதலியைக் கட்டியணைத்தலாற் கழிந்த சுக்கிலம் நனவிற் காணப்பட்டது, நனுக்கனுத்துயில் என்னும் மூன்றனுள்ளதன் கண்ணே எதனை யாவன் காண்கின்றனனே அதன் கண்ணே யஃதாம் மற்றயவற்றின் கண்ணேயாகாதாம். என்னுமிது சுருதிகளிற் றிண்டிமமாக விளங்குகின்றது, என்னுமிச்சுருதிகளினபிப்பிராயம் அந்தோ சண்டுப்பிறழ்ச்சியைவடைகின்றது, இதுயூகத்தினுனும் அனுபூதியினுனும் வேறுபிரகாரமாகவே அம்மகாமாயையபரையப்பட்டது, எம்மாமிசபிண்டத்தைத் தொட்டுத் தனபானம் செய்யும்போது விகாரமில்லாமற், குழந்தையிருந்ததோ அதனைத் தழுவியமாத்திரையானே அந்தோ மோகத்தை யடைவதைக் கண்டோமன்றே! இஃதெங்ஙனமிருகின்றதென்னின் கள்ளைக் குடித்தபின் மயக்கத்தை யடையாமல் அப்பாத்திரத்தைத் தீண்டலானே மதமடைதல் போலவாம்! மலமூத்திராதிகளைக் கண்டு மூடர்களும் அருவருப்பை யடைவதைக்கண்டோம், மலமூத்திராதிகள் நிறைந்த ஸ்திரீ வியக்தியைக்கண்டு அறிஞனயினும் அதிமோகத்தை அடைகின்றனன், வேர்வையும் மலமும் மூத்திரமும் எல்லாத் துவாரங்களிலும் எப்போதுமே அருவிபோலோயாமல் ஓடிக்கொண்டேயிருக்கின்றன, இவ்வசுத்த பதார்த்தங்களைக் கேட்டபோதினும் அருசியாக விருக்கின்றது, தீண்டிவிடினோ ஸ்நானஞ்செய்து சுத்தியாகவேண்டியிருக்கிறது, கண்ணுற் காணினோ தோடங்களியாவற்றையும் உண்டாக்குகின்றது, புசித்திடின் உடனே வாந்திசெய்யவேண்டியதாய் முடிகின்றது, முகரினோ அவ்வாறே வாந்தி செய்யவேண்டியதாகவே யிருக்கின்றது, இவ்வாறுப அசுசிக்கு இருப்பிடமாக இருக்கும் மங்கையர்பாற் சேரினோ அக்கால், வியாதி, நிந்தை,

பயம், துயரம், பாவம், மோகம், என்பன அநேகம் வகையாயுண்டாக்கிக்கொண்டே யிருக்கும், அநேக மகானுபாவர்களுங்கூட முன்னர் அதிவிரைவில் இதுவிடயத்தில் விரைவில் மிக மோகத்தை யடைவுற்றனர், என்றாராய்ந்துணர்ந்து நிராசையையுற்று வாழும் எனக்கு அலோபத்தன்மை யிருத்தலின் யான் அகாமன் என அறிந்தின்புறுவாய். 69

70. அலோபன்.

தேகியென்று கேட்டுவந்த பேர்கட்கில்லையென்று தேர்ந்த நா
ளுஞ், சோகமின்றிக் கொடுப்பவனே யீகையுடை யோனென்னச்
சொல்வர் ஞானி, தாகமின்றித் தனதிடத்துள் ளவைகளையுந் தன்னை
யுமே தனையுற்றோர்கட், கீகையினு னுமிகவு மலோபனென வநு
தினமு மெண்ணு வாயே.

70. [illegible]

[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

எப்போதும் லோபியாயிருக்கு மெனக்கு அலோபத்தன்மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? கொடுக்கவேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டதெதுவாயினும் லோபமில்லாமல் யாவன் கொடுக்கின்றனனோ அவன் தாதாவென்றுலகினரால் அழைக்கப் பெறுகின்றனன். ஞானிகளோ அத்தகையர்களாகக் காணப்படுவதில்லையாதலின் எங்ஙனம் லோபமில்லாமை யவர்கட்காதல் எனின்? எல்லாத்தானங்களைப் பார்க்கினும் தனதாத்மதானம் பெரிதினும் பெரிதாம், ஈசனே முதற்

கற்பகவிருக்ஷம் ஈருக இருப்பவைகளானே வேண்டப்பட்டது யாது யாது கொடுக்கப்பட்டதோ அவை யாவும் மாயாகாரியமாதலின் அவற்றைப்பெற்றவர்க்கு முத்தி கிடைக்கமாட்டாதாம், தன்து சொரூபத்தைக் கொடுத்தலானது முக்கியமாயிருத்தலினாலும் எனக்குன்னதத்தன்மை யுண்மையினாலும் யான் அலோபன் என்பதாக உள்ளத்தில் உன்னிவாழ்வாய். 70

71. உன்னதன்.

அதிகமதாஞ் சீவனினு மூல தேக மதினதிகஞ் சூக்கவுட றால தேக, மதினதிக மதினதிகம் பஞ்ச பூத மதினதிகம் மாயை யதினதிக மீச, னதினதிகம் பிரமமிந்தப் பிரமமோா மானதனு ளுமவைக ளனைத்தி னுந்தா, னதிகநமி லும்மதிக மிலாத தாலே யமர்நாமே யுந்நதனேன் றறிந்து கொள்ளே.

71. உந்நத:

உந்நதத்வம் கதம் ச ஸ்யாந்நிக்ருஷ்டஸ்யாத்மநஶ்ச |
அதிகம் காரணம் ஜீவாத்தஸ்மாத் ஸூக்ஷ்மம் ததோ(அ)திகம் ||
ஸ்தூலம் தஸ்மாச்ச பஞ்சபூதம் ததோ மாயா தத: பர: |
ஈஶாதப்யதிகம் ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மணோ(அ)ப்யதிகோ ந ஹி ||
பரப்ரஹ்மஸ்வரூபத்வாதக்ரோதாந்நதோ(அ)ஸ்ம்யஹம் |

தாழ்ந்து அதமனுயிருக்கு மெனக்குன்னதத் தன்மையானதெங்ஙன முண்டாம் எனின்? ஜீவனினும் அதிகம் காரண தேகமாம் அதனினும் அதிகம் சூக்கும தேகமாம், அதனினும் அதிகம் பஞ்சபூதமாம், அதனினும் அதிகம் மாயையாம், அதனினும் அதிகம் ஈசுரராவர் அவரினும் பிரஹ்மமாம், பிரஹ்மத்தினும் அதிகம் பரதொன்றும் இன்றும், எனக்குப்பரப்பிரஹ்ம சொரூபத்தன்மையுண்மையினும் அக்குரோதத்தன்மை யுண்மையினும் யான் உன்னதனேவன் என எண்ணிவாழ்வாய். 71

72. அக்குரோதன்.

கன்மமோடு கர்த்தாவி னிடம தாயுங் கருதுபஞ்ச பூதங்க ளிடமதாயுந், தோன்மைசுக துக்கமவை வரினுஞ் சுற்றஞ் சோரருடன் மிருமரசர் சஙங்க டேகம், வன்மைபசு புண்மிருக சேந்து பீடை வகைவகையா யநேகவிதம் வந்தபோது, மின்மநதிற் ருக்கினுநம் மிடத்திற் ருக்கா விதமசனு லக்ரோத னுமேன் றேர்வாய்.

நிதித்தியாசந யுத்தி முற்றிற்று.

---

72. அக்ரோத:

அக்ரோதத்வம் கதம் மே ஸ்யாத்ஸர்வதா க்ரோதரூபிண: |
ஸ்தாநத்ரயேஷு கர்தார: கர்மாணி விஷயாஸ்ததா |
அத்ரஜீவாஸ்ஸம்ஸாரஞ்சி க்ரோதிநஸ்து பரஸ்பரம் ||
சோரராஜம்ருகாத்யைஶ்ச பீடா ச பஹுதாயத: |
ஸர்வது:காதிகம் ஸர்வம் மநஸோ மே ந ஹி த்ருவம் ||
நித்யத்வாதவிகாரித்வாதக்ரோதோ(அ)ஹம் ந ஸம்ஶய: |

எப்போதுங் குரோதரூபமாயிருக்கும் எனக்கு அக்குரோதத்தன்மையானது எங்ஙனமுண்டாம் எனின்? கருத்தா கருமங்கள் விடயங்கள் மூன்று அவஸ்தைகளிலும் இருக்கின்றன, அவற்றுட் சீவர்கள் சமுசாரஞ்செய்கின்றார்கள், அவர்கள் பரஸ்பரம் சினந்து விவகரிக்கின்றார்கள், சோரர்களாலும் அரசர்களாலும் மிருகாதிகளாலும் அநேகம் பீடைகளையும் அடைவர்கள், இன்பத்துன்பாதிகளியாவுமே மனத்திற்கேயல்லாமல் எனக்கொருசிறிதுமின்றாம், எனக்கு நித்தியத்தன்மை யுண்மையினும் அவிகாரித்தன்மை யுண்மையினும் ஐயமில்லாமலே யான் அக்குரோதனே யாவேனென்றுணர்தி. 72

நிதித்தியாசன யுக்தி முற்றிற்று.

சமாதியுத்தி.

73. நித்தியன்.

பிரிவுறுமேத் தேசத்து மேக்கா லத்தும் பெருவான மோரு படித்தா யுறல்போற் சுத்த, பரியந்த முளவகில பிரபஞ் சத்திற் பஞ் சவித கோசமுள விடங்க ளெல்லாம், விரிவுறுமக் கோசத்ந்தக் காண் பா ஞயா மேவியே யெப்போது மிருத்த லாலே, யிரிதலிஞ நித்திய னேன் றேக்கா லத்து மிதயத்தி லவ்விதமா யெண்ணு வாயே.

73. நித்யஃ.

நித்யஸ்ஸ கஞ்ச ஏ வ்யாஸ ஸவ ஹா நித்ய ஸவிணஃ ||
ஸஹஜாகாமவஸ ஸவ தெஶகா லாதிவஸ்து ஷு |
கொஶாத்யாஸு ஜவயஹா ஏயெவ ஜு த தாவிநாஃ ||
ஸஊாஷி தகஷா தெககா ஸாக்ஷிகாஇவி நாஶிதஃ |
ஸஊா ஸவ ஹதகாது நித்யொஹஂ ஸவவிஸ ஷயம் ||

எப்போதும் அநித்தியரூபமாயிருக்கு மெனக்கு நித்தியத்தன் மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? யான் ஆகாயம்போலச் சருவ தேசகாலாதி வஸ்துக்களிலிருக்கும் கோசமே முதலாகச் சுத்தம் ஈருக வுள்ளயாவற்றையுமே யறிகின்றேன், எப்போதுமிருத்தலினுனும், ஏக த்தன்மை யுண்மையினுனும், சாக்ஷித்தன்மை யுண்மையினுனும், அவி நாசித்தன்மை யுண்மையினுனும், எப்போதும் எங்கும் நிறைத்திருத் தலினுனும், யானித்தியனுய்த் தானேயாவற்றையு முணர்பவனு யிருக் கின்றேனென்றுணர்ந்து வாழ்வாய். 73

74. சருவகதன்.

திதசாட்சி தனிலேக தேசகற் பிதமதாய்ச் செழிமாயை யீச ரிவரிற் றிகழேக தேசகற் பிதமாம்வி ராட்டாதி சேர்கின்ற வைந்தவத்தை, யிதிலேக தேசகற் பிதமைந்து பூதங்க ளிதிலேக தேச முலக மிதிலேக

தேசகற் பிமதாங் தேசங்க ளிதிலேக தேச மூர்க, ளிதிலேக தேசமாங் கிரகங்க ளிக்கிரக மிதிலேக தேச முடல்க ளிதிலேக தேசமா மிந்திரிய மிவிதமா யெணுமோன்றே டொன்று கூடாச், சுதவுலக முழுதினையு மறிகின்ற வறிவதே சோருபமா பெங்கு நிறைவாய்ச் சூழ்ந்துறைத லாலியாஞ் சர்வகேத ஞமெனத் துணிவாக வெண்ணு வாயே.

74. ஸவகத.

க஥ம் ஸவகதகா ஏ வ ஏகதெஶெ ந திஷ்டதஃ |
உயி வ ஹெண உ ஹெஷகதெஶஃ கல்பிதொ ஊயயாவரஃ ||
ஹ த தம் ஷிெஶாஹெஷகதெஶம் ஜொகாஹெஷஷு கல்பிதாஃ |
தெஶாஹெஷஷு வநாதீநி ஒஹாஷஸஹாஷ தஷ நஃ ||
தெதாஷ கஷாணி தெதா வஸஷிஷதெதா ஜீவஸ்ய காரணம் |
ஸாக்ஷித்வாத் ஸவஷணத்வ ஸவாத் நஷஷ ஷதஹெதஃ |
ஸவாயாரஸஷவகாஸவஊா ஸவமொஹஷஹம் |

ஏகதேசத்திலிருக்கு மெனக்குச் சர்வகதத்தன்மையானது எங் ஙன முண்டாமெனின்? பூர்ணமாகவிருக்குஞ் சொரூபத்தின் பால் ஏகதேசத்திற் கற்பிதமாமாயைபிற்பாலும், ஈசுரர்பாலேகதேசம் பூத மாம், பூதங்களினின்றும் உலகங்கள் ஏகதேசங்களாகக் கற்பிக்கப் பட்டவைகளாம், அவற்றினின்றும் தேசங்கள் கற்பிக்கப்பட்டவை களாகும் அவற்றினின்றும் புர முதலியவை கற்பிக்கப்பட்டன வாம், அவற்றினின்றும் கிருகங்கள் கற்பிக்கப்பட்டனவாம், அவற்றி னின்றும் அற்பமாயவை தேகங்களாம் அவற்றினின்றும் பொறி கள் அற்பங்களாம், அவற்றினும் மதியர்பமாம், அதினினும் ஜீவ னும் காரணமும் அற்பமாம், ஆகையால் எனக்குச்சாக்ஷித் தன்மை யுண்மையினுனும் பரிபூர்ணத்தன்மை யுண்மையினுனும், யாவற்றி னும் சேர்த்திருக்குங் காரணத்தன்மை யுண்மையினுனும், சருவா தார சொரூபத்தன்மை யுண்மையினுனும், எப்போதும் சர்வகதனுக வே யானிருக்கின்றேனென்பதாக இதயத்தோர்வாய். 74

75. சருவதாரன்.

எவமவித்தை விசிட்டனுக்கா தாரஞ் சூக்க மிதற்காதார் ரந்தூல வுடல நேக, விவிதவுடற் காதாரம் விராட்டேயாதி மிளிர்சகங்க ளவைக் கிடந்தான் மாயையீச, னவர்தமக்கு மாதார மாகச் சச்சி தாநந்த மா யிருக்குநம்மி டத்திற், கவிழ்தவறு மிவைகளேலா மேக தேச கற்பிதமா தலினுமே சர்வாதாரன்.

75. ஸவ்வாதார.

ஸவ்வாதாரஸ்வரூபத்வம் கத²ம் ஸித்⁴யதி மே ப்ரபோ⁴ ॥
தஸ்யாவித்³யாவிஶிஷ்டஸ்ய ஸூக்ஷ்மாதா⁴ரோ ஹ்ருதி³ ஸ்தி²த꞉ ।
தத்³தா⁴ரஸ்ஸ்தூ²லதே³ஹஸ்ஸ்தூ²லாதா⁴ரா ஜஹாத³ய꞉ ॥
தத்³தா⁴ரோ நாயிகஸ்தஸ்யாதா⁴ரம் ஸர்வதா³ ஹ்யஹம் ।
நிராதா⁴ரஸ்வரூபத்வாச் ஸர்வாதா⁴ரோ(அ)ஹமேவ ஹி ॥

ஹே பிரபுவே! சருவாதார சொரூபத்தன்மையான தெனக்கெங்ஙனஞ் சித்திக்கு மெனின்? கேட்டி? அவித்தியா விசிஷ்டனாகிய அச்சீவனுக்காதாரம் சூக்கும தேகமாம், அதனாதாரம் தூலதேகமாம் அதனாதாரங்கள் பூமுதலியவையாம், அவற்றின் ஆதாரம் மாயிகாரகிய ஈசுரரவர், அவருக்கும் ஆதாரமாயிருப்பவன் யானாதலினானும், எனக்கு நிராதார சொரூபத்தன்மை யுண்மையினானும், யான் சர்வாதாரனேயாவனென எண்ணிவாழ்வாய். 75

76. நிராதாரன்.

ஆதார மேன்று முன்சொ லவிதமீ சுரனந் தத்துக், காதாரம்மாக வுற்ற வழிவறு மேமக்கு வேறே, ராதார மில்லா தாலு மலேதலில் யாமே மக்கே, யாதார மான தாலு மக நிரா தார னுமே.

76. நிராதார.

நிராதா⁴ரஸ்வரூபத்வம் கத²ம் மே ஸம்ப⁴வேத்ப்ரபோ⁴ ।
ஜீவாதீ³ஶ்வரபர்யந்தாச் ஸர்வாதா⁴ரஸ்ய மே ந ஹி ॥

ஆதா⁴ரோ யத்ர குத்ராபி ஹ்யாதா⁴ரஸ்ஸ்வயமேவ ஹி ।
ஸர்வேஷாமாதி³ரூபத்வாந்நிராதா⁴ரோ(அ)ஹமேவ ஹி ॥

அந்தோ! எனக்கு நிராதார சொரூபத்தன்மையானது எங்ஙனஞ் சம்பவித்தல் கூடுமெனின் கேட்டி! ஜீவனினின்றும் ஈசர்வரை யாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகவிருக்கு மெனக்கு ஆதாரம் எங்கெங்கும் கிடையவே கிடையாது. தனக்காதாரந்தானே தான், ஆகலின் யாவற்றிற்கும் ஆதிரூபமாயிருத்தலின்யான் நிராதாரனேயாவேனென் றுணர்ந்து வாழ்தி. 76

77. ஆதி.

இயலுடல்க ளுக்காதி பூதமதி வைக்காதி யெண்ணும்விட் சேப சத்தி யிதுதனக்காதார மாயையோ டவித்தைக ளிவைக்கேலா மாதி வஸ்தாய்ச், சுயசித்த தாகவே யுறுகின்ற தாலுமொரு சூக்கவுட லுற்ற போதே தோற்றியழி பல்கோடி தூலதநு வொருமூல துகளுடல முற்ற பொழுதி, னயசிருஷ்டியிலுதித் தழிகோடி சூக்கதநு நவில்கின்ற சீவனுக்கு நாடுமுற் பத்தியில் லாததா லாதியென நண்ணியே சீவன் முத்தி, யயலிலா துற்றவுட னேகின்ற தாலந்த மாகின்ற சீவனுக்கு மரியமா யித் தனைக் கும்முதற் பொருளான தாலுநா மாதி யாமே.

77. ஆதி³.

ஆதி³த்வம் து கத²ம் மே ஸ்யாத்³ஏதத³ஸ்ஸம்ப⁴வேத்ப்ரபோ⁴ ।
ஜாக்³ரதா³தி³ம் ஹி பூ⁴தாதி³ ஶரீரஸ்த²ஸ்ய ஹி ॥
விக்ஷேபஶக்திஸம்யுக்தமதா⁴ரவித்³யா தத꞉ பரா ।
பராயா ஆதி³ரூபத்வாத் ஸ்வயம் ஸித்³த⁴த்வாத்ப்ரபோ⁴ ॥
அநேகஸ்தூ²லதே³ஹாநாம் ஸூக்ஷ்மதே³ஹோ ஹ்யநேகஶ꞉ ।
உத்பத்தௌ விலயே ஸூக்ஷ்மதே³ஹாநாம் காரணே ॥
ஸ்ருஷ்டிப்ரவாஹே சாநேகஸூக்ஷ்மதே³ஹா ஹ்யஸம்க்²யகா꞉ ।
உபாதி⁴ர்விஶிஷ்டஸ்ய ந ஸம்ஸாரநிவாரணாத் ॥
அநாதி³த்வாத் ஸதா³ ஹ்யாதி³த்வம் ஸர்வேஷ்வேவ ப்ரபோ⁴ ।

உதய அஸ்த சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு ஆதித்தன்மை யெங்ஙனமாதல் கூடுமெனின்? பூ முதலிய பூதங்கள் உடல்களைக்

குறித்தாதியாம், அவைக்காதி விக்ஷேப சக்தியாம், அதனினும் முதன்மையானது அவித்தையாம், அதனினும் முதன்மையானது பரையாம், சைதன்யசொரூபியாயிருக்குமெனக்குப் பரைக்கும் ஆதியாயிருக்குந் தன்மை யுண்மையினாலும், ஒரு சூக்குமதேகம் இருந்து விவகரிக்கும்போது அநேகந் தூலசரீரங்கள் பிறந்திறந்துபோம், ஒரு காரணதேக மிருக்கும்போதே ஒவ்வொரு சிருஷ்டியிலும் கற்பங்களிலும் சூக்குமதேகங்கள் பலகோடியாம், ஆயினும் தனது வடிவத்தை யாராய்ந்து பார்க்கின் விசிட்டனுக்குதய அஸ்தங்களிலவாமாதலினாலும், எனக்கநாதித்தன்மை யுண்மையினாலும், எப்போதும் எனக்காதித்தன்மை யுளதாமென மறையறைகின்றதென் றெண்ணி வாழ்தி. 77

78. அநாதி.

இப்படியே யேவைகளுக்கு. மாதி யான வேமக்காதி யிலதாலு மநாதி யென்று, சேப்புகன்ம மஞ்ஞாநம் வேத மீசன் சீவனெனு முபாதி சித்தா யுறுஞ்ச கத்துக், கப்பினிரு பாதிசித்தாம் பிரம மாமிற் கற்பிதமா மநாதியைந்தினுக்கு மூல, தப்பறுசித் தினுக்காதியிலதா லந்தச் சைதந்ய மானநா மநாதி யாமே.

78. 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌃.

𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌮 𑌕𑌥𑌂 𑌷𑌡𑌨𑌾𑌦𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑌾𑌵𑌪𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।

ஆறநாதிகள் இருக்கின்றன வென்பதனாலே எனக்கநாதித் தன்மை யிருக்கின்ற தெங்ஙனமெனின்? எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிரூபத்தன்மை யுண்மையின் எனக்கநாதித்தன்மை யுளதாமென ஐயமற்றுணரலாமன்றே, கருமம், அஞ்ஞானம், வேதம், ஜீவன், ஈசன், என்பவை யநாதிகள்; இவையைந்தும் கற்பித அநாதிகளாம், இவ்வைந்திற்கும் காரணம் யானேயாவேன் என்றெண்ணி யெனக்கு விபுத்தன்மை யுண்மையினானே எப்போதும் யாண்டும் யான் அநாதியேயென நிச்சயிப்பாய். 78

79. விபு.

இதமறுவி சிட்டனினும் விபுசூக்க வுடலிதனி னிழிதூல வுடலம் விபுவா மிதுதனினும் விரிவுபா ரிதனினும் விரிவுநீ ரிதுதனினும் விரிவு கனலா, மிதனினுங் காற்றுவிரி விதனினுங் ககனம்விரி விதுதனி னிரண்ய கர்ப்ப மெய்தும்விரி விதனினவ் வியாகிருதம் விரிவாகு மிதனி னவ் வியத்தம் விபுவா, மிதனினுஞ் சுத்தம்விரி விவைகடம் மாலுமட் டிடவொணா தேவி ரிந்த வேழின்மாயை யுறுவீச ரவராலு மட்டிடவு மியலாத நந்த விரிவா, யிதமதுறு மத்திபா திப்பிரியமாநமிலு மெய்து மற் றேன்று பேரிதா யெம்மைமட் டுக்கட்ட வொன்றுமில் லாததா லென்றுநாம் விபுவ தாமே.

79. 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃.

𑌵𑌿𑌭𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥
𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍀 ।
𑌮𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌲𑌂 𑌜𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍 ॥
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌬𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥

எனதாத்ம சித்தியின் பொருட்டு விபுத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனமாமெனின்? கேட்டி! விசிஷ்டனினும் வியாபகம் சூக்குமம், சூக்குமத்தினும் தூலம் விபுவாம், தூலத்தினும் பூமி விபுவாம், பூமியினும் விபு நீராம், நீரினும் விபு நெருப்பாம், நெருப்பினும் விபுக் காற்றாம், காற்றினும் விபு வாகாயமாம், விண்ணினும் விபுச் சூத்திராத்மாவாம், இதனினும் விபு அவ்வியாகிருதமாம, இதனினும் விபு அவ்வியக்தமாம், இதனினும் சுத்தவுபாதி விபுவாம், இதனினும் ஈசுரர் விபுவாவர், எனக்கோமகத்தன்மை யுண்மையினாலும், யாவற்றினும் வியாபகத்தன்மை யுண்மையினாலும், யான் விபுவேயாவேன் என்றுணர்தி. 79

80. மகாந்.

அவதாவ ர்த்தினறி வான்மகத் தானமிரு காதியதி னீச ராதி யவர்களினு நான்குவன் னத்தரவ ரிற்கன்மி யவரினிற் றீக்ஷிதர்களா, மவரி

ணிலு பாசகர்க ளவரில்ரிஷியவரில் பிதி ரவர்தமிலு முலக பால ரவரி னிற் பூதபதி யவரின்வை சுவானர ஞதியவரிற்பு ருஷரா, மவரினிற் குமரரவ ரியாவரினு மேமகத் தாகுநற் றேவி தேவ னவர்களிரு வர்க் கும்பி ராணபூ தமதாகி யவர்களாற் பத்தி பண்ண, வவமறும கத்துவம துறமேமக் கதிகசம ஞம்வஸ்தி லாம ஞமே யமர்கின்ற யாவையினு மதிசயித் தவஞத லான்மகத் தாகு நாமே.

80. உஹா.

உஹஸ்வஞ கஶ்ம ஜெ ஸ்யாதலுஸ்யாஜ்ஞஸ்ய ஹெ ப்ரஹொ ।
ஸ்தாவராணாம் ஸ்தாவராயிக்யம் சைதந்யம் ஹாதி ஸ்வப்தஃ ॥
தத்ராஸ்ய்கஞ நீசா நாம் ததஸ்ஸ்ஸூத்ரஸ்ய சைதநம் ।
தத்ரா வைஶ்யஃ க்ஷத்ரியஸ்து தத்ரா விப்ரஸ்ய தீக்ஷிதஃ ॥
தஸ்மாதுபாஸகஸ்தஸ்மாதுஷயஃ பித்ருதேவதாஃ ।
தத்ரா விராட் கஸ்மாரஸ்து உஹாதேவீ உஹேஸ்வரஃ ॥ (ஸ்ரீ
த்யொஸ்து ப்ராணஹூதகஸ்யா ஸூக்ஷ்யா பூஜ்ஜொஷஹதேவ
ஶ்ரூத்யாயிக்யஞ ஸாஜ்யம் வா நாஸ்தி நாஸ்தி ஶ்ருதேவஜ்ஞாஸ
நிரஞ்ஜநகஸ்யாஸ் ஸ்வப்த்ர உஹீயாநுஹதொ உஹாரு ।

ஹே பிரபுவே! அற்பனுயிருக்கும் அஞ்ஞனுமெனக்கு மகத்துவ மானதெங்ஙன முண்டாமெனின்? கேட்டி! தாவரங்களினும் மிரு கங்கள் அதிகமாம் ஏனெனின் அவைகளில் அறிவிருக்கின்றமையின், அவைகளினும் அதிகர் நீசராவர், அவரினு மறிவுமிக்க சூத்திரர் அதிகர், அவரினும் முறையே வைசியர் க்ஷத்திரியர் பிராஹ்மணர், தீக்ஷிதர் அதிகராவர், அவரினும் அதிகர் உபாசகர், அவரினும் மேன் மையர் இருடியர், அவரினும் மேன்மையர், பிதுர் தேவர், அவரினும் மேன்மையர் விராட் பகவான், அவரினும் மேன்மையர் முறையே ஸ்ரீ குமாரர் ஸ்ரீமகா தேவியார் ஸ்ரீமகா தேவர், அவர்களுடைய பிராணபூதமாயிருத்தலின் பக்தியினுற் பூஜிக்கப்பட்டவன் யானே யென்றும், சுருதியின் பலத்தினுனே எனக்கதிகமேனும் ஒப்பேனு மெவருமே யில்லவே யில்லை யென்றும், ஆய்ந்து எனக்கு நிரஞ்சனத் தன்மை யுண்மையின் யாண்டும் பெரிதினும் பெரிதினும் பெரிதா யுள்ளவன் யானேயென வறிதி. 80

81. நிரஞ்ஜனன்.

பசும்புனலின் முழுகினவ ஞடலி லங்கிர் பற்றலனப் பற்றிடக் காணு மற்றுன், சகலசகத் தட்டிறம்பு நிறைந்து நின்ற தம்மிடத்தி லேய முந்தி யிருக்கா நின்ற, புகலவத்தை மூன்றினுமே காண வுற்ற பொருவி ல்சுத்தபரியந்த சகத்தினுடே, யிகலுமயற் றற்றவெளி போற்றே டக் கற் றிருக்குநா நிரஞ்ச னனென் றேண்ணு வாயே.

81. நிரஞ்ஜநஃ.

கஶம் நிரஞ்ஜநஸ்வம் ஜெ ஸாஞ்ஜநஸ்ய விகாரிணஃ ॥
உதகாயஸ்ய தொயெந ஸம்மவஸ் ஸாதத்ரொ ந ஹி ।
அஞ்ஜநாபூர்வீஜ ஸ்வம் த்ரு ஸ்யாஸ்த்ர த்ரயெஷு வி ॥
ஸ்வாஹம் வர்த்தொஷவி ஸ்யஸ்மொ வ்யாஜஸ்ஜநதஃ
காரணாக்யா த்ருஜ ஸ்வதாஸ்யமேவ நிரஞ்ஜநஃ ॥

அஞ்சனத்தோடுகூடிய விகாரியாய எனக்கு நிரஞ்சனத்தன்மை யானதெங்ஙனமுண்டாமெனின்? நீரின் மூழ்கினேன் றேகம் நீரி ற்றிருப்பதல் போலத் தனது வடிவம் தோயாதாம், உள்ளும்புறம்பும் யாண்டுமேய வல்லதத்திரயங்களினும் எப்போதும் யானிருந்து கொ ண்டிருந்தபோதினும் வின்னே போலும் சங்கமாகவே யிருப்ப தாகச் சுருதி கூறுகின்றமையினும், எனக்குக் காரணத் தன்மை யுண்மையினும், எப்போதும் யான் நிரஞ்சனனேயாவே னென்னுணர் தி. 81

82. காரணன்.

அவிருமூ வணையுடலி னுக்குமூ லங்கன்ம மைம்பூத மனைகன் மூல மமர்ந்துக்க பூதமான திகமவைகண் மூலம தவித்தையுறு சீவ ருெடு, நவமாயை யுறுவீச னவர்களுக் கதிகமாய் நவையில்லைச தன்ய நாமே நன்னுகா ரணமான தாலுநற் சச்சிதா நந்தமா கம்மைவிட்டுப், பவமான காரியமு தாமுலகி னுக்கயற் படிவமில் லாமை யானும் பக ருக்கா ரணவுருவ மாகின்ற நம்முடைய படிவமேயல்ல தையதா, நவை யான காரியச கத்தினுக் குருவமாய் நன்னுற்ற தாலு மிகவு நாடுற்ற சகலத்தி னுக்குமங் திமுகா நவிலுகா ரணனுகு மே.

82. காரண:.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதுங் காரியரூபியாயிருக்கு மெனக்குக் காரணத்தன்மை யான தெங்ஙன முண்டாமெனின்? சரீரத்திரத்திற்கும் பூதமுங் கருமமும் காரணமாம், அதன்காரணம் சூக்கும பூதம் அதற்கும் ஜீவன் அவனுக்கும் ஈசுரர், அவரதுகாரணம் சச்சிதானந்த வடிவமாய பரப் பிரஹ்மமாயி யானேயாவேன், எனக்ககாரணத்தன்மை யுண் மையின் நித்தியம் யானேகாரணனென நிச்சயித்து வாழ்தி. 82

83. அகாரணன்.

இப்படிச்சக லத்தினுக்குமி லங்குகாரண மாயுறுங், தப்பிலெற் கோரு காரணம்மில தாலு மெய்யுணர் வின்பமா, மெப்பினுஞ்சக லத் தின்மூல வுருவமாயின தாலுமே, மெய்ப்பிலாவக மேயகாரண னென்ன வேகித மெண்ணுவாய்.

83. அகாரண.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

எனக்கெப்போதும் அகாரணத்தன்மை எங்ஙனம் சுருதியனு பூதிகளிறெலெனின்? கூறியவண்ணம் காரணரூபமாய எனக்குக் காரணவஸ்து வொன்றுமின்று மாகலினானும், எல்லாப்பொருள்களினும் சாக்ஷித்தன்மை யுண்மையினானும், யான் அகாரணனே யாவனென் றுணர்தி. 83

84. சாக்ஷி.

அகிலசக கிரியைக்கு மாதித்த சனிதான மானதேமூல மாகவமர் தல்போற் சர்வவிந் தியசகத் தொழில்களு மசைவில்லை தந்நி யத்தின்,

விகலவில் லாததோர் சந்நிதா நங்கொண்டு விதம்விதம தாக மிகவும் விரிவாய் நடக்குகினு மிலகுசரி யாகவே மேவுநா னாமா சவுந், திசுழுபிர விர்த்தியுநி விர்த்தியுஞ் செய்யாத சேர்கின்ற வொன்றி னுவஞ் செய்வித் தலில்லாது மத்யஸ்த னாகவே திமிவையை நாடி நின்றதுகளிலாக் கன லிபோற் சகலவித தொழிலையுந் தோற்றுவிக்கின்ற வதுவே சொருபமா நாஞ்சர்வ சாட்சியென் றனுதினந் தூய்மதி னெண்ணுவாயே.

84. ஸாக்ஷீ.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதும் வியாபார ரூபியாயிருக்கும் எனக்குச் சாக்ஷித் தன்மையானது எங்ஙனமா மெனின்? சூரியனுடைய சந்நிதியில் உலகம் தானே யுலாவிக்கொண்டு திரிகின்றது போன்று என் சந்நிதியின் கண்ணே காரணாதிகள் யாவும் இயங்கா நிற்கும், அவற்றின் பிரவிருத்தியையும் நிவிருத்தியையும் அவற்றின் வியாபாரத்தையும் யானே யிலக்குகின்றேன், அகம் (யான்) விருத்தியெனவும் இதம் (இது) விருத்தியெனவும் இருவித விருத்திகள் என்பாலே கற்பிக்கப்பட் டன, எனவாராய்ந்து, அகம் விருத்திக்கும் இதம்விருத்திக்கும் சாக்ஷியாயிருக்குந் தன்மை எனக்கே யுளதென வெண்ணி, யான் ஸ்தாணுவாயிருத்தலின் எப்போதும், யானே சாக்ஷியானே சாக்ஷி யெனவறிந்து வாழ்வாய். 84

85. ஸ்தாணு.

அலையினும் மகதுபோழி யலையாத துலவுட லவைகோடி யலையி னுந்தா னலைவிலூ துங்களவை யசைசினும் மசையாம லமரினு மசை தல் போல, வலைகுரி யாதிமண் டலமிதனி லலைவசு வானர னுதி யிவித மலைசுத்த வரையுலசோர் தநுவாக நாமென்ன வபிமான முற்றறி

வினி, லலேதலுறு மீசனவ ரினும்வேற தாகவே யறிவதனின் மறுசி ருஷ்டி யாக்கியலே குமரரா தியரித்த லேனைக்குமே யமருதா ருக விலகி, யலகிலித்தலேசலந மதனேடு கூடியு மசையாம லிந்தயாவி னலேயினுக் குங்கரிய தாகநிறை சைதந்ய மானநாந் தானு வாமே.

85. ஸ்தாணு.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஹேதேசிகேந்திரரே! எனதாத்ம சித்தியின் பொருட்டு ஸ்தா ணுத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙன மாதல் கூடும் கூறுவீராக வெனின்? கேட்டி! சங்கற்பத்தினாலே சித்தமும் பொறிகளும் அலைந்த போதினும் தூலதேகம் அலைவுறாதாம், தூலதேகங்கள் அலைந்தபோதினும் பஞ்சபூதங்கள் அசையாவாம், அவைகளும் ஒருகாலசைபும் சூரியமண்டலாதிகளும் அசையும் வைகுண்டாதி யாரும் அசைவர். சர்வாபிமானியாய ஈசுரரும் சைதன்யத்தி லசைவர், அவ்வீசரும் பிரளயத்திலில்லாதிருப்பர் சிருஷ்டியின் கண்ணே தான் அவர் விளங்கிக் கொண்டிருப்பர், சர்வசம்பந்த மிருந்தபோதி னும் அவ்வதற்குஞ் சாக்ஷியாகவே யிருத்தலினாலும் பரிபூரண சொரூபமா யிருத்தலினாலும் யான் நிச்சயமான ஸ்தாணுவென வெண்ணுதி. 85

86. பரிபூர்ணம்.

அப்பினாற் கடமதைப் பூரித்தல் போலவே யன்னமயம் பிராண னை தன லதுமனோ கோசத்தி னலதுவி ஞானமய மாங்கோச மதனை லதுஞ், சேப்புமா னந்தமய மதனிறை பூரித்தல் சேர்ந்தாற் சீவ னதனாற் சேர் பூரிதம்பஞ்ச கோசங்க ளவையினாற் றிகழ் பஞ்சபூத நிறைவாய், தப்ப

லில் லவையினாற் பூரித்த வாசகஞ் சகமதினை மெங்கு நிறைவாய்ச்சார் கின்ற மாயாவி சிட்டருத மான்மிகத் தாழ்வில்பூ ரித்த லற்றத் தப்பு, டைய நக்கினும் வேறுபரி பூரணந் தோன்றுதலி லாதவதனாற் சொல்லு பரி பூரண னாமென்ன வேந்தஞ் சகமுட னறிந்து கொள்ளே.

86. பரிபூர்ணம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதும் பரிச்சின்னனாகி யிருக்கும் எனக்குப் பரிபூரணத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? கேட்டி! குடமானது நீரால் பூரிக்கப்படுவதே போல் அன்னமய கோசமானது பிராண மயனால் பூரிக்கப்படும், அதுவும் மனோமயனாற் பூரிக்கப்பெறும், அதுவும் விஞ்ஞான மயனால் பூரிக்கப்பெறும், அதுவும் ஆனந்த மய னாற் பூரிக்கப்பெறும், அதுவும் ஜீவனாற் பூரிக்கப்பெறும், அக்கோசங் களாற் சகத்துப் பூரிக்கப்பெறும் ஈசுரனால் யாவுமே பூரிக்கப்பெறும் அவனும் என்னாற் பூரிக்கப்பெறுதலினாலும், எனக்கநந்தத் தன்மை யுண்மையினாலும், எப்போதும் பரிபூர்ணனாயிருக்கின்றேனென நிச் சயஞ் செய்தி. 86

87. அநந்தன்.

உடல்பொறிக ளின்றிசவும் விரிவதான ஒட்கரண திகட்குமந்த மேயு டைத்தா, யடருமாந்தக் கரணதி யாவு மெட்டி யறியவொணு விரி பஞ்ச பூதங் கட்குந், திடமாயா விசிட்டருக்குங் கால பேதந் தேசபே தங்களினு லந்தந் தன்னை, யிடமாகக் காண்கினுமே யந்த மின்றி யியல் சாட்சி யானநா னநந்தனுமே.

87. அநநஃ.

அநநகூ ஊ கூமசிதி வெ நூவஷாசி தெ ।
தெஹெம௦ஜ்யாணுகரணஜீவெஸாஸாணகாஸூரதாஃ ॥
கிஞ்சிஃகிஞ்சிவூாவகா யெ வூாவூாவெ வா நூநஃ வஜு ।
வூாவகஃாஜியொ ஜெஜொ நிதூஸாசஃ காஸுதொ நஜெ
ஸவஹா நூஸா வஸூஜொ ந தெ ஸவஹூஸ௨கூதஃ ।

அநந்தத் தன்மையானது எங்ஙனமாதல்கூடுமெனின்? அதை யுனக்குரைக்கின்றேன் கேட்பாயாக, தேகம், இந்திரியம், அந்தக் காணம், ஜீவன், ஈசுரர், என்பவர் யாவருமே அந்தத்தையுடையவ ரெனக் கேட்கப்படுதலின், சிறிது சிறிது வியாபகங்களாய இவை யாவுமே என்னைக் குறித்து வியாப்பியங்களாக இருக்கின்றமையின் யான் வியாபகமாகவே யிருத்தலின் தேசத்தாலும், நித்தியமாயிருத் தலிற் காலத்தினாலும், எல்லாவடிவமாயும் இருத்தலின் வஸ்துக்களா லும் எனக்கந்தங்கிடையவே கிடையாதென வோர்ந்து எனக்குச் சர்வ சமத்தன்மை யுண்மையின் யான் அநந்தன் என எண்ணி வாழ்வாய்.

88. சர்வசமன்.

அகிலவுந் நதசுத்த மதிஞனென்றி னுக்கோன்ற தாம்பத்தி ஞென்று
குறைவா யல்கியே சத்தியும் பிநமாம கத்துமுத லாக்கடினை யந்த முல
கோ, டிகல்தேவ பாகமும் மநுடபா கமுமென்ன மெய்துபூ தங்க ளுட
னே யிழியதங் மமத்திமோத் தமமான பிரமன் முத லெய்துதம் பாந்த
வுடல்கள், சுகஞாநி யோகியோடு பாசகன் கன்மியாய்த் தோற்ற லுறு
சீவ ராதி சொல்லீச னிறதாய்த் தாரதன் மியமோடு துலங்குவத் தியாவி
னுந்தா, னிசலில்சத் தாகார மாய்த்தார தம்மியம தெய்தாம லெப்போ
முமே யிருக்கின்ற சைதந்ய மானநா மேயென்று மியல்சர்வ சம
னுதமே.

88. ஸவவூஸ௨.

கூமம ஸவவூஸ௨கூம ஜெ ஹீதி வெதூரணு தகூதஃ ।
ஶ்ரெஷ்ம ஶாஸ௦ தநொ நஸநம ௨ஹ தூகூம நதஃ கூ௨ாசஃ ॥
தநொ உஶாரஶநொ நஸந௨ாகாஶாஜி யமாகூ௨௦ ।

கூஃதி யொஶி ஜூாநிதி ஹூநஜாஹூாஶ தவூகாஃ ॥
தாஶ தஜூக திஷ்ணி வூஹாதூாஹூாவஶாணகாஃ ।
௨தூஜொ ௨ஸூ௨ஜிதி ஜவ௨நூஜு திூமாதி௫மா ॥
ஸவஹாயிஷூாநஶஜெவகூாசஃ ஓுயம ஸவவூஸ௨ஸூஜா ।

எனக்குச் சர்வசமத்தன்மையானது உண்டாதல் யாங்ஙன மெனின்? கேட்டி புண்மையை! மேன்மைமிக்கது அத்வயாதியாம் அதனிற் குறைந்தது மகத்தத்துவமாம் அதினின்றும் முறையே பத்துப் பத்துப் பங்கு குறைந்தே ஆகாசாதிகள் முறைப்படியாக வரும், கருமியெனவும், யோகியெனவும், ஞானியெனவும், அநந்த தார தம்யங்களுளவாம், பிரஹ்மா முதல் ஸ்தாவரமீறாக யாவும் தாரதம் மியமாகவே யிலங்கா நிற்கும், உத்தமமெனவும் மத்திமமெனவும் அத மமெனவும் மூன்று மூன்றுவகையே பிரிவுறும் இவ்வியாவற்றிற்குமே யதிஷ்டான ரூபமாயிருத்தலினுனே யெப்போதுந் தானே சர்வசமனு வன் யாவனென வுள்ளத் தினைதி. 88

89. சர்வாதிஷ்டானன்.

அதிட்டாநந் தூக்கவுடல் விசிட்டனுக்கு மமர்தூல தநுக் கள
ளைக் கும்பூதங்க, ளதிட்டாந மவைக்குமதிட் டாந மாயை யமரீச
னுங்கிளிஞ்சில் வெள்ளி போல, வுதித்தலுற வாக்குமாத் திரமல் லாம
லுளவு திட்டா நந்தவிர வொன்றில் லென்றே, மதித்திடநிர் ணயம்
பிறந்த வதனுற் சித்தாய் வபங்கிநோஞ் சர்வாதிட் டாந மாமே.

89. ஸவவூாயிஷூாந.

ஸவவூாயிஷூாநஶஜெவகூம கூமம ஜெ ஶ்ரீரமாஶொ வத ॥
ஜீவாயிஷூாநகூம ஸூக்ஷ்ம ஸூலூம ஸூக்தம தஃ கூ௨ாசஃ ।
தஹூாதீஶஸூவஜொஹூாதூ ஸாவணாவூஸஜிூாஜிவச ॥
ஸவணாகூாநூ௨ ஸதூா ஸவவூாயிஷூாநகொஜஹூஸம ।

ஹே ஸ்ரீ குருவே! சருவ அதிஷ்டான ரூபத்தன்மையானது எங்ஙனமெனக்காம் எனக்கேட்பின் கேட்டி! ஜீவாதிஷ்டானம் சூக் குமதேகமாம், அதற்குத் தூலமாம், அதற்குப்பூதமாம், அம்முறை யாகவே யாவுமாகலின் யாவற்றிற்கு மதிஷ்டானம் ஈசுரனாம் அவருக்கு

மாத்மாவ திஷ்டானம் பொன்னீர் போலவாம், அத்தகைய வெனக்கு அகண்டத்தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் சர்வாதிஷ்டானனாகவே யானிருக்கின்றேன் என்றுளத்தில் நாடி வாழ்வாய். 89

90. அகண்டன்.

நவைகால மாதியாற் கண்டிதமு றுதவழி வானநா மேய கண்டன் நவிலுமற் றோருயுத்தி யுலகர்நிர் ணயமருகர் நனுபுத்த ராக மத்து, மனுவதேவ ராகமத் தவைபிரம னரியீச ராகமத் தவைபு ராணத் தவைபார தத்தவையு நீதிசா ரத்தவையு மறைகின்ற கன்ம காண் டத், தவையுபா சநகாண்ட மவையாவு முபநிடத மவைகளாற் கண் டித்தலா மவை நிர்ண யஞ்செயறி யெனமயொன்று கண்டிக்க வாகாத தாலு மாக, வேவமிலுப நிடதத்தி னதிதபிர மாணம்வே றில்லாத டடியி னுலு மியாவ்பிர மாணத்தி னுக்குமவை முடியாத லாலும்யா மேய கண்டன்.

90. அகண்டோ.

அகண்டோ ஊ கமகி தி தெவு ணா தாஷாக ॥
த்ரவியதெஷஸெஹ்ஸாஉதொஃ ஹ்ஷுயஜ்தஃ । (மா ॥
ஜெகஸ் நிணயொ ஹெஹாஷா ஸம வணிதொ ய
வெஷா விஸா ஸஃதேவொளமொ ஷ்ராஹ்ஷா ஸெஃநெ
வாஜூாதெ ஸொ வெஷ தெவெ நா ஷி விவணிதஃ
ஸெவா ஸஃ வாணொஹ ஹாஷதெஃ வணிதாஷூதெ
ஹாதஃ வணிதொ நீதூா கஉகாணெ ந ஸாவ்யூஹொ ॥
கஉகாணாவாஷஸெந தஜ்ஞாநெந வ வணிதஃ ।
வெஷாணொ உவணி தஸ்வெஃ ஷூஷாணெஹஹாகஉ ஹுதஃ
வெஷாணெஃ ஷூதிவாஷுகாஉவணஹம் ஊ யூவா ।
ஜெ வஸிதாக்ஹிவகாஉவணொஉஹம் ந ஸஂஶயஃ ॥

அகண்டத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙன மெனின்? ஆதாவோடுங் கேட்டி! மூன்று காலங்களிலும் கண்டிக்கப்படாத நீயே யகண்ட ரூபனுவாய், வேறுயுக்தியுங் கேட்டி! உலக நிர்ணயமானது அருகாகமத்தானே கண்டிக்கப் படுவதேபோல அதுவும் பௌத்த

ஆகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் தேவாகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் பிரஹ்மாகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் சைவாகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் புராணங்களாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் பாரதத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் நீதிசாஸ்திரத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் கருமகாண்டத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் உபாசனு காண்டத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் ஞான காண்டத்தாற் கண்டிக்கப்படும், வேதாந்தமானது யாவற்றிற்கும் மூலமாயிருத்தலினுலே எல்லாப் பிரமாணங்களாலுமே கண்டிக்கப்படாததாம், வேதாந்தத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்பட்டதாந் தன்மை யுண்மையினுலே யெனக்ககண்டத்தன்மை யின்னமாயுண்டாம், எனக்கபரிச்சின்னருபத்தன்மை யுண்மையினுலும் யான் அகண்டனென்பதி லையமில்லையென நினைந்துவாழ்தி. 90

91. அபரிச்சின்னன்.

ஒருவருக் கொருவர்கள் பரிச்சிந்ந மாய்ப்பிரிவோ டொளிர்சீவ ரொன்றி னுக்கோன் றுறு பரிச் சிந்நமாய் நாலைந்து தத்துவத் துடன்மிகத் தோற்று சூக்க, சரீரங்க ளாமிவைக ளைக்குறித் தபரிச் சிந்நமாய்த் தனக்கு ளாறு தத்வமா கப்பரிச் சிந்நமாந் தூலத் தநுக்களிவை யைக் குறித்துப், பரிச்சிந்ந மின்றியோளிர் பூதங்க ளிவைகளைப் பற்றி யபரிச் சின்னமாய்ப் பனுமாயை யுறுவீ சனுஞ் சாட்சி யாகவே பகருநம் மைக்கு றித்துப், பரிச்சிந்ந மானவத் துவமே நம்மிலும் பரிச்சிந்ந மற்ற தோன்று பன்ன வில தாலுமப ரிச்சிந்ந னுமெனப் பரிவி னுடு மறிகு வாயே.

91. அபரிச்சிந்ந.

அபரிச்சிந்நாஉஹமேகம் பரிச்சிந்நஸ்ய ஜ கமம் ।
பரஸ்பரம் பரிச்சிந்நா ஜீவதேஹா ஸஹஸ்ரஶ: ॥
ஸூக்ஷ்மா ஸ்வேஷ்வதித்வாதபரிச்சிந்நா வ்யஷ்டய: வ்யஷ்டய:
தஸ்மாத் பரிச்சிந்நா ஷட்த்வஸஸிதா தநவ: ॥
தஸ்மா அபி பரிச்சிந்நா ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஸாக்ஷிண: ।
ஜெஉநாத்யந்தமாத்ரஸாக்ஷித்வாதபரிச்சிந்ந ஏவாஹம் ॥

பரிச்சின்னனுகி யிருக்குமெனக்கு அபரிச்சின்ன ரூபத்தன்மை யானது யாங்ஙனமுண்டா மென்னின்? கூறக்கேட்குதி! பரஸ்பரம் பரிச்சின்னர்களாய ஜீவபேதங்கள் ஆயிரம் பிரவாம், இருபத்து தத்துவங்களோடு கூடிய சூக்குமம் பரிச்சின்னங்களாகத் தனித்தனியே யிருக்கும், அவற்றினும் அபரிச்சின்னமாம் ஆறுதத்துவ வடிவமான தூலதேகம் பரிச்சின்னமாம், இத்தூலதேகங்களைக் குறித்து அபரிச்சின்னம் பூதமாம், பூதங்களினும் அபரிச்சின்னம் மாயையும் மாயிகரும் ஆவாரகலின் எனக்கு மறைப்பே யில்லாமையினுலும் சாக்ஷித் தன்மையுண்மையினுலும் யானபரிச்சின்னனென வுள்ளத் தோர்தி!

92. அநாவ்ருதன்.

தாபமுறும் விசிட்டனையா பரித்தல் சூக்க சரீரமிதை யாபரித்த தூல தேகஞ், சோபமுறுந் தூலதநுக் களையு மற்றுஞ் சோல்பூத மவை களையு மோன்றை யோன்று, வாபரித்த விராட்டாதிப் பிரபஞ் சங்க ளவை களையு மாபரித்த வீச னுவு, மாபரிக்கா தவரையுமே யாப ரித்த வறிவாநா மநாவிருத னுதுந் தானே.

92. அநாவ்ருத:

கதம் ஹ்யநாவ்ருதத்வம் ச வக்தவ்யம் தயயா குரோ । (ஸ்ரீகுரு:
ஸூக்ஷ்மேண வ்யாவ்ருதோ ஜீவ: ஸ்தூலேந ச ஸமாவ்ருத:
விலம்பி பஞ்சபூதாநி பரேண வ்யாவ்ருதாந்யஹோ ।
தேநாவ்ருதாவ்ருதோ ஹ்யாத்மா பரேணாப்யநாவ்ருதஸ்ஸது
ஸர்வகாரணரூபத்வாத் ஸாக்ஷ்யநாவ்ருதவாநஹம் ।

ஹே ஆசிரியசிகாமணியே! நீ தயையினுலே எனக்கு அநாவிருதத்தன்மை யிருப்பதெப்படி யெனவுரைத்தருள வேண்டும் எனிற் கேட்டி! சூக்குமத்தாலாவிருதன் ஜீவன், சூக்குமத்தைத் தூலம் ஆவரிக்கும், அது பூதங்களாலாவரிக்கப்படும், அவையும் பரஸ்பரம் ஆவரிக்கும், அவையும் பரனுலாவரிக்கப்படும், பரனுலும் ஆத்மா ஆவரிக்கப்படாதாம் என்னுற்பரனும் ஆவரிக்கப்படுவர் ஆகலின் சர்வகாரணரூபத்தன்மை யுண்மையின் சாக்ஷியாகிய யான் அநாவிருதனெனவே யோர்வாய். 92

93. சர்வகாரணன்.

காட்சியா யவத்தை மூன்றிற் சண்டிடுஞ் சகங்க ளியாவுஞ், சாட்சியி னிடத்து தித்துச் சாட்சியி னிடத்தி ருந்து, சாட்சி மாத் திரம தாகந் தானழி கின்ற தாலே, சாட்சியா கின்ற நாமே சர்வகா ரணனேனன் றோர்வாய்.

93. ஸர்வகாரண:

ஸர்வகாரணரூபத்வம் கதம் ஸித்த்யதி மே விபோ ॥
ஸர்வஸ்ருஷ்டிஸ்திதிம் ப்ராப்ய ஜகதேவ ஸாக்ஷிணி ।
ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிவிநாஶாநாம் ஸாக்ஷித்வாத் ஸர்வகாரண: ।
ஸாக்ஷிணோ ப்ரஹ்மரூபத்வாத் ஸர்வகாரணவாநஹம்

அற்பனுகி யிருக்குமெனக்கு. ஹே விபுவாகிய தேசிகோத்தமரே! சர்வகாரண ரூபத்தன்மையானது எங்ஙனஞ் சித்திக்குமெனின்? கேட்டி! சாக்ஷியாயிருக்கும் உன்னிடத்திலேயே மூன்றவஸ்தைகளும் இருக்கும் ஆகிய வுலகும் உண்டாகி யுண்டாகி யொழிந்து கொண்டே யிருக்கின்றனவாகிச் சாக்ஷி மாத்திரமாகவே யெஞ்சுகின்றன சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்குப் பிரஹ்மரூபத்தன்மை யுண்மையின்பாலே சர்வகாரணனென அறிந்து கொள்வாய். 93

94. ப்ரஹ்மன்.

காலமூன் றினுமே யெங்குங் ககனம்போ லொருப டித்தாய்க் கோலமாய் நிறைந்த நாமே கூறுநித் தியசுத் தாதி, சீலமா மிலட்ச ணத்தைச் சேர்ந்துறை கின்ற தாலே, சாலநாம் பிரமமென்றே சந்ததஞ் சிந்தை செய்வாய்.

94. ப்ரஹ்ம.

கதம் ச ப்ரஹ்மரூபத்வம் வக்தவ்யம் கருணாநிதே ॥
காலத்ரயேऽபி ஸர்வத்ர வ்யாபகத்வேந ஸம்ஸ்தித: ।
ஸதா பரிபூர்ணோ நித்ய ஶுத்தாதி லக்ஷணைர்யுத: ॥
லக்ஷணைஸ்ஸர்வதா ஹ்யஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மீதி சிந்தய ।

ஹே கருணாநிதியாகிய குருவே! எனக்குப் பிரஹ்மரூபத்தன்மையானது எங்ஙனங்காட்டும் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமெனின்? கேட்டி! எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் விண்ணைப்போல ஏகமாகிப் பூரணமாகியுள்ளேனென்றும், யான் சுத்தன் நித்தியன் என்னும் நாமங்களானே சுருதிகளாற் புகழப் பெறுகின்றேன் என்றும் எண்ணியெனக்கு ஏக சத்வஸ்து ரூபத்தன்மையுண்மையினானே யான் பிரஹ்ம ரூபனேயல்லாமல் மற்றொன்று மல்லேன் என்றறிந்து வாழ்வாய். 94

95. ஏக சத்வஸ்து ரூபன்.

பனுகநவி னிற்கண்ட சீவனீஸ் வரசகம் பணுநன்மை தீமை கேள்விப் படுமேவேத வாகமபு ராண சாஸ் திரமாதி பல்விகற் பங்களுந்தா, மனகநவ னைக்காணு மறிவைவிட வின்மையி னவத்தை மூன் றதனி னுங்கா ணகிலசக மும்மறியு மறிவைவிட வில்லா தவத்தையோன் றேன்றி லிலகு, மினசகம தந்தந்த வத்தையைக் கண்டகரி யாகவே யிற்ற படியா லெண்ணவே வேறேன்று மூன்று காலத்தினு மெய்தவந் தது மில்லை, யுனமிகப் போனதுமி லெனுமநுப வத்தினு லொன்றுமற றில்லை யுறுநா மொருவனே யுள்ள பொரு ளென்னவே யநுதிநமு முளமதனி லெண்ணு வாயே.

95. ஏகஸத்வஸ்துரூபம்.

ஏகஸத்வஸ்துரூபத்வம் கதம் மே ஸித்யதி ப்ரபோ ||
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
ஸ்வப்னே ஜாக்ரதி நாஸ்தி ஸ்வப்னோ ஜாக்ரதி நோ ஹி |
த்வயமேவ லயே நாஸ்தி லயோऽபி ஹ்யுபயோர் ந ஹி ||
[illegible] |
[illegible] || (ரு)
[illegible] ஹ்யேகஸத்வஸ்துரூபவான்

ஹே பிரபுவாகிய குருநாதனே! ஏக சத்வஸ்து ரூபத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனம் சித்திக்கும் கூறவேண்டுமெனிற் கேட்டி! நித்திரையிலுண்டாகிய சரீரகரும சுகதுக்காதிப் பிரபஞ்சமும், ஜீவேசாதி பேதங்களும் சத்தியமாகி யிருக்குமாறு எங்கும் யாவராலும் செய்யவே முடியாதாம், மாயையினாலே கற்பிக்கப்பட்ட தேசகாலஜகதீசமயக்கம் அத்தகையதேயாகும் என்னபேதமுளது? இரண்டுமே சத்தியமேயன்றேவாம் அவற்றுள் எதனைச் சத்திய மென்பது எதனை மித்தையென்பது, கனப்பொருள்கட்கும் நனப்பொருள்கட்கும் சிறப்பொன்றையும் சிறிதும் காணேமே, இரண்டும் மயக்கத்தாற் சனித்த விகற்பங்களேயாகும், காண்போன் காட்சி முதலியவற்றோனே காண்பொருள்களைப் பொருள்களில்லாமலே கண்டலாற் பொய்யேயாகும் கனவே போலத் திரிபுடியோடு கூடிய நனவும் பொய்யேயாகும், நனவும் கனவும் அவித்தையின் காரியமாயிருக்குந் தன்மையைச் சமமாகவே யுடைத்தாயிருக்கின்றன, அறிவானும் அறிவும் அறிபொருளும் கற்பித்தல் இரண்டிடத்திலும் சமமேயாம் இரண்டுகற்பனைகளும் துயிலின்கண்ணே நீங்கிப்போதல் யாவரும் கண்கூடாகக் கண்டதேயன்றோ, மூன்று ஸ்தானங்களிலும் எத்திருசியமுளதோ அது சாக்ஷிமாத்திரமாகவே யிருக்கின்றதே யல்லாமல் வேறாக இல்லையேயில்லை, கனவில் நனவைக்காணேம், நனவிற் கனவைக்காணேம், இரண்டையும் துயிலிற்காணேம், துயிலும் அவையிரண்டிலுங்காணேம், ஞானமயவடிவமாகி யிருக்கும் என்னிடத்

தில் அவஸ்தாத்திரயமு மின்றென்றும், எனக்குமே போகவேமுரன் றின்றென்றும், உலகின்வாவும் போக்குமே யென்று மென்பாலின் றென்றும் ஆய்ந்து எனக்குச் சர்வான்மத்தன்மை யுண்மையினுமே சுவானுபூதியால் ஏகசத்வஸ்து ரூபமுடையவன் யானெனச் சிந்திப்பாய். 95

96. சர்வாத்மா.

வயல்குளந் தேசமு ராதிவஸ் தவைகட்கு மண்ணதே யுருவ மா போன் மருவுலகினுக்குருவ நஞ்சச்சி தாநந்த மாயிலக லாவு மின்ப, மய நம்மை விடவுலக மற்பமில தாற்சர்வ மாமுலக மாக வுறுநா மாசர்வ வான்மாபின் னுருயுத்தி நானென்ன மருவுரைக் கூன்று கோலா, மு லில்கரியுருவேக மக்குற்றல் போற்பறவை யறைமிருக நரர்கண் யய க ளமரருல கதிபர்பூ தாதிபதி வைசுவா னரனுதி சீவ ருக்கு, நயவீச ருக்குநா னெனுமுறைக் கூன்றுகோ லாக்கரிய தான நாமேநண்ணியிடு மங்கங்கு சித்திக்கை யான்மிகவு நவிலுசர் வாத்ம னுமே.

96. ஸர்வாத்மா.

ஸர்வாத்மகம் கத²ம் மே ஸ்யாச்ச்²ருத்யா யுக்த்யா வத³ ப்ரபோ⁴
ம்ருத³ஸ்க்ஷேத்ராதி³கம் ஸர்வம் ம்ருத்திகாயா ந பி⁴த்³யதே ந ஹி ॥
ததா² ஸர்வஜக³த்³ப்³ரஹ்ம ஸச்சிதா³நந்த³ரூபத꞉ ।
ஸர்வாத்மா ஸ்யாத்³ யுக்த்யா வா ஸ்யாஹம் ஸ்வாதா⁴ரதாவஶ꞉
கீடாதி³விஷ்ணுபர்யந்தம் ஸ்யாஹம் ஸ்வாதா⁴ரதாவத꞉ ।
தத்தத்ஸாக்ஷிதயா ஸர்வம் ஸர்வாகாரஸ்வரூபத꞉ ॥
ஸர்வாத்மாஹம் ந ஸந்தே³ஹ꞉ ஸ்வஸ்வரூபத꞉ ஸதா³ ॥

ஹே ஞானதேசிகரே! எனக்குச் சர்வாத்மத்தன்மையானது எங்ஙன முண்டாமென்பதைச் சுருதியினாலும் யுக்தியினாலும் மீரைத் தருள வேண்டுமெனிற் கூறக்கேட்டி! கிராமம் க்ஷேத்திரம் முதலிய யாவுமே மண்ணைத்தவிர வேறாக இல்லாததேபோல எல்லாவுலகும் சச்சிதாநந்த சிவசொரூபமாத்திரமாகவே யிருக்கின்றதே யல்லாமல் அயலாக இல்லையாகலின் யான் சர்வாத்மா வென்றுணர்தி, அல்லது

அயலாகம், யான் ஆதார தண்டம்போலிருத்தலினாலேனும் அவ்வாறுணர்தி எங்ஙனமெனின்? கீடமே முதலாகப் பிரஹ்மா வரையுமே யான்யானென ஆதாரதண்டமாயிருக்கின்றே னென்றெண்ணுதி. அவ்வதற்குச் சாக்ஷியாக இருந்துகொண்டு எல்லாவடிவமாயுமிருக்குமேதுவினுனே சர்வாத்மாவே யானென வெண்ணுதி யிதிற் சந்தேகமே வைக்கவேண்டாம் சச்சிதாநந்த விக்கிரகனே நீ யென்றோர்தி. 96

97. சர்வாகாரன்.

கநவதனிற் காணலுறுஞ் சகங்க ளியாவுங் கண்டதன தாகாரமான தேபோ, லுனுமவத்தாத் திரயசக மியாவி னுக்கு முறுகின்ற நமதுசத்தாகார மேதான்; வினவியிடு மாகார மான தாலும் விளங்குசத்தா கார மதை விட்டு நாடிற், சநமுறு சகமதுவே யில்லா தாலுஞ் சாருகா மே சர்வா கார னுமே.

97. ஸர்வாகார.

ஸர்வாகாரஸ்வரூபத்வம் கத²ம் மே வத³ தாம் வர ॥
யதா² ஸ்வப்நத்³ரஷ்டுர்த்³ருஶ்யம் ஸாத்ஸாத்³ருஶ்யதா ஸ்தி²த꞉ ।
அவஸ்தா²த்ரயம் தத்ஸ்வ ஸாத்ஸாத்ராத்ருதே ந ஹி ॥
ஸதா³ மேঽநேகரூபத்வாத் ஸர்வாகாரோঽஸ்ம்யஹம் ஸதா³ ।

உபதேசிப்பவர்கட்குள்ளே மிகவும் சாதுர்யமா யுபதேசிக்கும் ஞானாசிரியரே! எனக்குச் சர்வாகார சொரூபத்தன்மை யெங்ஙனங் கூடுமென்பதைக் கூறுவீராக! கனப்பிரபஞ்சமானது காணப்பட்டவன் மாத்திரமாகவே யெங்ஙனமெஞ்சுகின்றதோ அங்ஙனமே அவஸ்தாத்திரயங்களுமே தனது வடிவமாத்திரமாகவே யிருக்கின்ற தல்லாமல் வேறாகக் கிடையவே கிடையாது. எப்போதும் எனக்கநேக ரூபத்தன்மை யுண்மையினுமே யான் சர்வாகாரனே யாவனென வுளத்துணர்தி யெப்போதும். 97

88. அநேகரூபன்.

பயில்சர்ப்ப மென்னவே தோற்றினது தானுமப் பழுதைதனை யன்றி யிலதின்பசர்வன்ன வாச்சிரம மோடு சோர்க்க நரகாதி பல்தேச

மூர்கள் கால, மியல்சாஸ்திரஞ்சீவ னீசுவர பேதங்க ளென்னுமை யேழ தாக வெனுதத்து வங்களுஞ் சச்சிதா நந்தமா யிலகும் வடிவ தன்னு மயலொன்றி னுடையவுரு வலதாவு மொருகூத்த னளவில்வே ஷங்க டம்மை யமர்தல்போ லும்பூமி யொன்றமே பல்விகற் பங்களா யாதல் போலுஞ், சுயசத்த தாயிருக் கின்றதா னொருவனே சுழலுசீ வீச சக மாத் தோன்றுபே தங்களா யுறுதலா லுமிகச் சொல்லிடுமே நேக ரூபன்.

98. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அநேக ரூபத்தன்மையானதெனக்கெங்ஙனங் கூடுமென்பதை யுண்மையாயுரைக்கவேண்டுமெனின்? ஆரோபமாகிய பழுதைப்பாம்பான் து பழுதையைப்பார்க்கினும் வேறாக இல்லாததே போல வருணாசிரமாதிகளும் மூவுலகங்களும் நகராதிகளும், வேத சாஸ்திராதிகளும், ஜீவேசுவராதிகளும் மற்றும் பிறவுமாகிய முப்பத்தைந்து தத்துவங்களும் என் வடிவமாத்திரமாகவே யொளிர்கின்றமையினாலும் மற்றொன்று மாகாமையினாலும், ஒரு கூத்தன் அநேக வடிவங்களை யடைதல் போலும், பூமி யொன்றே பல வடிவங்களாதல் போலும், ஒருவனாகிய யானே ஜகத்து ஜீவ ஈசாதி பேதங்களாய் விரிந்திலங்குகின்றமையாலும், எப்போது மெனக்கேகரூபத்தன்மை யுண்மையினாலும், அநேக ரூபனே யானென வெண்ணி வாழ்தி. 89

99. ஏகரூபன்.

பலசட்டி நீரின்மதி பலவிதந் தோற்றினும் பயிலுமதி யொன்றலாது பகரிரண் டல்லாது போலவு மவனவன் பார்வையிற்றோற்று கணலி, பலவன்றி யொன்றுதல் போலும் படிகமண்ட பத்தம்ப மிலகு

ஞாளி பலவன்றி யொன்றுதல் போலவுங் கநவினிற் பலவிதஞ் சகமிலகினும், பலவன்றி யொருவனே யாதல்போ லுஞ்சீவ பரசகத்தன்று மிகவும் பலவிதம தாயிலகி னுஞ்சச்சி தாநந்த பகரிலட் சணம தாயே, பலவான சகலத்தை யுங்கண்ட டியினற் பனுசகத் தாகாரமே பலரூப மாயிலகி னுஞ்சற்சி தின்டமாய்ப் பகருநா மேக ரூபன்.

99. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எனக்கேக ரூபத்தன்மை யெங்ஙனங் கூடுமெனின்? ஆதரவோடுங் கேட்பாயாக, ஒரே சந்திரனானவன் அநேகஞ் சலசந்திரர்களாக எங்ஙனந் தோற்றுகின்றனனோ, இரண்டாவது சந்திரனிலனோ, ஒரே சூரியன் அநேக சூரியப் பிரதிபிம்பமாகத் தோற்றினும் வேறு சூரியனெங்ஙனமிலனோ அங்ஙனம் படிகமண்டபத்தில் நாய் பலதோற்றினும் ஒரே நாயிருந்திரண்டாவது நாயிலேயோ, எங்ஙனங் கனவிற் கற்பிக்கப்பட்ட நானாவகையாய திருசியங்கள் தோற்ற மாத்திரமாயிலவாமோ அங்ஙனம் ஈண்டுமொரு பொருளே தானாகவே ஜகஜீவபரங்களாகத் தோற்றும், என்னைப்பார்க்கிலும் பன்மை கிடையவே கிடையாது யாவும் கேவலம் என்மாத்திரமே யாயிலகும் எப்போதும், அத்தகைய எனக்குப் பரமார்த்த சொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யானேகரூபனே யெனச்சிந்தித்துத் தெளிதி. 99

100. பரமார்த்தன்.

கநவுபர மார்த்தமா நனவுபர மார்த்தமாங் காணனவி லபர யார்த்தங் கார்மின்னன் மற்றவைக ணிலையிவையி னுளடிமை காயமனை

மதலே வீடு, தநமுதலிவ் வுலகவஸ் தபரமார்த் தஞ்சுரர்கள் சாருலக மாதி நிலேயாய்த் தங்குமிதி லயனுலக நிலேயென்ன விவ்விதந் தாரதன் மியங்க ளாகப், பனுவீச சீவசக முழுதநன் குணரினே பரமார்த்த மல்ல தாஹும் பகரிவைக் குச்சர்ப்ப மாதிக்கு ரச்வாதி பரமார்த்த வுருவா தல் போ, லனக நாம் பரமார்த்த வுருவதா லும்மேமக் கழிவுவந் தொருவஸ் துவுமாகுபர மார்த்தமா யுற்றிடா தாலுநா மழிவில் பர மார்த்த ஞமே.

100. வாஜாயெபூா.

வாஜாயபூவுஷா ஏவகூம கஸம செ ஸ்ரீ ரா ஜொ வஜ ॥
ஷவாஜவெக்ஷ்ய ஜா ரு து வாஜாயபூவுஷா ஏவவஜ ।
ஜெவாகூவெக்ஷ்ய காயாதூா ஜாஜஜெ வாஜாயிபுகாஃ ॥
வந்தா நவெக்ஷ்ய ஷஜபூாழிவ்ய ஷஜொகாஷ்தஃ வஜு ।
தாஜதூாதீதாஷவெபு ஜஜஜீவெஷூஜாதயஃ ॥
ஷவ்பூாஜெஷூ யயா ஜஜாழிம விநா ந ஹி ஷதூதா ।
வாஜாயபூஷா ஏவஷூ ஷூவாயொ ந ஹி செ கூஷிஜ ॥
ஜாம விநா வாஜாயெபூந வஷு காஜுதூயெ ந ஹி ।
ஜஜ வஷுஷா ஏவகூா தூஜாயெபூாzஷஜெவ ஹி ॥

ஹேதேசிகேந்திரரே! பரமார்த்த சொரூபத்தன்மை யெனக் கெங்ஙனமா மெனின் கேட்டி? கனவைக்குறித்து நனவு பரமார்த்த சொரூபமுடையதாம், மேகாதிகளை யபேக்ஷித்துக் காயமுதலியவை நனவிற் பரமார்த்தங்களாம், இவற்றை யபேக்ஷித்துத் துறக்கமும் அதை யபேக்ஷித்துப் பிரஹ்மலோகமும் பரமார்த்தமாம், இங்ஙன மிவ்வியாவுமே தாரதம்மியங்களாய் ஜகஜீவபர மென்பனவாயிருக்கும், சர்ப்பமுதலியவற்றிற்கு இரஜ்ஜு முதலியவை யல்லாமல் மெய்ம் மையில்லாததேபோல இவற்றிற்கு மெய்ம்மை கிடையாதாம், பர மார்த்த சொரூபமாய எனக்கு ஒருகாலத்தும் எங்கும் அபாயமே கிடையாதாம் எனவும், என்னை விடுத்துப் பரமார்த்தமாக எவ்வஸ்து வும் முக்காலத்திலும் கிடையவே கிடையாதெனவும் ஓர்ந்து எனக்கு வஸ்து சொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யானே பரமார்த்தனெனத் திண்ணமாயெண்ணி வாழ்தி. 100

101. வஸ்து.

புரிவஸ்து வென்னல்பொருண மற்றதன் றெனிலுக மியாதேனிற் புரியி னரவம் போலுலகு பொய்யதாற் பொருளல்ல வேனிலரவு போலுறும் புரியி னவரப், பிரமைவர லாமுலகு போலிராநிரவயவ பிரமத் தி லுலகு தானும் பிரமையேன் பதுதகா தென்றிடிற் முன்சிவப் பிற்குவ மை யற்ற படிமத், துரையிரத் தப்படிக மேன்பிரமை போற்கசப் புக்கு வமை யில்கு ளத்தை யுறுகுளங் கைக்குதேன் றிடுபிரமை போலவு முலகமே போலி ராத, பிரமத்தி லுலகமா ரோபமா மிவ்விதம் பிரமை யா முலகி னுக்குப் பிறங்கதிட் டாநபொரு டனியன்றி யிலேயதாற் பேச லுறும் வஸ்து நாமே.

101. வஸூ.

வஸூகூம தூ கஸம செ வஸ்ா வஸூ தாzயபூஷ கீதூ்யஃ ।
ஆகாஶெந விநா ஷா நம விசாரெண விநா கூஷிஜ ॥
ஜூாநம ந ஜாயதெ கிஞ்சித்தபூவூாது விசாரணா ।
கொzஹம கஸகீஜஞ்குதி கொ வா கதபூாஷ் விதூதெ ॥
உபாதாநம கிஜஷீஷ விசாரஷொzயகீதூ்யஃ ।
நாஹம் ஹூதஜெணொ செஹொ நாஹஞ்சாகூஷஜணஷயா ॥
ஷதஜியுக்ஷணஷொzஹம விசார ஐதி கயூதெ ।
ஷாதூஜ்ஜா நாஜமஹூாதி ஷாதூஜ்ஜூநெந ஜீயதெ ॥
ஜஜ்ஜூா நாதூயா ஷவெபூா விசார ஐதி கயூதெ ।
ஷமகுூாஜெவ்வொஷ ஏதஜெநதத்ஜஷகஷஜயாஜ ॥
ஷஜ்ஜொ ஜமதஃ கதபூா விசார ஐதி கயூதெ ।
ஷதயொயபூஷாவாஜாநம் ஞஹணொzநூந கிஞ்ந ॥
யஜெவ தூஷபூாதீநாம விசார ஐதி கயூதெ ।
சஷ்ாஷாஜமதொ ஹா நஜஷ்ாஷொ ஜயி கஷிதஃ ॥
ஜஜ்ஜூஷவபூவஜாஷாதி ஜமதொ வஷூதா ந ஹி ।
ஆதூஜாதூநூவிஷயெzநாதூஷ்ாஷஃ கஸம ஆஹொ ॥
வாஜொ தூஷெ ஹி விஷயெzஷஷூஞ்ஜி விஷயாஞஜம ।
ஜநாஜூஜவஜாதவஷ கூகாஶஜஜநம யயா ॥

தத்3ரஷ்டும் ஶக்திரஜ்ஞாதஸ்ய ஸாக்ஷ்யஸ்யாப்யநுபலப்3த: ।
பா3ஹ்ய ஏவ விஷயே வஸ்துநஸ்ஸத்யதா ஸ்தி2தி: ॥
நியதோ ந க்ருதஸ்ஸத்3பு3த்3தி4ரேவாத்ர காரணம் ।
த்3ருஶ்யாத்3விஷயே வ்யாப்தி நிருதாதி3 யதா2 ததா2 ॥
விசாரோபம் ஸஜ்ஜந்யாஸ்ய ஸாக்ஷாத்ஸ்யம் கிமவேக்ஷிதம் ।
நிராபா3த்3த்4யேஷ்வஸ்யைவாபேக்ஷா த்3ருஶ்யதே ॥
ஸோபாதி4ஷ்வேவ ஸாக்ஷாத்ஸம் ரஜ்ஜுஸர்ப்பத்3ருஷ்டிஷு ।
ஸ்பா2டிகே ரக்ததா யத்3வத் ததா2 ச ஶங்கே2 த்3ருஶாம் ॥
ஜக3த்3விலக்ஷணஸ்யாத்மா ஜக3த்3ரூபேண பா4ஸதே ।
ஸ நிஷ்ப்ரபஞ்சரூபேண பா4ஸமாநோ வஸ்து ஸ்வரூபவாந் ॥

வஸ்துத்தன்மையான தெனக் கெங்ஙனம் பலிக்கும் வஸ்துவி னுடைய அருத்தந்தானியாதாமெனின்? கூறக்கேட்பாயாக! பிரகாசமின்றிப் பதார்த்தம் விளங்காததே போல விசாரமில்லாமல் ஞானமுண்டாகவே மாட்டாது எங்கும் ஒரு போதும் ஒரு சிறிதும், ஆகையாலீண்டு விசாரணையே செய்யத்தக்கதாகும், யான் யாவன்? இஃதெங்ஙனமாயது? இதற்குக் கருத்தாவாயிருப்பது யாவர்? இதற்குபாதான மென்னை? இத்தகையதே விசாரமென விளம்பப்படும். யான் பூதகணத்தாலாய தேகமுமல்லேன், யான் இந்திரியக் கூட்டங்களு மல்லேன், யான் இவற்றினும் விலக்ஷணனாகி யுள்ளே னென்பதே விசாரமாம், தனது வடிவத்தை யறியாமையானே யுலகம் தோற்றுகின்றது தனது வடிவத்தை யுணர்ந்த மாத்திரையானே யுலக மறைந்துவிடும் இரஜ்ஜுவைக் கண்டமாத்திரையானே எங்ஙனஞ் சர்ப்பமறைகின்றதோ அங்ஙனமென்னு மிதுவே விசாரமாம் எண்ணத்தானே யெழுந்த விவ்வுலகெலாம் எண்ணமாய்த்திடின் எழுந்திடாதிவையே ஆகலின் கருத்தாவாய எண்ணமே யெழுந்தவுலகெலா மென்னுமிதுவே விசாரமாம், இவற்றிற்குபாதானம் பிரஹ்மத்தையல்லாமல் யாதொன்றுங் கிடையவே கிடையாது கடாதிகட்கு மண்ணன்றியுபாதானஞ் சித்தியாததேபோலு மென்னுமிதுவே விசாரமாம், அத்தியாசத்தினானே யிவ்வுலகந்தோற்றும் என்பாற் கற்பிதமே யத்தியாசமாம் இரஜ்ஜு சர்ப்பம் போற்றோற்றுநிற்கும் உண்மை

யாகவோ வுலகம் கிடையவே கிடையாது ஒன்றற்கும் விடயமாகாத பிரத்தியக்கான்மாவின்கண்ணே அநான்ம அத்தியாசமான தெங்ஙன முண்டாம்? பிரபுவே முன்கண்டவிடயந்திலேயே வேறுவிடய மத்தியசிக்கும், எங்ஙனமெனின்? மனேமயக்க வசத்தாற் கனவில் விண்ணிற்றான் பறக்கக்கண்டதே போலும் கண்டதெங்கெனின்? இப்பியின் கண்ணும் இரச்சுவின் கண்ணும் சாதிருசியாதிச காயத்தானே யெனலாம், என்னையேல் முன்னிருக்கும் விடயவஸ்துவின் கண்ணே யத்தியாச முண்டாகுமென்னும் நியமம் கிடையாதாம்? என்னை? மகான்கள் அங்ஙனம் நியமிக்கவில்லை யல்லவா! அத்தியாசஸ்தலத்திற் பிராந்தியேகாரணமாம், விடயமல்லாத அறிவின் கண்ணே விண்ணில் நிலத்தகைமை தோற்றலே போலும், சங்கில் மஞ்சட்டன்மை தோற்றலே போலும் தோற்றும் இவ்விடங்களில் என்ன சாதிருசியாதிகள் கொள்ள உள்ளன கூறுதி, நிருபாதிப் பிராந்திகளில் இதற்கு யாதொரு அபேக்ஷையுங் கிடையவே கிடையாதாம், சோபாதிப்பிராந்திதலங்களிலேயே சாதிருசியம் இரஜ்ஜு சர்ப்பப் பிராந்திகளிற் காண்குதி. வெண்பளிங்கு மணியிற் சிவப்பே போலும், வெல்லத்திற் கைப்பேபோலும் மயக்கத்தாலா மிடங்கள் அத்தகையனவாம் ஜகத்விலக்ஷணமாய ஆன்மாவானது ஜகத்துருவம்போல தோற்று நிற்கும், எனக்கு நிஷ்பிரபஞ்ச ரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் வஸ்து வடிவனென வுணர்தி. 101

102. நிஷ்பிரபஞ்சன்.

பிரபஞ்ச முன்மைநிட் நிரபஞ்சம் வாதிகள் போதமாஞ்சங்கை யுலகைப் பெயர்த்தறிவை யுறுவேனச் சுருதிசொல லாவுலகு பேர்த்து விட வேண்டும் மென்னிற், றிரமில்சக முளதாயி னொருவரேத் தநம தாற் றீராது சங்கை சுகர்நற் றெட்சண மூர்த்திமுதன் முத்தரு லேசசந் தீர்ந்ததவ் விதமு மக்குத் தருசகமின் ஞாநமிலையெனிலவர்க ளாலிறந் தற்றதே வுலகு தானுந் தயங்களுட னிட்போது றக்கணக் கிலையிலாச் சகமதனை யில்லை யென்றே, சுருதியும ழித்திடச் சொன்னதாற் சொப் பநத் துகளுலகி னுலகி லென்றே துணிவுடன ழித்தவுல கில்ஞாந மாத லாற் றுகளின னிட்பிர பஞ்சன்.

102. நிஷ்ப்ரபஞ்ச.

நனு நிஷ்ப்ரபஞ்சரூபத்வம் கதமாத்மனோ வாதிநாம் |
ஶ்ருத்வா ப்ரோக்தம் ப்ரபஞ்சஸ்ய நிஷேதாந்நேதிவாக்யத: ||
அநந்தரம் வஸ்துமாத்ரஜ்ஞானம் ஜகதபாவநாச்ச ||
மித்யாப்ரபஞ்சஸ்ய ஸத்யத்வேऽபி ந நிவர்த்யதே ||
யந்நிஷேத்யம் ப்ரகாஶதே ஶுகாதேர்தக்ஷிணாமூர்த்திவச்ச |
ஜகத்ஸ்திதிர்விஜ்ஞானம் பவதோ நாஸ்தி கிம் வத ||
ததாபேஜ்ஜகதோ பாநதீனஞ் ந ஸம்பவேச்ச |
ஜகத்ஸத்யத்வவிஜ்ஞானம் தேஷாமஸ்தி பவந்ததே ||
ஶ்ருத்யோக்த்யா நேதிவாக்யஸ்ய பாவம் வத மம ப்ரபோ |
ம்ருகத்ருஷ்ணாஜலம் யத்வச்சுக்திகாரஜதம் யதா ||
கந்தர்வநகரம் யத்வத்ஸ்வப்நத்ருஷ்டப்ரபஞ்சவச்ச |
ககநே நீலதா யத்வத்ரஜ்ஜுஸர்ப்போ யதா ||
வந்த்யாதநயவத்பாதி ஶஶஶ்ருங்கவதேவ ஹி |
ஸ்தாணௌ சோரவத்பாதி ஜகந்நாஸ்தி மயி க்வசித் ||
ஶிக்ஷயித்வைவமேவேதி குருணா ஶிஷ்யயாஹ்வயம் |
மித்யாப்ரபஞ்சோ நாஸ்தீதி ஜ்ஞானம் வேதஸ்ய நிர்ணய: ||
ஸ்வப்நேந்த்ரஜாலவத்ஸர்வம் மித்யேதி நிஶ்சய: |
தத்தத்க்ஷணே ஶேஷாத் தாதாத்ம்யாதா ததந்யோ பவேச்ச
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் வஸ்துநோ விவேகத: |
ஸாதநம் தத உக்தம் வரம் ப்ரஹ்ம ப்ரபத்யதே ||
அஸ்மாச்ச ஸ்வப்நவஜ்ஜஸ்ய ஸ்வப்நே யத்ராநபாதநே |
ஸோऽயமந்வயோ வ்யதிரேகஸ்து ஜாக்ரதாத்மாநவபாஸநம் ||
ஸுஷுப்தௌ ஸர்வஸ்ய ஸ்வாபாதந்தோ பாநமந்வய: |
வ்யதிரேகஸ்து பாநே ஸுஷுப்த்யாபாநமுச்யதே ||
தத்விவேகாத்விவிக்தாஸ்ய: கோஶா: ப்ராணமநோமய: |
தே ஹி தத்தத்காரணாவஸ்தாஸ்வேவாத்யந்தவ்யக்ததா: ||
ஸர்வஸ்யாபாதே பாநம் ஸ்வாத்மாவபாதநேऽந்வய: |
வ்யதிரேகஸ்து பாதே ஸர்வஸ்யாநவபாஸநாச்ச ||

யதா ஸ்வாத்மாஜாதிஷ்டைகைவ ஸாதா யாவத்யா ஸர்வத: |
ஶரீரத்ரயாபாவேऽபி வரம் ப்ரஹ்மைவ ஜாயதே ||
ஸாநந்த ஏவ திரஸ்தாவேஶாத்ம்யஶ்பாவாவவேக்ஷித: |
நிர்விகல்பஸமாதிஸ்தா நிர்வாதஸ்திததீபவச்ச ||
அநாத்மாவிதா ஸம்ஸாரே ஸக்திதா: கல்பகோடய: |
அநேந விதியம் யாதி ஶாஸ்த்ரே யதேஷ்டா விவக்ஷ்யதே ||
யதேவேதம் ப்ராமாண்யமாயம் யோகவித்தம: |
வதத்யேஷ யதோ யஸ்மாத்ததா ஸர்வஸ்யாஶ்ரய: ||
அஸ்தா நாஸ்தநாஜாதே நிஶ்ஶேஷம் ப்ரவிலாபிதே |
ஸர்வத்ரைவ நந்தநித்யே வ்யாப்யாவாவ்யே கல்பஸம்யு
தத்வேவ நாநாரூபத்வாந் நிஷ்ப்ரபஞ்சாத்மஸ்வம் ஸதா |

எனக்கு நிட்பிரபஞ்ச ரூபத்தன்மை யெங்ஙன மெனின்? வினு விடையாக விளம்பக் கேட்டி! வாதிகளின் வினுநேதி வாக்கியத் தாற் பிரபஞ்சத்தினுடைய நிடேதத்தின் பின்னர் ஜகத்துத்தோற்ரு மல் வஸ்துமாத்திர ஞானம் சுருதியாற் கூறப்பெற்றுளது பொய் யுலகம் மெய்யாயின் ஒருகாலு மொழிவேமாட்டாதாம். மீண்டும் வினு? அவ்வாறு செய்யுந் தக்ஷிணாமூர்த்தி சுகாதி போலும் உலகமில்லாத விஞ்ஞான முனக்கே யுண்டாகவில்லை யெனின்? அவர்களது ஞானத்தாலுலகம் பாதிக்கப்பட்டுப் போயிருக்குமே யாயின் இப்போ துலகின் ரேற்றமுண்டாகவே மாட்டாது. உலக சூனியத்தன்மை விஞ்ஞானம் அவர்கட்குளதாம், நின்மதத்தில், சுருதியினுலே கூறப் பட்ட நேதிவாக்கியத்தினுடைய அபிப்பிராயத்தை ஹே பிரபுவே கூறியருளவேண்டு மெனின்? உரைப்பக் கேட்டி! கானலின் நீரே போலும், இப்பின் வெள்ளிபோலும், கந்தருவ பட்டணம் போலும், கனவிற்கண்ட வுலகம்போலும், விண்ணிற் ரேற்றும் நீலமே போலும், கயற்றில் அரவமயக்கமேபோலும், மலடியின் மைந்தனே போலும், முயலின் கொம்பே போலும், கட்டையின் கள்ளனே கள்ளனேபோலும், என்பாற் சகத் தெங்குமில்லவே யில்லை, யாவு மெய்யறிவே அவ்வறிவே நீ யாமெனக் குருவாணையாய்ச் சொல் வேன். பொய்யுலக முக்காலத்து மிலதென்னும் ஞானம் வேதத்தின் பரம நிர்ணயமாம், கனு இந்திரஜாலம் போலும் யாவும் பொய்யே

யெனத் தைரியத்தால் நிச்சயிக்க வேண்டும். அவ்வக்கோசங்களினுடைய தாதாத்மியத்தால் ஆன்மா அந்தமயமேயாம். அன்னுவய வியதிரேகயுக்திகளினாலும் பஞ்சகோச விவேகத்தினாலும், தன்னை யவற்றினின்றும் பிரித்தெடுத்துப் ப்ரஹ்ம சொரூபமாய்ச் சுகிக்கலாம். தூலதேகமானது தோற்றுத கனவின் கண்ணும் தான்றோற்றுதல் அன்னுவயயுக்தியாம், தான் தோற்றினும் தூலதேகந் தோற்றுமை வியதிரேக யுக்தியாம், சூக்கும தேகமானது தோற்றுத துயிலின் கண்ணும் தான்றோற்றுதல் அன்னுவயம், தான் றோற்றினும் சூக்குமதேகந்தோற்றுமை வியதிரேகமாம். அதன் விவேகத்தானே பிராண மனோவிஞ்ஞான மயகோசங்கள் வேறு பிரிக்கத்தக்கனவாம், அவைகளுந் தத்தமது குண அவஸ்தைகளின் வேற்றுமை மாத்திரையானே வேறுபடுத்தப்படும். துயிலானது தோற்றுத சமாதியின் கண்ணும் தான்றோற்றுதலன்வயம், தான்றோற்றினும் துயில் தோற்றுமை வியதிரேகமாம், முஞ்சிப் புல்லினின்றும் ஈஷிகை யெடுப்பதே போலத் தனது வடிவமானது முத்தேகங்களினின்றும் யுக்தியினாலே பிரித்தெடுக்குந் தீரானே பரப்பிரஹ்மமே யடையப் படுகின்றது. சுவானுபூதிரச ஆவேசத்தாற் றிருசியசப்தங்கூட மறந்துபேக்ஷித்தவனுக்குக் காற்றற்ற இடத்தேவைத்த தீபம்போல நிருவிகற்பசமாதியானது சித்திக்கும், அநாதியாய இச்சம்சாரத்தின்கண்ணே யியற்றப்பட்ட சஞ்சிதகரும கோடிகளெல்லாம், இதனானே இலயத்தை யடைய நிற்கும். சுத்தகருமம் வளர்ந்தோங்கும், மகாயோகீந்திரர் இதனைத்தருமமேக சமாதியெனவியம்பா நிற்பர், இயம்புவதும் இது ஆயிரக்கணக்கான தருமாமிருததாரையைப் பொழிதலினாலே யென்க, இதனானே வாதனைக் கூட்டங்களியாவும் அடியோடு அழிந்து போய் மூலத்தோடுங்கூட கூட்டமாய அகம் பாவகருமங்களற்றபின்பு, எனக்கே நானாரூபத்தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் நிஷ்பிரபஞ்சனாகவே யிருக்கின்றே னென்றெண்ணுதி.

103. நானாரூபன்.

இயலுநா னுரு'ம் வெகுரூப மாஞ்சங்கை யிவையெலாம் பிரம மல்ல வென்னும்வாக்கி யத்தினு லுலகைத்து டைத்துமிக வேகசித்தருவதாக, வியல்சுருதிபிரமத்தைநிலை நிறுத் தப்பிரம மென்னும் வெகுரூப மென்ப தேவிதமெனில்வெகுவிதம் பிரிவுபெறு நீரினு லினனேருவ னேய நேக, வய்வுருவ மேயென்ன விலகல்போல் வெகுருபி யாயுறும் வித்தை யாலே யலகிலோரு பிரமமும் வெகுரூப மேபோல வமரவே யிலகல் கொண்டு, சுயமாக வெகுரு ப னென்பதுப சாரமாகச் சொல்லவுறு மாகையாலே தோற்றிடுமே வித்தைதனைக்குறித் தேன்று நாந் துகளினுநா ரூபமே.

103. நாநாரூபோ.

[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
யதா ஸூர்ய உபாதிபேதாந் நாநாகாரேண பாஸதே ॥
ததாத்மோபாதிபேதாத்து நாநாரூபேண பாஸதே ।
[illegible] ॥
ஸாபேக்ஷத்வாத் ஸதா நாநாரூபோ [illegible] ।

ஏகரூபியாயிருக்கு மெனக்கு நானாரூப சொரூபத்தன்மை யாங்ஙன மெனின்? கேட்டி தனக்கன்னியமாகிய அகிலவுபாதிகளையும் நேதி நேதியென்னும் வாக்கியத்தானே நிஷேதித்து அகண்ட சச்சிதானந்த பரப்பிரஹ்மமானது இலக்ஷிக்கப்படும் அன்றே, படவே நானாரூபத்தன்மை யாங்ஙன மென்பதற்குச் சமாதானந் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்னின்? உரைக்குதுங் கேட்டி!

சூரியன் உபாதிபேதத்தானே நானாரூபமாய் விளங்குவதே போலும் ஆன்மாவும் உபாதிபேதத்தானே நானாரூபமாய் விளங்கும் இயற்கையாக நானாரூபத்தன்மை யின்றும். மற்றே உபசாரமாகக் கூறப்பெறும், ஆகலின் எனக்கெப்போதும் அபேதத்தன்மை யுண்மையின் யான் நானாரூபனா யிருக்கின்றே னென்று துணிதி. 103

104. அபேதன்.

தேசமதன் பேதங்கள் பூதபேதந் தேகமதன் பேதமோடிந்திரிய பேத, மீசர்களின் பேதங்கள் சீவபேத மெனத்தோற்று மாயாகாரியத்தினுக்கு, மாசுறமா யைக்குமதிட்டான சித்தாய் மருவுசச்சி தாநந்த நம்மை விட்டுப், பேசுறுமோர் பேதவுரு விலதானு மேயிரி விலாவபேத னெனப் பேணுவாயே.

104. அபேத:

அபேதகம் கதம் ச ஸ்யாத் பேதரூபஸ்ய ஸர்வதா ॥
தேஶபேதம் பூதபேதம் தேஹபேதேந்த்ரியம் ।
ஈஶபேதம் ஜீவபேதம் மாயாகார்யஸ்ய பேதகம் ॥
மாயாதிஷ்டானரூபஸ்ய மம பேதோ ந கிஞ்சன ।
அத: [illegible] ॥
நிர்விஶேஷஸ்வரூபஸ்யாபேதோऽஹம் ந ஸம்ஶய: ।

எப்போதும் பேதரூபமாயிருக்கு மெனக்கு அபேதத்தன்மை யானதெங்ஙன முண்டாமெனின்? தேசபேதம், பூதபேதம், தேக பேதம், இந்திரிய பேதம், ஈசபேதம், ஜீவபேதம், என்னும் மாயாகாரியங்களின் பேதங்கட்கும் மாயைக்கும் அதிஷ்டான ரூபமாய் எனக்குப் பேதமொரு சிறிதுமின்றும், எனக்குமேலாகயாதொன்று மின்றும் மறையின் ஆதாரவினனே யானெப்போது மத்வைதனே யாவேனாகலின் எனக்கு நிர்விசேஷரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் ஐயமில்லாமல் அபேதனேயாவேனென வறிந்து வாழ்தி. 104

105. நிர்விசேஷன்.

நிருவிசே டின்னுயர்வு தாழ்வாம்வி சேஷமவை நீங்கினவ னிற்ற
லோட னேர்கோண லாதியா விலகலுறு மநடரோடு கீழ்தருப் டட்சி
முதலாஞ், சருவமென் விசேஷங்களுட னுற்றவ்வடிவையுஞ் சாரதன்
றேழிலு முறல்போற் றயங்குகினும் வெயிலேக ரூபமாய் விபுவதாய்த்
தனிநிருவி சேஷ மாபோற்,பொருவிபுத் பிரமமுன் சொல்விசே ஷத்
தோடு பொருந்தியத் தொழில்சடம்மைப் பொருந்தல்போ லுறினுந்தொ
டக்கிலதசங்கமாய்ப் புகலுநிர் விசேஷ மாயே, யிரிவிலாதுறு மென்று
ரைத்தபடி யேபறி ஞரியல்விசேஷங்க ளியாவு மேமதிடத் திலகலேன்
றேணிபநுப வித்தலா லியாயிரு விசேஷ னாமே.

105. நிர்விஶேஷ:

கதம் ச நிர்விஶேஷத்வம் நீசோச்சாதி விகாரிண: ॥
இதி சேச்ச்ருணு தேஹஸ்ய தேவதிர்யக்ஸ்வரூபிண: ।
நீசோச்சாதிவிஶேஷஸ்ய மாயிகஸ்ய ந சாத்மன: ॥
விஶேஷாகாரரூபஸ்ய கதம் ச ஶ்ருணு மே வச: ।

ஸ்வப்னே து மாயயா ஸ்வஸ்ய ஸ்வஶிரச்சேதனம் யதா ॥
முஹூர்த்தே வத்ஸராணாம்ஶ்ச த்ருஷ்டம் பித்ராதிகம் ம்ருதம் ।
இதம் ஸங்கடிதம் நேதி நிஷ்ப்ரயோஜனகல்பனா ததா ॥
[illegible] ।
உபேக்ஷ்ய நாமரூபே ச ஸச்சிதானந்தரூபவ ॥ (தே
ஜலஸ்ய[illegible] ஸ்வஸ்ய தேஹே [illegible]
தீரஸ்த [illegible] ததா ॥
க்ஷணே க்ஷணே [illegible] யதா [illegible]
[illegible] ॥ (தே
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] நிர்விஶேஷோऽஹம் [illegible] ।

கீழ்மேல் விகாரத்தையுடைய எனக்கு நிர்விசேஷத்தன்மை யானது எங்ஙன முண்டாம், எனின்? கேட்டி! தேவதிரியக்கு வடிவமாய்த் தாழ்ந்து உயர்ந்து விசேடித்திருக்கும் மாயிகவிவகாரம் தேகத்திற்கே யல்லாமல் ஆத்மாவிற்கில்லையாம், விசேஷாகாரரூபமாயிருக்கு மெனக்கவ்விசேஷ மில்லாமை யெங்ஙனமெனின்? கேட்டி! மாயையினாலே கனவிற் றன்றலையை வெட்டித் தனது கரத்திற்றாங்கலும், ஒரு முகூர்த்தகாலத்தில் அநேக வருடங்கள் காணலும், இறந்த பிதுர்க்களை மீண்டுங் காண்டலும், இதுகூடு மிதுகூடா தென்னும அநேக விகற்பங்களும் அற்பநித்திரைச் சத்தியினாற் றோற்றலே போலும், சித்திர வத்திரத்தின் கண்ணே நிகழுஞ் சித்திரங்களைப் போலும் பிரஹ்மத்தின் கண்ணே நிகழுமிந்நாம ரூபங்களையுபேக்ஷித்துச் சச்சிதானந்த ரூபனாயுணர்ந்து வாழ்தி, தனது தேகமானது நீரின் கண்ணே தலைகீழாய்த் தோற்றின் போதினும் அதையுபேக்ஷித்து, தீரத்தின் கண்ணே யிருக்குந் [illegible] றனது கருத்திருத்தலே போலுமென வுணர்தி; கனவிலேறும் மனோராச்சியம் செய்வதை யாவரு முபேக்ஷிப்பதேபோலவுமுணர்தி; கணத்திற் சென்று சென்றுபோம் மாயிகங்கள் மனோராச்சியத்தினும் யாது சிறப்பையுடைத்தாம்? கடலைப் போலும் இலௌகிக சமுசாரம்

அநேகவித ஆகிருதிகளையடைந்து நடித்துக்கொண்டேயிருக்கும் எல்லாவிடங்களிலும் வெய்யிலிருந்த போதினும் ஏகரூபமாகவே யிருத்தலின் விகாரப்படுவதின்றன்றோ! ஆகலின் எனக்கத்வைத ரூபத்தன்மை யுண்மையினனே அவ்வியயமாய யான் எப்போதும் நிர்விசேஷனே யாவேன் என்றுணர்தி. 105

106. அத்வைதன்.

துவிதமென்ப திரண்டிரண்ட தற்றத தத்து விதமாந் துவிதசக மிலகலினத் துவிதமென்ப தேவிதம், புவியின்மரஞ் சேடிகண்முதலானதேலா முதித்துப் பூமியிலே யிருந்துபுவி யாகவழிந் திடல்போ, லவிரவத்தை களிற்றேன்றுஞ் சகமறியுஞ் சாட்சி யானநமி லுதித்திருந்தே யழிந்துவிட லாலே, தவறிலறி வாந்தனைப்போற் பின்னையொரு வஸ்துத் தானிலதா தலினுமே யத்தோய்த னாகும்.

106. அத்வைதஃ.

த்வைதஸ்ய ப்ரதிபாநத்வாதத்வைதத்வம் கதம் பவேத் ||
ஸ்ருஷ்டிவ்யாப்திர்வேண ஹாஸநம் ந ஸம்பவதஃ |
அவஸ்தாத்ரயம் தத்ரஸ்யி விநாத்ரூபவகே ||
உத்பத்திஸ்திதிநாஸாஸ்ச ஸாக்ஷிணாத்ரூயமாணகாஃ |
ஜ ஸவ்வூர்ஹாவஸ்வகாதத்வைதோஹம் ந ஸம்ஸயஃ ||

துவைதமானது தோற்றிக் கொண்டே யிருத்தலின் அத்வைதம் எனக்கெங்ஙன முண்டாமெனின்? வானுதிருபங்களாகத் தோற்றுந் தோற்றம் பூமிக்கியற்கையாயின்றும். அவ்வாறே யறிவுமாத்திரமாயிருக்கும் நம்மிடத்தில் அவஸ்தாத்திரயமு மிலதென்றோர்ந்து, அவை கேவலம் சாக்ஷியின் கண்ணே யெழுந்திருந் தொடுங்கலின் சாக்ஷிமாத்திரமேயா யெஞ்சுமென்றறிந்து எனக்குச் சர்வாபாவ சொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் அத்வைதனே யாவேனென்றுணர்தி யையமில்லாமல். 106

107. சர்வாபாவன்.

உண்மையறி வாநந்த நமையன்றி மற்ற வுறுமைந்தேழ் தத்துவமா முலகுநினை வதனி, லுண்மையெனத் தோற்றின தந்நினைவுபொய்யானதனு லுள்ளின்மெய்போ லிலகுலகும் பொய்யான தாலுந், தண்மைபுல கதுநான்கு வ பாவமுற லாலுஞ் சசாதிமுதற் றிரிபேதந் தமக்கிலதி

லுலு, முண்மைசுகச் சிற்பிரம மன்றிமுப்பத் தைந்து மொருக்காலுமில தாற்சர் வாபாவ னுமே.

107. ஸர்வாபாவ.

ஸர்வாபாவஸ்வரூபத்வம் கதம் ஜ ஸ்ரீகுரோ வத |
வக்ஷ்யாமி ஸ்ருஷ்டிகம் தத்வம் ஜகத்ஸ்தாவரஜங்கமம் ||
ஸங்கல்பே ஸத்யவத்பாதி நைதத்ஸங்கல்பஸம்க்ஷயே |
ஸங்கல்பம் வ்யோமவத்ஸிஷி ஹ்யஸாவாநாத்யந்தஷ்யம் ||
ஸஜாதித்ரயஹீநத்வாத்ஸச்சிதாநந்தரூபதஃ |
ஸர்வாபாவோ ஹ்யஹமிதி ஸர்வதோமுகஹேதுதஃ ||

ஹே ஞானதேசிகேந்திரரே! சர்வாபாவ சொரூபத்தன்மை யானதெனக்கெங்ஙனங் கூடுமெனின்? கேட்டி! முப்பத்தைந்து தத்துவ வடிவமாயிராநின்ற ஸ்த்ாவர ஜங்கமவடிவ வுலகம் சங்கற்பமிருக்கும்போது சத்தியம்போற் றோற்றுகின்றது சங்கற்பமான திலதாகி லிதுவுமிலதாம், சங்கற்பமோ விண்ணைப்போல நிராகாரமேயாம், முன்னின்மை பின்னின்மை முற்றுமினமை யொன்றொன்றன்மை யென்னும் நான்கும், சஜாதி விஜாதி சுவகதம் என்னும் மூன்றும் அற்றிருத்தலினானும் சச்சிதானந்த ரூபமாயிருத்தலினும், சர்வதோமுகமா யிருத்தலினானும், யானெப்போதும் சர்வாபாவனாகவே யிருக்கிறேனென்றுணர்தி. 107

108. சர்வதோமுகன்.

காலமோடு தேசவஸ்து திக்கு வன்னங் கருதுகின்ற வாச்சிரமமிவைக டம்மி, லேலவொன்றி லுள்ளதுமற் றொன்றி லில்லை யென்னுமிவை யேமுதலா வியம்பா நின்ற, சீலமிலப் பரிச்சேத மற்றே பத்துத் திக்கினுமற் றெங்குமடி முடியு மற்றுச். சாலவுமே சர்வபரி புரண மாகத் தங்கலினுஞ் சர்வதோ முகனென் றோர்வாய்.

சுயம்பிர காச வின்பத் தோன்றலேதுரிய வாழ்வே, வயம்பெறு நினது நாம வளத்தினை மிகத்தோ டேத்துத், தயங்குமிம் மாலைதன்னைத் தமியனேன் பிழைத்தற் சேநின், புயந்தனி லணிந்தே நாளும் புலையனென்றனையுங் காவாய்.

108. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌲𑌦𑍇𑌶𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌜𑌾𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌨𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ॥
𑌦𑍇𑌶𑌭𑍇𑌦𑌕𑌾𑌲𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖 𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌘𑌨𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌬𑍍𑌧𑌿𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌹𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌵 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 ॥
𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 ।
𑌇𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌦𑍇𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑍇𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ॥
𑌕𑌠𑌿𑌨𑍀𑌭𑍂𑌤𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌃 ॥
𑌏𑌕𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌇𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌲𑌿𑌖𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌧𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥
𑌇𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 ।
𑌰𑌾𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌹𑍋𑌦𑌾𑌰𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾 𑌬𑌹𑌵𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌕𑌾𑌗𑌮𑌮𑍍 ॥
𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑌾𑌯𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗

𑌸𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌨𑌾𑌯𑌕 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌨𑌟𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

ஹேபிரபுவே! சர்வதோமுக ரூபத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனஞ் சித்திக்குமெனின்? திக்குக்காலதேச வஸ்துத்தன்மை ஜாதி வருணம் ஆசிரயம் முதலியவை திக்குக் காலவஸ்துகளானே அளவிடப்பட்டனவேயாம், மாயிகங்களேயா மென்பதிலையமே கிடையாது, திக்குக்காலாதிகளானே யளவிடமுடியாததான அநந்தசின்மாத்திரரூபிக்குத் தேசபேதம் காலபேதம் வஸ்துபேதம் யாதொன்றும் கிடையவே கிடையாதாம். எங்குமியான் பரிபூரணமாக நிறைந்திருத்தலின் சர்வதோமுகனே யாவெனென எண்ணிவாழ்வாய். 108

சுவப்பிரகாச ஆநந்த கனதுரிய வடிவமாகிய எனது பிரபுவே! தேவரீருடைய நூற்றெட்டு நாமங்களை தேவரீரது பிரீதியின் பொருட்டுத் தேவரீரே செய்தருளினீர், நதிகள் கடலடைந்த பின் முன்னா மரூபங்களை விட்டுக் கடல் மாத்திரமாகவே யிருக்கும் வேறு பெயருருவங்களையடைவதே கிடையாததே போல அடியேன் தேவரீரோடு சேர்ந்தபின்பு ஜீவத்தன்மையை யெடுத்தெறிந்து விட்டுச் சிவமாயினேன், இது சத்தியம் சத்தியம் சத்தியம் இதனினும் மேலாக யாதற்புத முலகத்திலுண்டோ அறியேன் இதன் கண்ணே சந்தேகமே கிடையாது, அடியேனுக்குத் திருவருள் செய்யவேண்டுமென்னும் ஏதுவினானே ஸ்ரீ சோம சுந்தரப்பெருந்தகையே சுயமாக ஒரு திருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி வந்ததென்பதி லையமே கிடையாது சாக்ஷாத் சச்சிதானந்த வடிவமே இங்ஙனம் குருவாய் எழுந்தருளியதாம், இறுகிய நெய்யே போலும், நீரிறுகி யாலங்கட்டியானதே போலும், குருவாயிறையே யெழுந்தருளியதாம், தேவரீருடைய திருவருளானே எவனாகினு மிந்நூலைச் சிரவணஞ் செய்வனேல் அவன் குருவினாணைப்படி ஜீவன்முக்தனாவதிற் றடையே கிடையாது எனச்சத்தியமாக யான் கூறுகின்றேன். இதன் கண்ணே சர்வ உபநிடதங்களின் அருத்த மடங்கியிருக்கின்றது, சர்வஞானங்களையு மிந்

நூற்பிரகாசிக்கும், இதில் ஒருவாக்கியத்தை நம்பி மனனித்த போதினும் அவன் ஜீவன் முக்தனே யாவனென்பதிற் றடையே கிடையாது. இந்த இலக்கணவிருத்தி யென்னுங் கிரந்தமானது ஸ்ரீ அசுவத்தேசரது பூர்ணமாகிய திருவருளானே சுலோகவடிவமாகச் செய்யப்பட்டது, இதனானே யெப்போதும் அகங்காரத்தினின்றும் விடுபட்டுக் கேவலம் யான் ஜீவன் முக்தனாகவே யிருக்கின்றேன். இதற்குமேற் சொரூபமாகக் கூறத்தக்க தொன்றுமே கிடையாது. இதனை ஸ்ரீ முக்திராமலிங்க ஞானாசிரியரிடத்தினின்றும் சிரவணித்த நேகர் பெருந்துயர்க்கடல் கடந்து ஆநந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கி மறைமுடியின் கண்ணே நடனம் புரிகின்றனர், ஸ்ரீமதகண்டபரிபூர்ண சச்சிதாநந்த ஸ்ரீ முக்தி ராமலிங்க ஞானதேசிகராகிய பரமான்மாவின் பொருட்டு நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். ஸ்ரீ அசுவததநாத ஞானதேசிகாய நமோநம. ஸ்ரீ ஆனந்த நடேசருக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

விரும்பியபாவுமீயும் வீரமே தரித்துலா வித்,
தரும் பெரும்பிரமாநந்தத் தயாநிதி தாள்கள் போற்றி
கரும்புவின் மதனைக்காய்ந்தகண்ணுத லீன்றெடுத்த
அரும்பருட் புகர்முகத்தெம்மாதி தாள் போற்றி போற்றி.

இலக்ஷணவிர்த்தி முற்றுப் பெற்றது.
பாயிர முள்படச் செய்யுள் 115
சுலோகம் 108.
சர்வஞ் சிந்மயம்.

58

[illegible]

கஶோத்ராZநஜோத்ரூஶாநாஶயெயொZஶ்ரொதாஹ்ருஜ꞉ ।
கஷாரணஶநாஹாஸஶநாயாரஶநாப்ருயழ ॥ ௧௩

கஶெஷெவெஷாஜெவெஹ்ருZநிரபிகொZஜீவொZஸுஹ௦ ।
கவுயொZஹஶநாஷுஜொZஜ்யகூதிஶாநாவெக்ஷக꞉ ॥ ௧௪

கநாஶயொZஜ்யஶயஶாவு ஜ்யஶோணோZஜிதாZஸுஹ௦ ।
கஜ்யஶோதாநாஶரபிவொZநாஜ்ஞாதஶவிகஜ்க꞉ ॥ ௧௫

கநாஜெஜ்ஞகரஸஶாஹஶவெணகரவொZஸுஹ௦ ।
கஹ௦ஜ்யஹாஸிரபிவொZஹஶஹ௦ஜ்யஹாஸிவஜீதக꞉ ॥ ௧௬

கஶாஹாஶாஹஸ௦கஜ்ஶணாஸுபிஜாஷிவஜீதக꞉ ।
கஜாரா காவஸிஷிஜஶஜியாநஜ்ஶகிஜ்ய꞉ ॥ ௧௭

கவிஷ்ருகாயாரஹிதாஹ்ருஜயாஶ்ருஹஶவஹி ।
கவணாகாஶவொயொZஹஶவாஜநஸொஜர꞉ ॥ ௧௮

கவிஜாகரஶஜரஶகஜ௦கொZஶரொஸுஹ௦ ।
கஶாலிஜநாயொஹஶவிஜாதீதஶக்ஷயழ ॥ ௧௯

கவிஜாணஸுரபிவொZஹஶவிஜவ்யாவகொZஸுஹ௦ ।
கஷெஷ்ருZஹஶஷாஹ்ருZஹஶக்ஷெஷ்ருZஶாஷ்ரு ஜவ ஷ ॥ ௨௦

கஶபிநாZவஜஜொZதிதாZகிஶயொஸுவிராயக꞉ ।
கதிஸபிக்ஷஶயிஷ்டாந௦ஶாத்ராஹிஜாZகிஸாஜர꞉ ॥ ௨௧

கவிநாஶ்ருஶஜாகாஶாZவொஜநாஜஸுஶஸுஹ௦ ।
கநாஸுபிதஶவஷிஜஶவஶநவொZஸுஹ்ழ ॥ ௨௨

கஜ꞉ஜ்யஜ்ஞஷ்ருஶ்ருஜாவிஜெஜ்ஞயஶஹஶஸுஹ௦ ।
கஹஶாதாவுநீஶாZஹஶஹ௦காரவிவஜீதக꞉ ॥ ௨௩

கஸாக்ஷ்ருவாநஸாக்ஷ்வாஸபியாஹீநஶஶ்ருஸாக்ஷ் ஷ ।
கஷ்யாக்ருதரஹிதஜாவ்யாக்ருதஸாக்ஷ்ருஹ௦க்ருதஸாக்ஷ் ॥ ௨௪

கஸபியாஸாக்ஷ்ருவஷிஜஸாக்ஷ்ருவஷிஜவஜீதக꞉ ।
கஜளகிகவராநஜ்ஶஶஜாகாரஶஸுஹ்ழ ॥ ௨௫

கஷிதீயஜ்யஹஸ௦விஷவிநாஶாதகொZஸுஹ௦ ।

கதிவ்ணரப்ருஶோZஜக்ஷ்ருஶஜார௦ஹ்ரயொக்ஷக꞉ ॥ ௨௬
கவிஜொவாயிநிஶஜ்ஞவவஷாஸுஜபாதக꞉ ।
கநாவுஶநஹிவுக்ஷஶஹிவுக்ஷஶஹ௦ ஸஷா ॥ ௨௭

கஸத்ருநஜ்ஹீநாZஹஶஜராஷஜெராZஸுஹ௦ ।
கதீதாதீதஹாவொZஹஶஜ்ஞாநஜ்ஞாஜஷீவக꞉ ॥ ௨௮

கநந்ருஹாவஸாஜஹா ஹ்ருந்ருஹாவஸாஷபிரக꞉ ।
கவ்யாஜகரணாஶபிகிரஹதாகஷயா௦பாயி꞉ ॥ ௨௯

கஸுஶாத்ருயஹீநாZஹஶஸுஶாத்ருயஸாக்ஷ்ருஹ௦ ।
ஸஷாஸுஶஜ்யத்ருயரயெரZஹ௦வ்ருதிஸாக்ஷ் தயாஸுஹ்ழ ॥ ௩௦
கஸுஶஜ்யத்ருயஸாக்ஷ்ருஹஶஸுவாயவணவஶஹஶஸி ।
கஸுஶஜ்யத்ருயவிஷயொZஹ௦வஷஜக்ஷ்ருZஸுஹ௦ ஸதத்ழ ॥ ௩௧

கஜகாகஷிஸிதஶஜஸாஶ்ருஜஶஸாக்ஷ்ஹ்ருவபிவெரZஹ௦ ।
கவிசாவணாஷிதகஜொராஶிரஹ௦வஷாயவிஷயொZஸி ॥
க்ருஷிஶஜ்யாஜெஶபிநாZஸி ஹ்ருகாஶஸஷ்ருஶாZஸுஹ௦ ।
க்ருதநாதநிதஜ்யஜொZஸி ஹ்ருஷ்ருஜரஹிதாZஸுஹ்ழ ॥ ௩௩

க்ருதாவாநஜ்க்ருயார க்ருஷிகாரணஶஸுஹ௦ ।
க்ருகாரஶஶாவகாஶ க்ருஷ்ருஜாஹாவ ஜவ ஷ ॥ ௩௪

க்ருதாநஜ்ரஸஶாஷ்ரு க்ருதஜஷவிவஜீதக꞉ ।
க்ருதாகாரஶாததீயரஶாதரபிவஶஹ௦ ஸஷா ॥ ௩௫

க்ருகாஶஶதஹாஶ க்ருதாநஜ்ஜ்யகாஶக꞉ ।
க்ருநஜ்ஜ்ஞாதாகாஶஸாக்ஷ் க்ருதஶ௦வாயவண ஷ ॥ ௩௬

க்ருதஶபவிஹீநாஹஜயாஸுஜ்ஞநஜ்ஶஙார꞉ ।
க்ருஷிஜெதந்ருஶோத்ராZஸிஹ்ருதஶபாயவஜீதக꞉ ॥ ௩௭

க்ருரபிஜ்ஞாநிஹ்ருஷயஷீவ க்ருஶாஸ்ருஶஸுஹ௦ ।
க்ருகாஶநஜ்யஸஷ்ருஶஜஶஸாக்ஷிஸஷாஸுஹ்ழ ॥ ௩௮

க்ருஶாஹ்ருஷயஸாஷபிரொஹ்யாஷிக்ருஷிஜ்யகாஶஜஹதாஶ ।
க்ருரபிஜெவெஷ்ருZஹஜாதாநாதஜஷவிவஜீதக꞉ ॥ ௩௯

[illegible]
[illegible] ௪௦
[illegible]
[illegible] ௪௧
[illegible]
[illegible] ௪௨
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௪௪
[illegible]
[illegible] ௪௫
[illegible]
[illegible] ௪௬
[illegible]
[illegible] ௪௭
[illegible]
[illegible] ௪௮
[illegible]
[illegible] ௪௯
[illegible]
[illegible] ௫௦
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௫௨
[illegible]

[illegible] ௫௩
[illegible]
[illegible] ௫௪
[illegible]
[illegible] ௫௫
[illegible]
[illegible] ௫௬
[illegible]
[illegible] ௫௭
[illegible]
[illegible] ௫௮
[illegible]
[illegible] ௫௯
[illegible]
[illegible] ௬௦
[illegible]
[illegible] ௬௧
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௬௩
[illegible]
[illegible] ௬௪
[illegible]
[illegible] ௬௫
[illegible]
[illegible]

ஜகந்நாதமோகஸாக்ஷி ப்ராணவிஹீநோத்தாபி ப்ராணஸாக்ஷி ச ।
ப்ரதிபோதத்விரூபோऽயம் ப்ரதிபிம்பஸ்வரூபதோத்தம் ॥

ப்ரணாமாகாரதேவோத்தாபி விஶ்வாகாரோத்தஸ்வரூபம் ஸதா ।
தேவதாநந்தாதாஹி ஶ்ரீநாத ஶ்ரீதவிவர்ஜிதஃ ॥ ௬௮

விஶ்வஶ்ரேதாவிதாதாஹம் ததா தேவதத்வப்ரபஞ்சஹம் ।
வேஷ்டாஹீநஶ்ச ஸர்வப்ரஶ்ரேஷ்ட ஸாக்ஷீ ச விநயஃ ॥ ௬௯

விஷ்ணுநீயஶ்ச தத்வோத்தஹம் ஏகாக்ஷரதீதஸ்வரூபம் ।
ஏகாக்ஷரஹம் விதாநந்தஶ்ச விஶ்வநஃ ॥ ௭௰

விஶ்வவித்யாவிஶ்வரூபோத்தஹம் விதாநந்தமயாஹம் ।
வேதநாவேதநாஹீநஶ்ரேதநாவேதநாதகஃ ॥ ௭௧

வேதநாநந்தஸந்தோஹஶ்ரேத்யதோஷவிவர்ஜிதஃ ।
வேதநாவேதநாயிஷ்டாநஞ்சஶ்ரவோத்தஸ்வரூபம் ॥ ௭௨

விஜ்ஞாதிஶ்ரீவிலாஸோத்தஹம் வேதத்யபாபவிவர்ஜிதஃ ।
விஶ்வப்ரமோஹக்ஷ்யம் விதாகாஶஶ்ரீதாகாரஶ்ரீதாகாரஃ ॥ ௭௩

விதாஹாஸவிஹீநோத்தஹம் விஷ்ணுநாதீதஸ்வரூபம் ।
வேதத்வவர்ஜிதவிநாஶ்ரீதஸாக்ஷி ததாஸ்வரூபம் ॥ ௭௪

ஸுகம் விதாஹாஸஸாக்ஷி விதநாஶோத்தஸ்வரூபம் ததா ।
வேதநாத்ரஸம்விச்ச்ரீதவ்ருத்திவிஶம்விதஃ ॥ ௭௫

விஶ்வத்வஜ்ஜகத்ஸாக்ஷி விதவ்ருத்த்யவஹாஸகஃ ।
ஹாஸ்யோஹ்யாவநிஷ்ப்ரவ்ருத்திவாக்யஸ்தம்ஸர்வோத்தஹம் ॥ ௭௬

ஹ்ருஸ்வாரஸ்ஸர்வவேஷ்டவித் ஜந்துஹீநோத்தஹம் ।
ஜ்யோதிர்ஜ்யோதிஸ்வரூபம் ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிரூபஸ்வரூபம்

ஜந்துநாஶவிஹீநோத்தாபி ஜராமரணவர்ஜிதஃ ।
ஜநநோ ஜயோ ஜாக்ரத்ஸ்வப்நாதிஹீநோத்தஸ்வரூபம் ॥ ௭௮

ஜயோ ஜயோ ஜகஜ்ஜ்யோதிர்ஜகஜ்ஜநாதிகாரணம் ।
ஜகத்ப்ரபோ ஜகந்நாயோ ஜகத்ரக்ஷிவிவர்ஜிதஃ ॥ ௭௯

ஸுகம் ஜகதயிஷ்டாநம் ஜீவோ ஜந்துவிநாஶகஃ ।
ஜகஜ்ஜ்ஞாநவிஹீநோத்தம் ஜீவஸ்வரூபவிஹீநோத்தஸ்வரூபம் ॥ ௮௰

ஜ்ஞாநஸ்வதஸ்ஸாக்ஷீ ஜகத்ஸாக்ஷீ ஜீவபாவவிஹீநோத்தம் ।
ஜீவாதிஷ்டாநதேஹம் ஜீவபாவவிஹீநோத்தாபி ஜீவஸாக்ஷீ ச ॥ ௮௧

ஜநஹ்ருத்யஸாக்ஷீ ஜீவாஶ்ரயோ ஜீவாபிமாநவிஹீநோத்தம் ।
ஜீவஸாக்ஷீ ஜநாதிதோ ஜீவதோஷவிவர்ஜிதஃ ॥ ௮௨

ஜீவஸ்வஸாக்ஷீ ஜகத்ஸ்வஸ்வரூபம் ஜகத்ஸாக்ஷீ ।
ஜீவேஶ்வர ஜகத்ஸாக்ஷீ ஜகதோத்தஸ்வரூபம் ॥ ௮௩

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸாக்ஷீ ஜீவேஶ்வரஜகத்ப்ரகாஶகஃ ।
ஜீவேஶ்வரஜகத்ப்ரதேதா ஜீவேஶ்வர ஜகத்ஸ்திதிஃ ॥ ௮௪

ஸம்ஸாராதிஶூந்யஸாக்ஷீ ஜ்ஞாநீ நிர்விகல்பஸ்வரூபம் ।
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸ்வரூபோத்தஹம் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவிவர்ஜிதஃ ॥ ௮௫

ஜ்ஞாநரூபோ ஜ்ஞாநவேத்யா ஜ்ஞாநாநந்தப்ரகாஶகஃ ।
ஜ்ஞாநஜ்ஞேயஸ்வரூபோத்தஹம் ஜ்ஞாதிநாம் ஸம்மோஹோத்தஸ்வரூபம் ॥

ஸுகம் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸாக்ஷீ ஜ்ஞாநஹீநஸந்தோஹஃ ।
ஜ்ஞாநஹீநஜ்ஞாநவேதா ஜ்ஞாநமயோத்தஸ்வரூபம் ஸதா ॥ ௮௭

ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாதிஸாக்ஷீ ஸ்யாம் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநதத்பரஃ ।
பந்தஹீநோ பந்தஸாக்ஷீ பந்தாபந்தவிவர்ஜிதஃ ॥ ௮௮

தத்வாதீதம் ஸர்வதத்வ தத்வஸ்வரூபோத்தஸ்வரூபம் ।
தத்வதத்வஸ்வரூபோத்தம் தத்வாதத்வவிவர்ஜிதஃ ॥ ௮௯

தத்வஹீந தத்வஸ்வரூபோத்தம் தத்வமயஸ்வரூபம் ।
தேஜஸ்வரூபதேஜஸ்ஸ்வரூபம் தத்வாதீதஶ்ச தாரகஃ ॥ ௯௰

தத்வஸாக்ஷீ ஸர்வாதீதஸாக்ஷீ தத்வஸ்வரூபோத்தம் ।
தத்வஸாக்ஷீ ஜகத்ஸாக்ஷீ தத்வஸாக்ஷீ ஸ்வரூபம் ॥ ௯௧

ஸ்வயம் தத்வஸ்வரூபாதிஸாக்ஷீ வேதாந்தஸ்வரூபம் ஸதா ।
ஸுகதாதிதத்வாதீத விஶ்வஸாக்ஷீ ஸ்வரூபம் ஸதா ॥ ௯௨

காரணஸ்வரூபதேஜோராஶிஶ்ச தேஜஸ்ஸாக்ஷீஸ்வரூபம் ।

ஜஹம் ஶ்ரெஷ்யா ஜொஷவீநொ ஜ்ருதரு பொவொ ஜவ லாகஷ்யஹம்
ஜெஷஸாக்ஷி ஜெஷவீநொ ஜவல்வீநொ ஶ்ரீமம்பார: ।
ஜெவாஶ்ரெவொ ஜ்ருஜநிஷ்யொ ஜெவஶீவாஜீணீ: ॥ ௯௪
ஜெஶகாரவவஸ்வாவரிவெஜ வீநாZஸ்யஹம் ஸஜா ।
ஜ்ருஜபொயொ ஶ்ரீவ்யவக்ஷாஶ்ரீவ்யஜ்ஞாநவ்ருஜொZஸ்யஹம் ॥ ௯௫
ஜ்ருவ்யஸம்பாஸ்ரவீதா ஜ்ருஷ்டாஜ்ருவ்ய விலக்ஷண: ।
ஜ்ருஜநிஶ்யஹ்ருஜெஜ்யா ஜ்ருவஹிதெகஸ்ஷ்யக: ॥ ௯௬
ஜெஶகாரவவஸ்வாவரிவெஜவஜாநஜஸ்யஹம் ।
ஜ்ருஷ்ருஜஶநஜ்ருஶ்யநிஜாநக்ஷொ ஶ்ரீவிரஹம் ஸஜா ॥ ௯௭
யந்யாநாம் ஸாக்ஷொ யநொ யஜாயஜவிவஜித: ।
யீரொ யஜொ யுவொ யெயஜும் யீரஶெஜ்யாஸியாஜ வ ॥
யாதுயாநயெயஸஜொ யஞதஸம்ஸாரபாஸந: ।
யாதுயாநவிவீநாZஹம் யீஸாக்ஷியெயவஜித: ॥ ௯௯
ஜஜி யாதுயாநஸாக்ஷி யிவெஜ்யா யாநஜஸ்யஹம் ।
யாதாயெயம் யாதுயாநகஜ தாயிஷாநஜஸி ॥ ௧௦௦
நிவராணொஸி நிரீஷொஸி நிரம்ஶொஸி நிரீஷித: ।
நிதெ்யாZஹநிரவஜெ்யாZஹம் நிஷ்கி யொஸி நிரஞ்ஜந: ॥ ௧௦௧
நிஜவொநிவிகல்பொZஹம் நிராவ்யாதொஸி நிஷ்ப்ரஹ: ।
நிவிகாரொநித்யவஜதா நிமரணொநிஸ்ருஹொZஸ்யஹம் ॥
நிஶிஂஶ்ரியொநியதாஹம் நிரவெக்ஷொஸி நிஷ்கல: ।
நிராகாங்க்ஷிநிராஶ்ரமொ நிஜரவொ நிராஜய: ॥ ௧௦௩
நஜெஷாநிஷ்கஷநம் நாயொZஹநித்யஜம்மல: ।
நிஜாநம்நித்யதவொZஸி நிராவரணஜஸ்யஹம் ॥ ௧௦௪
நிரவஜஸ்ரவொZஹநிஸ்ஸம்ஶொ் நிரவாயிக: ।
நித்யப்ரகாஶொநிஶ்சிதா நிஜகெஷ்யாZஸி நிரஞ்ஜர: ॥ ௧௦௫
நாஜரவவிவீநாதா நியெநிநிஜஜயொZஸ்யஹம் ।
நிஷ்கலாதா நாயகொZஹம் நிவெஜ்யஸ்ய நிராஸஜ: ॥ ௧௦௬

நிமரணெத்யாஶ்ரீவாவெஜ்யாZஹம் நிஜவொஜா நிரவஜவ: ।
நிஜரா தா நிராநவெஜாநாஜாஜெஜ்யாதிரஸ்யஹம் ॥ ௧௦௭
நிரம்கஶஸரவொZஹம் நெதிநெதிவாக்யாவயி: ।
நிரஶ்யம்ஜொவஜஜமஸாக்ஷ்யஹம் நிக்ருஷிஜந: ॥ ௧௦௮
நிஷ்ட வஜ்ரவரஜ்ஞொஸி நிஷ்ட வஜ்ரமருஹஜயா ।
நிஷ்ட வஜ்ராம்மநாமஹ்ருஸாவம் நிஜவ்வநொZஸ்யஹம் ॥ ௧௦௯
நிஷ்ட வஜ்ரஜ்ருஜாக: நிஷ்ட வஜ்ராஸநஸித: ।
நிஷ்ட வஜ்ரஜஹாஜொ நிஷ்ட வஜ்ராஜ்வஜந: ॥ ௧௧௦
நிஷ்ட வஜ்ரப்ராஜொ நிஷ்ட வஜ்ரப்ரஷண: ।
நிஷ்ட வஜ்ரஸாதம்பவொ நிஷ்ட வஜ்ரஸாவஜிர: ॥ ௧௧௧
நிஷ்ட வஜ்ரஜஹஜாஜ நிஷ்ட வஜ்ரஶிவாகார: ।
நிஷ்ட வஜ்ரஜலொதா நிஷ்ட வஜ்ரகதவண: ॥ ௧௧௨
நிஷ்ட வஜ்ரஜஹாஜம் ஶ்ரீ நிஷ்ட வஜ்ரஜவொZஸ்யஹம் ।
நிஷ்ட வஜ்ரமஜாரவொ நிஷ்ட வஜ்ரஸாஹந: ॥ ௧௧௩
நிஷ்ட வஜ்ரஜவராஜெ்யா நிஷ்ட வஜ்ரயாயாஶ்ரிதா ।
நிஷ்ட வஜ்ரஜஹாஜெவா நிஷ்ட வஜ்ரக்ஷாவந: ॥ ௧௧௪
நிஷ்ட வஜ்ரஜ்வாநிஜா நிஷ்ட வஜ்ரஸாவக: ।
நிஷ்ட வஜ்ரகஜ்வாதா நிஷ்ட வஜ்ரகஜெபார: ॥ ௧௧௫
நிஷ்ட வஜ்ரவரீவாரொ நிஷ்ட வஜ்ரஸவொZஸ்யஹம் ।
நிஷ்ட வஜ்ரகக்ஷ்யாணொ நிஷ்ட வஜ்ரகஜவண: ॥ ௧௧௬
நிஷ்ட வஜ்ரகஹாரர்ஜெ்யா நிஷ்ட வஜ்ரவிசாரண: ।
நிஷ்ட வஜ்ரவிஹாராஜெ்யா நிஷ்ட வஜ்ரஜீவக: ॥ ௧௧௭

நிஷ்ப்ர வஞ்சுப்ரவபிணா_தா நிஷ்ப்ர வஞாஸிஜதநஃ ।
வபிணா_நமெநகமொயொZஹம்ப்ரகுமெகாரஸொZஷ்யூஹம்
ப்ரஜ்ஞாதொZஹம் ப்ரஶாதொZஹம் ப்ரகாஶஃ ஸர்வஜிஶ்வரஃ ।
ஸர்வைஃ ஸர்வாத்மாஹம் ப்ரணவாஜுமுதொZஸ்யூஹம் ॥ ௧௧௯
ஸர்வபிணாஃ ஸர்வாணொZஹம் ஸர்வாஸர்வவிவர்ஜிதஃ ।
ப்ரவஞாரஹிதஃ ப்ரஜ்ஞஃ ப்ரஜ்ஞா நவநஜஸ்யூஹம் ॥ ௧௨௦
ப்ரஜ்ஞாநம் ஸர்வஜாநந்தஃ ஸர்வஞ்ச ஸர்வஷொதஜஃ ।
ஸர்வகாஷ்டாஸர்வமாரஃ ப்ரத்யக்ஷஃ ஸர்வஜாத்ஃ ॥ ௧௨௧
ஸர்வஜ்ஞாநம் ஸர்வஜ்யோதிஃ ஸர்வஶாஸவிஜோவநஃ ।
ஸர்வகாஶஃ ஸர்வதிஃ வஞ்சுஸ்ஸிதெஸ்வொராZஸ்யூஹம் ॥ ௧௨௨
ஸர்வபிணாஜ்ஞாநஜ்ஸி வஞ்சுஸ்வித்வஸர்வபிப்ரஹம் ।
வஞ்சுகொஶஸ்வரபிவொZஹம் ஸர்வணாநமெநக்விமுஹஃ ॥
ஸர்வெப்ரஜா ஸர்வஶிவஃ ஸர்வெப்ரஜாவஜுஜயா ।
ப்ரத்யக்திஃஸர்வயாஜ வஞ்சுப்ரஹ்ஸ்வபிப்ரஹம் ॥ ௧௨௪
ஸர்வஸர்வஜ்ஞாநஶபிந்யஃ ப்ரவஞ்சுவஶஜொZஸ்யூஹம் ।
ஸர்வஜாயஜ்ஞாநஜஹம் ப்ரஸஞஃ ஸர்வஜவதா ॥ ௧௨௫
வஞாவஸ்யூஸாக்ஷிஹபிதா வஞ்சப்ரதாஸநொஸ்யூஹம் ।
வஞ்சுப்ராணஸ்வரபிவொZஹம் ப்ரணவாயஸ்வரபிப்ரஹம் ॥
ப்ரவஞ்சுஸாக்ஷிஸர்வஷஃ ஸர்வதுயவிலக்ஷணஃ ।
வஞ்சொஞ்சியஸ்வரபிவொZஹம் வஞ்சாவஸ்யூவிஜம்விதஃ ॥ ௧௨௭
ப்ரத்யக்ஸர்வொக்ஷரஹிதஃ வஞ்சுகொஶாஜிஸாக்ஷ்யஹம் ।
ஸ்யாவஞ்சுகொஶாயிஷ்டாநம் வஞ்சுகொஶாஜுரஸ்யூதஃ ॥ ௧௨௮
ஸர்வாமெயகவெஜ்யாஹம் ஸர்வணாஸர்வவிவர்ஜிதஃ ।
ஸர்வஶஙஃ ஸர்வப்ரஹ்ம ப்ரணமெவகஸ்வரபிப்ரஹம் ॥ ௧௨௯
ஸர்வாயஃ ஸர்வமதிஃ ப்ரஹஃ ப்ராணொஸ்யூஹம் ஸதா ।
ப்ரத்யகீஞப்ரஹ்மாஹம் ஸர்வஸம்விக ஸாவாதகஃ ॥ ௧௩௦
சஹம் ப்ரவஞ்சநிஜர்கஃ வாவநஃ ஸர்வஸஹம் ।

67

ஸபிஜ்யஃ ஸர்வஸாவஜஃ ஸர்வணாஃ வாவவிநாஶநஃ ॥ ௧௩௧
ஸர்வவஞ்சஹம்ஸர்வநாநாஸிஃ ஸர்வக்ருவாகாரஃஸர்வண்யஜஃ ।
ஸாக்ஷஃ ஸர்வஜாநாரஃ ப்ரியாத்மா ப்ராணநாயகஃ ॥ ௧௩௨
ஸர்வண்யாஸர்வண்யஸ்வரபிவொZஹம் ஸர்வஃ ஸர்வஸாஜ்யஃ ।
ஸபிவஸர்வஜெண்யகஜெஜ்யாZஹம் ஸர்வஜாயஷிதகவர்ஜிதஃ ॥
ஸர்வமாம்ஶீயவாநு ஸபிவஸர்வண்யஹீநஸர்வஜஃ । (ஜாநு
ஸர்வதுயஸாக்ஷிஸர்வதுயஸ்வஃ ஸர்வஜாப்ரதயாஜவொராஜதி
சஹம் ஸர்வஸஜொஷஃ ஸர்வநிவாணநிவ்ருதிஃ ।
ப்ராதிஹாஸிகஹீநொஸ்ஸி ப்ராதிஹாஸிகஸாக்ஷ்யஹம் ॥ ௧௩௫
ஸாரஜாயிதகாரபிவொZஹம் ஸாரஜாயிதகஸாக்ஷ்யஹம் ।
ஸர்வாதீதஃ ப்ராஜ்ஞஸாக்ஷீ ப்ராஜ்ஞஹீநொZஸ்யூஹம் ஸதா ॥
ப்ரதிவாஸதுயீஹீநஸ்யாம் ஸாஜெஞ்சியஸாக்ஷ்யஹம் ।
ஸவத்ருஜவ்ப்ராயஜமதீஸாக்ஷ்யஹம் ஸதா ॥ ௧௩௭
ஸாயிஞ்சியாஜிஸாக்ஷீவ ப்ராஜ்ஞெஜஸவர்ஜிதஃ ।
ஷாஜவொவநாஜிரபிவஃ ஷாஜவொவநாஜிஸாக்ஷீ ॥ ௧௩௮
ப்ரஹ்மவிஜ்யா ப்ரஹ்மத்ருபிவொ பஜிபாஹ்யவிவர்ஜிதஃ ।
ப்ரஹ்மஸ்ப்ரஜ்ஞா ப்ரஹ்மவிஜ்யாஸம்ப்ரதாயப்ரவதகஃ ॥ ௧௩௯
ப்ரஹ்மதீஶா ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மஜெந்தநந்யாZஹம் பஜப்ரஜஃ ।
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநெநகஜெஜ்யாZஹம் பாஹ்யஜொக்ஷவிவர்ஜிதஃ ॥ ௧௪௦
சஹம் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநஜ்ஞெயொ ப்ரஹ்மாயிவதிரஸ்யூஹம் ।
ப்ரஹ்மாநந்தா ப்ராஹ்மணாஜரமொ பாஜாதகொZஸ்யூஹம் ॥
சஹம் ப்ரஹ்மாகாரவ்ருத்திவிஷயொ ப்ரஹ்மஸம்ஸ்யிதிஃ ।
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநஸ்வரபிவொZஹம் ப்ரஹ்மவித்ருபிவஜஸ்யூஹம் ॥
ப்ரஹ்மவிக ப்ரஹ்மரபிவொZஹம் ஸவசுப்ரவதகஃ ।
ஸாஜ்யஜொ ஸாஜயொ ஸபிஜாநந்தஸ்வரபிப்ரஹம் ॥ ௧௪௩
சஹம் ஸபிதவதிஸபிஜா ஸவராமஜிகிஸ்தகஃ ।
ஸாவாஸாவகஜாஹீநா ஸமவாநு ஸவஜொவகஃ ॥ ௧௪௪

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௪௬
[illegible]
[illegible] ௧௪௭
[illegible]
[illegible] ௧௪௮
[illegible]
[illegible] ௧௪௯
[illegible]
[illegible] ௧௫௦
[illegible]
[illegible] ௧௫௧
[illegible]
[illegible] ௧௫௨
[illegible]
[illegible] ௧௫௩
[illegible]
[illegible] ௧௫௪
[illegible]
[illegible] ௧௫௫
[illegible]
[illegible] ௧௫௬
[illegible]
[illegible] ௧௫௭

64

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௫௮
[illegible]
[illegible] ௧௫௯
[illegible]
[illegible] ௧௬௦
[illegible]
[illegible] ௧௬௧
[illegible]
[illegible] ௧௬௨
[illegible]
[illegible] ௧௬௩
[illegible]
[illegible] ௧௬௪
[illegible]
[illegible] ௧௬௫
[illegible]
[illegible] ௧௬௬
[illegible]
[illegible] ௧௬௭
[illegible]
[illegible] ௧௬௮
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஶங்கராவ்ருதவேத்ராட்யம் ஶாஸ்ராஶாஸவிவர்ஜிதம் ॥ கஎ0
ஶாக்ரஷேப்யஸாத்யஜஜஸாகம் ஶ்ரேயஸ்ய ஶேஷ்யம் ।
ஶாஸ்ரஶாஸ்ரந்யஶங்கராஹம் ஶாஸ்ரஸ்வஹாஸ்யஹம் ஸதா ॥ கஎக
ஶரதாகாஶஸஷ்ப்ஶோ ஶாஸ்ரஶ்சைதந்ய்ரேப்யஹம் ।
ஸஹம்ஸ்யாம் ஶாஸ்ரந்யவிச்சேஷ்யந்யஸ்யாம் ஶைவாகவிஷ்வி: ॥ கஎஉ
ஶஶஶ்ரங்கதாஸ்யஜகஸாகம் ஶாஸ்ரவிதாத்க: ।
ஷடாயாரஸ்ரஷேவோஹம் ஷட்கோஶரஹிதாஸ்ஸ்யஹம் ॥
ஷடூர்மிவர்ஜிதஸ்வோஹம் ஷடாயாரவிஷம்வித: ।
ஷட்ஸ்ரமம்விதஸ்வோஹம் ஷண்ணாதீதஸ்ஸ்யஹம் ॥ கஎச
ஸ்யாம் ஷடாயாரஸாக்ஷீவ ஷட்ஸ்ரசைஸ்கரஹஸ்யவிச் ।
ஸதஸத்ஸஹிதோதஸ்ஸி ஸங்கல்பரஹிதாஸ்ஸ்யஹம் ॥ கஎரு
ஸதா விகாரஷேவோஹம் ஸவேஷ்டம்ஶ்ரியவிவர்ஜித: ।
ஸவேதாஹம் ஸத்தாநதஸாக்ஷ்யஸாக்ஷிகவர்ஜித: ॥ கஎசா
ஸவ்வ்யகாஶாஷேவோஹம் ஸஸம்பேதவர்ஜித: ।
ஸதா ஸம்வேத்யரஷேவோஹம் ஸஹஷேதாஞாரஸித: ॥ கஎஎ
ஸ்வேஶ்ரஸஸாக்ஷீ ஸஸாநாஸ்ரஷேதஸ்ஸ்யஹம் ।
ஸதா ஸாஸ்வஸ்ரஷேவோஹம் ஸாக்ஷிஹிநஸதாஶிவ: ॥ கஎஅ
ஸதோஷிதஸஸகதா ஸஸகோதஹம் ஸநாதந: ।
ஸநாத்ரஸஸ்வநஸஸவ்யாபீ ஸஸவிலக்ஷண: ॥ கஎகூ
ஸஸாதீதஸஸஹதா ஸஸ்ஸ்வோத்ரவிவர்ஜித: ।
ஸாவாதீதஸாவாரம்ஹோ ஸஹாவஸ்ஸவவாஸிய: ॥ கஅ0
ஸ்வாமயஸயஜ்யாதிஸஸ்த்ராவஸ்திதாஸ்யஹம் ।
ஸயம்ஹேஸம்ஸாரஸேதாஸவஸஸக்வஸாக்ஷ்யஹம் ॥ கஅக
ஸஶாஞஸஶகஸதந்த்ரஸஸஶக்ரநு ।
ஸ்யேமஸாக்ஷீ ஸ்யேக்ஷஸாக்ஷீ ஸ்வகல்பிதவர்ஜித: ॥ கஅஉ
ஸோநஸாக்ஷீ ஸரேவாநந்தஸஶநஸாக்ஷ்யஹம் ।
ஸ்யாம் ஸ்வகல்பநாஸாக்ஷீ ஸவேஷிரஹிதாஸ்ஸ்யஹம் ॥ கஅங

ஸவேஷ்டிவ்யஷ்டிஹீநோஸ்ஸி ஸ்நாஸாத்ரஸாரப்யஹம் ।
ஸாஷ்டவிகல்பநாஹீநஸஸகேஸ்ப்ரவ்யஹம் ॥ கஅச
ஸாஷ்டவிகல்பநாஸாக்ஷீ ஸஜ்ஜாநந்தவர்ஜித: ।
ஸஸாநந்தஸ்வரஷேவோஹம் ஸஸாநந்தஸாக்ஷ்யஹம் ॥
ஸகுணாகுணஸ்ரணாயாரஸகஹீநோஸ்ஸ்யஹம் ஸதா ।
ஸஸங்கல்பரஹிதஸஸஸங்கல்பஸாக்ஷ்யஹம் ॥ கஅசா
ஸஸஞ்ஞாவிஹீநோஹம் ஸஸஞ்ஞாஸாக்ஷ்யஹம் ।
ஸாம்ப்யவிஸ்வாரஷேவோஹம் ஸஸஶக்ய்வப்ரஹித: ॥
ஸாவ்யாஸநஸம்ப்யஸ ஸஸாஸவரோஸ்ஸ்யஹம் ।
ஸம்ஶாஞஸவிஸ்ஞாநஹஸ்யம் ஸஸகோவா: ॥ கஅஅ
ஸ்யாம் ஸஸங்கஜாமஶந்யஸி ஸாவாஸ்ஸவ் ।
ஸ்யாம் ஸஸகநாதீதஸாக்ஷீ ஹேதாஸ்யஹம் ஸதா ॥ கஅசு
ஸாநந்தஸஸவிச் ஸஸஸவாயவிவர்ஜித: ।
ஸகலநிஷ்கலாரஷேவஸகலநிஷ்கலஸாக்ஷீ ॥ ககூ0
ஸஸவ்ருத்திவிஹீநாத்மா ஸஸவிஸவிவர்ஜித: ।
ஸஸஶாஸாயஸவிஸாஞஸஸஸம்பேதவிக்ரஹ: ॥ ககூக
ஸாநந்தஹேத்யகோநாஹம் ஸஸவிதாநந்தோஸ்யஹம் ।
ஸதந்த்ரஜகஸஸாக்ஷீ ஸஸக்ரஸ ஸேக்ஷயீரஹம் ॥ ககூஉ
ஸவஸவோஸாரஸஸகோநமோஸ்யஹம் ।
ஸக்ரஷிஹாதஸம்ஶாஞஸப்யஷாஷிஸாக்ஷ்யஹம் ॥ ககூங
ஸத்யஸஸ்ரக்ஷஸம்ஹஹீநஸஸப்ரத்யஸாக்ஷ்யஹம் ।
ஸஸாஞரம்ஹஸஞஷஸஸப்ரத்யவர்ஜித: ॥ ககூச
ஸப்ரகாஶஸஜாநந்தஸஸப்ராணிநோஹர: ।
ஸாயஷ்ப்ரியஸாயஸவேஜ்யஸாதஸாதவிவர்ஜித: ॥ ககூரு
ஸதோஷாத்யதவாநோஹம் ஸாயஸாஞஸதீவக: ।
ஸஸஜ்ஞஸஸஸம்பேணஸஸஸதோஷஸாக்ஷ்யஹம் ॥

ஸம்ஸாரார்ணவநிர்மக்³நஸமுத்³தா⁴ரணகாரண꞉ ।
ஸாத்⁴வாநந்த³கரீபூ⁴தப்³ரஹ்மாநந்த³ஸத்³க³தி꞉ ॥ ௧௯௭
ஹம்ஸஹம்ஸோ ஹம்ஸஸாக்ஷீ ஹிரண்யக³ர்ப⁴ஸாக்ஷ்யஹம் ।
ஹிரண்யக³ர்ப⁴ரூபோऽஹம் ஹேயோபாதே³யவர்ஜித꞉ ॥ ௧௯௮
ஹம்ஸமந்த்ரார்த²ரூபோऽஹம் ஹம்ஸமோக்ஷப்ரஸாக்ஷ்யஹம் ।
ஹம்ஸமந்த்ரப்ரதிபாத்³யோ ஹம்ஸோऽஹம் ஹம்ஸஹம்ஸக³꞉ ॥ ௧௯௯
அஹம் க்ஷேத்ரஜ்ஞஸாக்ஷீ க்ஷராக்ஷரவிவர்ஜித꞉ ।
க்ஷாந்திஸித்³தி⁴ஸ்வரூபஶ்ச க்ஷாந்திஶீலஸமாஶ்ரய꞉ ॥ ௨௦௦
க்ஷேத்ரஜ்ஞ꞉ க்ஷேத்ரரூபீ ச க்ஷேத்ரப்ரகாஶஸாக்ஷ்யஹம் ।
க்ஷராக்ஷராதீதவிஶேஷகஸாக்ஷீ க்ஷாந்தோऽஸ்ம்யஹம் ஸதா³ ॥

ஓம் ஶ்ரீப்³ரஹ்மாநந்த³ஸ்வாமிபாதா³ப்³ஜேப்⁴யோ நம꞉.

ஶ்ரீ ப்³ரஹ்மாநந்த³தே³ஶிகாய நம꞉.

ஶ்ரீ ப்³ரஹ்மாநந்த³ஸஹஸ்ரநாமாநி

மைத்ரேயீயாஜ்ஞவல்க்யஸம்வாதே³.

1 ஶ்ரீமந்நாத² யோகீ³ந்த்³ர யாஜ்ஞவல்க்ய த³யாநிதே⁴ ।
ப்ரீதிம் மயி பராம் க்ருத்வா ஸர்வோபநிஷத³ஸ்த்வயா ॥

ஓம் மகா கணபதயே நம:

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த தேசிகாய நம:

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த சகஸ்ர நாமங்கள்

ஆசிரியரது திருவருளால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஹே ஸ்ரீமத் எமது நாயகரே! ஹே யோகீந்திரரே! ஸ்ரீ யாஞ்ஞவற்கிய னென்னும் தயாநிதியே! அடியேன்பால் மிகவும் கருணைகூர்ந்து அன்போடும் சர்வ உபநிடதங்களும் தங்களாலுபதேசிக்கப்பட்டன. 1

2 உபதி³ஷ்டாஸ்ததோ ஜாதா ஜீவந்முக்தாஸ்மி வை விபோ⁴ ।
ஸம்ஸாரார்ணவமக்³நாநாமதோ⁴க³திஜுஷாம் ந்ருணாம் ॥

அக்காரணத்தானே ஜீவன் முக்தை யாயினேன். ஹே வியாபக சொரூபரே! சம்சார சமுத்திரத்தில் மூழ்கிக் கீழ்க் கதியையே யடைந்து கொண்டிருக்கும் மநுடர்கட்கு; 2

3 கத²மூர்த்⁴வக³திர்ப்³ரஹ்மந் ஸௌலப்⁴யேநைவ ஸித்⁴யதி ।

யாஜ்ஞவல்க்ய꞉

அயி த⁴ர்மிணி மைத்ரேயி மச்சு²ஶ்ரூஷணதத்பரே ॥

ஹே பிரஹ்ம சொரூபரே! மேற்கதி யானது எளிதாகவே எங்ஙனஞ் சித்திக்கும்?

ஸ்ரீ யாஞ்ஞவற்கியர் கூறல்:—

ஹே எமது தரும பத்தினியாகிய மைத்திரேயீ! எமது ஏவற் புரிவதே பெருந் தவ மென வுடையாய்! பெருங் கற்போடு மகா சத்துவ குணம் நிறைந்து, 3

4 ஜீவந்முக்தாஸி ஸாத்⁴வீ த்வம் ஸர்வஜீவஹிதைஷயா ।
லோகாநாம் ஹிதகாமாஸி தேந தத்⁴யேஷ்ட²மஹம் வதா³மி ॥

நீ ஜீவன் முக்தையா யிருந்த போதினும், எல்லா வுயிர்களையும் கரை யேற்ற இச்சித்தவளாகி யுலகரின் இதத்தையே விரும்பினாய், அதனாலே நின்னிடத்தே யாம் மிகவும் மகிழ்வுடையேம். 4

5 [illegible] |
[illegible] ||

இப் பொருளையே யுத்தேசித்து முன்னொருகால் அன்பர்கட் கநுக்கிரகம் புரிவதே வேலையாக வுடையவளும், உலக மாதாவும், பரமேசுவரியும் ஆகிய ஸ்ரீபார்வதி தேவியார் ; 5

6 [illegible]
[illegible] ||

சகல ஐசுவரியங்களும் நிறைந்து விளங்கும் ஸ்ரீ கைலாசபர்வதத்தில், தமது அன்பர்களுடைய பேரின்பங்களை யெல்லாம் உதவும் கற்பகத் தருவாய், உலகங்கட் கின்பமே புரியும் ஸ்ரீசங்கர தயாநிதியை, 6

7 [illegible] |
[illegible] ||

நமஸ்கரித்து மிகுந்த வணக்கத்துடன் உலகிற் கிதத்தைகவினவுவா ராயினர்:—ஹே எனது நாதரே ! ஹே பரமேசுரரே ! ஹே திரிலோக நாதரே ! ஹே சர்வஞ்ஞரே ! 7

8 [illegible] |
[illegible] ||

மகா மோகத்தைத் தரும் அவித்தை யிருளினாலே நிறையப் பெற்ற எல்லா இருதயக் குகைகளிலும் ஆசையாகிய பேய்கள் வசத்தைந்ததனாலே எப்போதுஞ் சுழன்று திரியும் பிராணிகட்குப், 8

9 [illegible] |
[illegible] ||

பிரஹ்ம தேஜசானது விளங்கும் மார்க்கத்தைக் கேட்பான் விழைவுற்றேன். ஹே எனது நாயகரே ! ஹே கருணைக் கடலே ! என்மீது தங்கட்குத் தயை யிருக்குமாயின் எனக்கு விரைவில் அதனை அருள்புரிவீராக ! 9

10 [illegible] |
[illegible] ||

ஹே மகாப் பிரபுவே ! பிரவிருத்தி யுபாயங்கள் எண்ணிறந்தன தங்களால் அருளப்பட்டன. நிவிருத்தி யுபாயமோ ஒன்றேனும் என் பொருட் டேன் போதித்திலீர் ! 10

11 [illegible]
[illegible] |.

ஈஶ்வர உவாச.

[illegible] ||

ஹே பிரபுவே ! அடியேன் தேவரீரது திருவடித் தாமரை வண்டாயிருத்தலின் பெண் டானே யிவளென உபேக்ஷிக்கலாகாது. ஸ்ரீ பரமேசுரர் கூறல்:—ஹே அன்பர்கட் கநுக்கிரகஞ் செய்வதிலேயே பிரீதியையுடைய மகா பாக்கியவதியே ! நன்று வினவினாய், நன்று வினவினாய் ! 11

12 [illegible] |
[illegible] ||

பாலில்லிட்ட நீரானது பாற்றன்மையை யடைவதே போல எம்பாலி பொன்றுபட்டிருப்பினும் நார்களி னிதத்தை விரும்பி

13 [illegible] |
[illegible] ||

பரப்பிரஹ்ம சாக்ஷாத்கார வித்தையை வினவுகின்றனை யென்பதையும் அறிவேமாயினும் நினது பேரன்பின் வயப்பட்டுத் தயையாற் கூறுகின்றேம்: 13

14 [illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

இது இரகசியமாயினும் அன்புநிறைந்த சீடர்கட்குத் தேசிகர்களுபதேசிக்கலாம். பிரஹ்மாநந்தாநுபூதியோ பிராணிகட்கு மிகவும் கிடைத்தற்கரியதேயாம். 14

15 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌕𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌿𑌣𑌾𑌂 ॥

அநேக ஜந்மங்களி லுண்டான புண்ணியங்களின் பரிபாகத்தா லஃதுண்டாம். தவத்தாலே சர்வ பாவங்களையும் தவிர்ந்தவரும், சாந்தரும், ஆசை யற்றவரும, 15

16 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑍁𑌷𑌾𑌂 ॥

நிட்காம கரும அநுஷ்டாந தற்பரரும், இந்திரிய ஜயமுடையவரும், நான்கு சாதனங்களும் வந்தவரும், மேலாயசித்தி யுற்றவரும் ஆகிய மகாத்மாக்கட்கு, 16

17 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌹𑌿 ॥

நல்லாசிரியர் கிடைத்து, மகா வாக்கிய வுபதேசங் கிடைத்துச் சிரவண மநநாதிகளாலே ஆத்ம ஞாநமும் முறையே, 17

18 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌾 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 ।
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥

ஜீவன் முக்தியும், மேலாய விதேகமுக்தியும் கிடைக்கும் அநேக ஜந்ம பஜனையினாலே தன்னை யாராயும் ஆராய்ச்சி செய்ய இச்சிக்கின்றனன். 18

19 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 ॥
𑌅𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥

ஆராய்ச்சியினாலே மாயையானது அழிந்தபோது தானே மிஞ்சுகின்றனன். பரோக்ஷ ஞாந வைபவத்தாலே தா னில்லையென்னும் மறைப்பு நீங்கும். 19

20 𑌅𑌭𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾 ।
𑌅𑌭𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 ॥

அபரோக்ஷ ஞாநத்தினாலே தான் விளங்க வில்லையென்னும் மறைப்பு நீங்கும், அவ்வபாநாவரணம் நீங்கவே, ஜீவத்தன்மையின் ஆரோபம் நன்கு கெடும். 20

68

21 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌶𑍋𑌕𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 ॥

கெடவே, கர்த்ருத்தன்மை முதலிய எல்லாச் சோகவடிவசமுசாரம்நீங்கும்; சருவசமுசாரமும் நீங்கவே நித்ய முக்தனாதல் நிச்சயமேயாம். 21

22 𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍋𑌕𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 ॥

பின் சோகமே யுண்டாகாமையின், தடையற்ற ஆநந்தம் உண்டாம் ஹே தேவி! இவ்வண்ணம் முக்கியமாகிய பிரஹ்மாநுபூதி பொருந்து சித்தித்தற் பொருட்டுப் பக்குவிகட்குத் தக்க 22

23 𑌈𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌨𑍍𑌥𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌂 ॥

ஈசாதி 108 உபநிடதக் கடலைக் கடைந்து, அந்த நூற்றெட்டிலும் கலந்துநின்ற ஆயிரம் பிரஹ்மநாமங்களாகிய 23

24 𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌂 ॥
𑌤𑌦𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂 ॥

நவநீத அமிருதத்தை முன்னர்ச் சநகாதிகளின் பொருட்டு எடுத்துக் கொடுத்தோம். பிரஹ்மாநந்தப் பெருந் தோத்திரமாகிய அதனை யிப்போதுனக்கு இனி தருளுகின்றோம். 24

25 𑌨 𑌶𑌠𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ॥
𑌨𑌾𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌂 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ।

நீ வஞ்சகன் பொருட்டும், அன்பில்லாதவன் பொருட்டும், குரு பணிவிடை செய்யாதவன் பொருட்டும், ஒருகாலும் உபதேசிக்க வேணும் கொடுக்கவேணும் வேண்டாம் ; பிரஹ்மாநந்த சகஸ்ரநாமாவலியாகிய இப்பரம இரகசியத்தை மிக முயல்வுடன் மறைத்து வைக்க வேண்டும். 25

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த தேசிகாய நம:

ஸ்ரீ ஈசு ஒ_ஹா நநு ஹ-ரவெ நஃ.

ஓ ஸுலமாய நஃ
ஸுலம நாயாய
ஸுஜ்ஞா நர்ஸுலமவலாக்ஷிணெ
ஸுதுரூப்யாய
ஸு த்ராஹுப்யாய
ஸுதுரஜ்யாய
ஸுமொத்ராய
ஸுவணாராய
ஸுஷு-ஒஙாய
ஸு நணவெ
ஸுஹுரூஸாய
ஸுதீவ-ராய
ஸுஶ-க்ஷாய
ஸுமொஷிதாய
ஸுநீமாய
ஸுஸெஷூணாய
ஸுஹாயாய
ஸுதஶெஸ
ஸுவிஷயாய
ஸுகாகாஸாய
ஸுவாயவெ
ஸுநஹ்நெ
ஸுஜஙாய
ஸுஹ-ஞெஶெ
ஸுஶூவாய
ஸுஸஶராய
ஸுர-ஞவாய
ஸுரஸாய
ஸுமஙாய

ஓம் ஸுப்ரொத்ராய நஃ
ஸுக்ஷுவெ
ஸுவக்ஷ-க்ஷாய
ஸுஜ்ஹுாய
ஸுவ்ராணாய
ஸுஙாவெ
ஸுஹவஸ்தாய
ஸுவாதாய
ஸுவாயவெ
ஸுநிநவெ
ஸுப்ரஜாவதயெ
ஸுப்ராணாய
ஸுவக்ஷஷ்யாய
ஸுஙக்ஷணாய
ஸுதாதவ்யாய
ஸுமதவ்யாய
ஸுவிஸஜரயிதவ்யாய
ஸுநாநநுயிதவ்யாய
ஸுஶதவ்யாய
ஸுஷிதாய
ஸுநஹம்கதரயிதவ்யாய
ஸுபொஙவ்யாய
ஸுப-ஙயெ
ஸுவெதயிதவ்யாய
ஸுநஹம்காராய
ஸுநிம்த்ரியாய
ஸுநவாநாய
ஸுவ்யாநாய
ஸுந-தாநாய

ஓ ஸுஸஶாநாய
60 ஸுஸம்மஶாய
ஸுகரணாய
ஸுஸாஸாய
ஸுவிக்ரியாய
ஸுஸக்ஷாய
ஸுவ்யவஷெஸ்யாய
ஸுரஜவஸாய
ஸுஶ-ணாய
ஸுதஶஸாய
ஸுஶாயாய
70 ஸுநதெஶயாய
ஸுஸயாய
ஸுநிவருவதீயாய
ஸுப்ரஶாணஶயாய
ஸுவிஜ்ஞாநஶயாய
ஸுஶெநாஶயாய
ஸுநாநநுஶயாய
ஸுவொஷாய
ஸுவ்யஜநாய
ஸுஸ்வராய
80 ஸுரொஹஜாதாய
ஸுவயு-ஞதாய
ஸுமொவராய
ஸுவிதெ்யாய
ஸுஸாஶாந்த்யாய
ஸுஶம்ஶ்யாய
ஸுவிமொஷணாய
ஸுஙாக்ஷிகாய
ஸுவஸ்ஞகாராய
ஸுஶஙாய

ஓம் ஸுதுரூஷாய நஃ 90
ஸுநஶுாய
ஸுவ்யவஹாராய
ஸுஆயாய
ஸுநதொய
ஸுவித்யாராஹிதாய
ஸுமெஜதாய
ஸுவொஹுாய
ஸுநஹராய
ஸுஶாத்ராய
ஸுநஜெஶாத்ராய
ஸுநாஶெயாய
ஸுஶூதாய
ஸுஜாய
ஸுகாரணாய
ஸுநாஸாலாய
ஸுநாயராய
ஸுநாஶ்ரயாய
ஸுமெஷவெதாதவெத்யாய
ஸுநிர-க்ஷாய
ஸுப்ரவ்யவாய 110
ஸுவ்யயாய
ஸுநாஶுதாய
ஸுப்ரக்ருதயெ
ஸுவிக்ரியாய
ஸுநாஶயாய
ஸுப்ரமெயாய
ஸுப்ரஶாணாய
ஸுஜிதாய
ஸுப்ரஶாமெதெ
ஸுநாஶர-ஞவாய 120

ஓம் ஸநத்ஸுஜாதாய நம:
ஸவிகல்பாய
ஸநாதேஜஸ்கரூபாய
ஸவைஷ்ணவரூபாய
ஸம்ப்ரஹ்மாவிர்பாவாய
ஸம்ப்ரஹ்மாவிவர்ஜிதாய
ஸஶாஹாஶாஸ்வஸங்கல்பாய
ஸணாவஸிர்பாவிவர்ஜிதாய
ஸஹராத்மநே
130 ஸவிஶிஷ்டாய
ஸதயாநந்தாய
ஸக்ரியாய
ஸவித்யாகாயபூர்வஹிதாய
ஸதயபூர்மிணே
ஸவர்ணாகாஶபேயாய
ஸவாஜநஸமோசராய
ஸவிஶாகாராய
ஸஜராய
ஸகலங்காய
140 ஸமராய
ஸகர்மிணே
ஸவிஶநாயாய
ஸவிஶாதீதாய
ஸக்ஷயாய
ஸவிஶாண்வஸ்வரூபாய
ஸவிஶவ்யாபகாய
ஸமேத்யாய
ஸதாஹ்யாய
ஸகேத்யாய
150 ஸஶோஷ்யாய
ஸஶப்த்யாய

ஓம் ஸஹஜேஶாய நம:
ஸகீதாய
ஸதிஶயாய
ஸவிநயாய
160 ஸதிஸம்புக்ஷாய
ஸாதிஷ்டாநாய
ஸகோத்ர
ஸஶிஷ்டாய
ஸதிஸந்தராய
ஸவிநாஶிநே
ஸமோகாஶாய
ஸபோஜ்யாய
ஸநாமஸ்யாய
ஸநாமஸ்பந்திதாய
ஸவிஜ்ஞாய
ஸவயாய
ஸநவாய
ஸதே: ப்ரஜ்ஞாய
170 ஸத்ருஶ்யாய
ஸவிஜ்ஞேயாய
ஸஹமாத்மநே
ஸநீஶாய
ஸஹங்காரவிவர்ஜிதாய
ஸர்வஸாக்ஷிணே
ஸவாநஸாக்ஷிணே
ஸஸம்பயாவஹீநாய
ஸஜீவஸாக்ஷிணே
ஸவ்யாக்ருதாரஹிதாய
ஸவ்யாக்ருதஸாக்ஷிணே
ஸஹங்க்ருதிஸாக்ஷிணே
ஸஸம்பயாஸாக்ஷிணே

ஓம் ஸர்வவிஜ்ஞஸாக்ஷிணே நம:
ஸவிஜ்ஞவர்ஜிதாய நம:
ஸமக்ஷிஸராநந்தாய நம:
ஸமாகாராய நம:
ஸதீதப்ரஹ்மஸம்விதே நம:
ஸவிநாஶாத்மநே நம:
ஸஶிவணபூர்ணஶ்ரமாய நம:
ஸமக்ஷ்யாய நம: 190
ஸதாரம்பாய நம:
ஸக்ஷதாய நம:
ஸவிஶோபாயிநிர்பூர்வகாய
ஸஜ்வாத்மகாய நம:
ஸநாவ்யாய நம:
ஸநிவ்ருக்காய நம:
ஸஷிவ்ருக்காய நம:
ஸஸத்யாநந்தஹீநாய நம:
ஸஜராஜராய நம:
ஸதீதாதீதஸ்வராய நம:
ஸஜ்ஞாநஜ்ஞாநதீபாய நம:
ஸநந்யஸாவஸங்காய நம:
ஸநந்யஸாவஸாதிப்ராகாய
[illegible]
[யே நம:
ஸமேஹத்ரகலபாஸம்வே
[யே நம:
ஸர்வஸாத்ரியஹீநாய நம:
ஸர்வஸாத்ரியஸாக்ஷிணே
ஸஸம்ப்ரதியாபூர்ணாய நம:
ஸம்பாவ்யதிஸாக்ஷிணே நம:
ஸஸம்ப்ரதியஸாக்ஷிணே
ஸஸம்ஶயாபூர்ணாய நம:

ஸஸம்ப்ரதியவிஷயாய
ஸம்பாவஜாக்ஷ்யாய நம:
ஸஜகஸாக்ஷிவ்யிகஜஸாம்ப்யாத்
[ஜகஸாக்ஷிணே நம:
ஸபாபூர்ணாய நம:
ஸவர்ணாமிதகோஜோராஶ
[யே நம:
ஸம்பவதாயபூர்ணவிஷயாய
ஸுதீப்யாதஶமந்யாய நம:
ஸுகாஶவத்ஶாய நம:
ஸுதநாதநிதாவாய நம:
ஸுத்ஜராஹிதாய நம:
ஸுகுதே நம:
ஸுநந்தாய நம:
ஸுபாராய நம:
ஸுதிகாரணாய நம:
ஸுதாராமாய நம:
ஸுபகாமாய நம:
ஸுத்ஜகாமாய நம:
ஸுதாநந்தரஸாய நம:
ஸுத்யாய நம: 230
ஸுதமோஹவிவர்ஜிதாய நம:
ஸுதகாராய நம:
ஸுததீர்பூர்ணாய நம:
ஸுதாரூபாய நம:
ஸுகாஶம்ஶமோமோமாய
ஸுதாநந்தப்ரகாஶாய நம:
ஸுநந்தாத்மநே நம:
ஸுகாஶாஸாக்ஷிணே நம:
ஸுதஶப்தபூர்ணாய நம:
ஸுதஶப்தவிஹீநாய நம:

ஆநந்தமந்தராய நமஃ
ஆத்மசைதந்யமாத்ராய
ஆஶாத்ரயவிவர்ஜிதாய
ஆரப்தஜ்ஞாநமாத்ரோபலக்ஷ்யா
[ய நமஃ
ஆஶாஹ்யாய நமஃ
ஆகாஶதேஹ்யவஸ்த்ரஶஜ்ஞ
[ஸாக்ஷிணே நமஃ
ஆஶாமோஹ்யப்யவஸம்ஹாராய
ஆதித்யாதிப்ரகாஶஹேத
[வே நமஃ
ஆத்மஸ்வவேத்யாய நமஃ
ஆதாராதேயவிவர்ஜிதா
[ய நமஃ 250
ஆஶாஹீநவிஜ்ஞவேத்யாய
ஆநந்தாத்மஸ்வாமராய நமஃ
இஷ்டாநிஷ்டவிஹீநாய நமஃ
இஷ்டாநிஷ்டாய நமஃ
இச்சாப்ராரப்தாய நமஃ
இஷ்டாய நமஃ
ஈஹாஹீநாய நமஃ
ஈஹாஸாக்ஷிணே நமஃ
இந்த்ரஜாலவத்ப்ரமாணைக
[ஸாக்ஷிணே நமஃ
ஈஶ்வராய நமஃ 260
ஈப்ஸிதாய நமஃ
ஈப்ஸிதாபூர்த்தாய நமஃ
ஈக்ஷணாதிவிஹீநாய
ஈஶாநாதிநிஷேதகாய
ஈக்ஷணாய நமஃ
ஈர்ஷ்யாத்வேஷாயாய நமஃ
ஈர்ஷ்யாஸ்பர்ஶரஹிதாய நமஃ
ஈஶஸாக்ஷிணே நமஃ
ஈஷத்ப்ராப்திஹீநாய நமஃ
ஈஷத்ப்ராப்திஸாக்ஷிணே நமஃ
ஈஶாநாதிஸ்வரூபரஹிதா
[ய நமஃ
ஈஷத்விஷ்யாஜ்ஞாத்மஜகத்
[ஸாக்ஷிணே நமஃ
ஈஶாநாதிஸாக்ஷிணே
உதாரரூபாய நமஃ
உதாரஸாக்ஷிணே நமஃ
உதாஸீநாய நமஃ
உத்தமாய நமஃ
உத்கமாநந்தரஹிதாய
உபேக்ஷ்யஸாக்ஷிணே
உமாஸஹாயாய நமஃ
உபஶாந்தாய நமஃ
உபநீதவிவர்ஜிதாய நமஃ
உபேக்ஷ்யஹீநாய நமஃ
ஊஷ்மாணாதிவிவர்ஜிதாய
ஊஹாபோஹமநோவ்யாபா
[ரவ்யாபாரைகஸாக்ஷிணே
ஊதாநவாயுஸாக்ஷிணே
ஊர்த்வாதோவிலக்ஷணாய
ஊர்த்வோர்த்வரூபாய நமஃ
ஊஹ்யாய நமஃ [தாய நமஃ
ஊர்ம்யாதிவிகாரரஹி
[ணே நமஃ
ஊர்ஜிதஸாத்ம்யஜகத்ஸாக்ஷி
ஊர்ஜிதாய நமஃ

ருதாய நமஃ [ணே நமஃ
ருதாநாவிஜ்ஞஸாக்ஷி
ருகாத்யாகமவேத்யாய நமஃ
ஏகஸ்மை நமஃ
ஏகாக்ஷரஸாக்ஷிணே நமஃ
ஏகாந்தப்ரக்ருத்யாத்மகாய நமஃ
ஏகாநேகாய நமஃ
ஏகஸ்வரூபாய நமஃ 300
ஏகாநேகவிவர்ஜிதாய
ஏகாத்மஸாமரஸ்யஜகத்
ஸாக்ஷிணே நமஃ
ஏஷ்டவ்யாய நமஃ
ஏகாக்ரஸந்நிஹிதாய நமஃ
ஐகாக்ர்யாய நமஃ
ஐகாக்ர்யஸாக்ஷிணே நமஃ
ஐகாக்ர்யவித்ஜ்ஞேயாய
ஐகாக்ர்யவிஹீநஸத்வ
ஹாநஜடஸாக்ஷிணே நமஃ
ஓங்காரவாச்யாய நமஃ
ஓங்காரரூபாய நமஃ 310
ஓங்காரேச்சகஸந்நிதயே நமஃ
ஔதார்யபூர்ணாய நமஃ
ஔதாஸீந்யாய நமஃ
ஔபநிஷதாய நமஃ
ஔதாஸீந்யேந்த்ரியகஸாக்ஷி
ணே நமஃ
ஔதாஸீந்யப்ரகாஶாய
கமநீயாய நமஃ
கேவலாய நமஃ
காலாய நமஃ
காமாதிரஹிதாய நமஃ 320
கல்யாணாய நமஃ
கர்மஸாக்ஷிணே நமஃ
கல்மஷவர்ஜிதாய நமஃ
கடோரவிதூராய நமஃ
கல்மஷாபஹாராய நமஃ
கலாதீதாய நமஃ
காலகாலாய நமஃ
கர்பூராய நமஃ
கருணாகராய நமஃ
கர்மதோஷவிஹீநாய நமஃ
கர்மாதீதாய நமஃ
கர்மநாஶரஹிதாய நமஃ
கர்மஸாக்ஷிணே நமஃ
கர்மக்ஷயிதாய நமஃ
கார்யகாரணநிர்முக்தாய
கர்ணாதிபதயே நமஃ
காரணாதீதாய நமஃ
காரணஸாக்ஷிணே நமஃ
கார்யகாரணரூபாய
காரணாத்மநே நமஃ 340
கார்யாநந்தமயாய நமஃ
கார்யகாரணஸாக்ஷிணே
க்ருத்ஸ்நஸாக்ஷிணே நமஃ
க்ருத்ஸ்நாய நமஃ [ணே நமஃ
காமப்ரவ்ருத்திநாஶஸாக்ஷி
காமவிவர்ஜிதாய நமஃ
காமஸாக்ஷிணே நமஃ
க்ரௌர்யஹீநாய நமஃ
க்ரௌர்யஸாக்ஷிணே நமஃ
க்ருதார்த்தாய நமஃ 350

காமபூர்ணவிஹீநாய நம:
காமபூர்ணஸ்வரூபாய நம:
கோபஹீநாய நம:
கோபஸாக்ஷிணே நம:
கர்மத்ரயவிவர்ஜிதாய நம:
கர்மாகர்மவிமர்ஶஸாக்ஷிணே நம:
கர்மவிவர்ஜிதாய நம:
கைவல்யாய நம:
காலவிகாலாய நம:
கர்மாத்யக்ஷாய நம: 360
பந்தாபந்தவிஹீநாய நம:
பாஹ்யாப்யந்தரஸாக்ஷிணே நம:
பலதர்ஶாய நம:
பலாத்யக்ஷாய நம:
போதாஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸாக்ஷிணே நம:
பாவாபாவஸத்ருஶஸாக்ஷிணே நம:
பாரவே நம:
பவ்யாய நம:
ப்ராணப்ரியாய நம:
புண்யபாபவிவர்ஜிதாய நம:
பவஹீநாய நம:
பவஸாக்ஷிணே நம:
ப்ராணாநந்தவிவர்ஜிதாய
ப்ராரப்தாய நம:
ப்ராணாதீதாய நம:
ப்ராணத்ரயஸாக்ஷிணே நம:
பஞ்சவ்யோமஹீநாய நம:
ப்ரஹ்மாத்ருஷ்டிவிவர்ஜிதாய
[illegible] நம:
ப்ரஹ்மாம்ஶப்ரஹ்மாய நம:
ப்ராரப்தவிஷ்யவிஹீநாத்மநே நம:
ப்ரஹ்மாநந்தஸ்வரூபிணே நம:
ப்ராஜ்ஞஸாக்ஷ்யாய
மாயாஸாக்ஷிணே நம:
[illegible]ஸ்வரூபாய
மாஹேஶாய நம:
மாயிநாய நம:
மநஸம்மோகஸாக்ஷிணே
ப்ராணவிஹீநாய நம:
ப்ராணஸாக்ஷிணே நம:
[illegible]ஸ்வரூபாய நம:
[illegible]காய
[illegible]ராய நம:
[illegible]காஶாய நம:
[illegible]ஸஹிதாய நம:
விஜ்ஞாத்ரே நம:
விதர்ஜிதாய நம:
விதயே நம:
வேத்ரே நம:
விஜ்ஞாத்ரே நம: 400
வேதாந்தஸ்வரூபிணே நம:
வேஷஹீநாய நம:
விஶ்வரூபாய நம:
வேதஸாக்ஷிணே நம:

விஜ்ஞேயாய நம:
விஜ்ஞேயாய நம:
[illegible]ய நம:
[illegible]தாய நம:
[illegible] நம:
[illegible] நம:
விதாநந்தாய நம:
விஷ்ணவே நம:
விஶிஷ்டாய நம:
விதராய நம:
விஷ்ணுமஹாமாய நம:
வேதநாவேதநஹீநாய நம:
வேதநாவேதநாஶகாய நம:
வேதாந்தஸித்தாந்தவேத்யாய
வேதத்ரயவிவர்ஜிதாய
வேதநாவேதநாதிஷ்டாநாய
வித்ருக்ஸாக்ஷிணே நம:
விஜ்யோதிஷே நம:
விஶிராவஸாய நம:
வேதவ்யாஸவிவர்ஜிதாய நம:
விஶ்வப்ரமேயாய நம: 425
விதாகாஶாய நம:
விதாகாராய நம:
விதாக்ருதயே நம:
விதாபாவவிஹீநாய நம:
விஜ்ஞாநாதீதாய நம: (நம:
வேதத்ரயவர்ஜிதவிஜ்ஞாத்ரே நம:
வித்ஸாக்ஷிணே நம:
விதாபாவஸாக்ஷிணே நம:
405 ௐ விதாநாஶாய நம:
வேதாந்தஸாரஸம்வித்ராய
வித்வத்ஸம்வேதிதாய நம:
வித்வத்ஸாக்ஷிணே
வித்வத்ஸ்வாபாவகாய நம:
ஸாதோத்பவவிஷமத்ருஷ்டிவாத்யாய நம:
ஸத்ஸ்வரூபாய நம: 440
ஸத்ஸாராய நம:
ஸதஸ்வரூபாய நம:
ஜந்மஹீநாய நம:
ஜ்யோதிரூபாய நம:
ஜ்யாயஸே நம:
ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஷே
ஜந்மநாஶவிஹீநாய நம:
ஜராமரணவர்ஜிதாய நம:
ஜநார்ணவாய நம:
ஜயாய நம:
ஜாட்யநாஶரஹிதாய நம:
ஜவாய நம:
ஜவ்யாய நம:
ஜகஜ்ஜ்யோதிஷே நம:
ஜகஜ்ஜந்மாதிகாரணாய நம:
ஜகத்ப்ரியாய நம:
ஜகந்நாயகாய நம:
ஜகத்ஸ்ருஷ்டிவிவர்ஜிதாய நம:
ஜகதுத்திஷ்டாநாய நம:
ஜீவாய நம: 460
ஜந்மவிநாஶகாய நம:

௨० ஜமஜ்ஞாநவிஹீநாய நமஃ
ஜீவன்முக்திஹிதாய நமஃ
ஜந்மஸம்பவஸாக்ஷ்யே ஜமத்ஸாக்ஷி
ணெ நமஃ
ஜீவநாவரஹிதாய நமஃ
ஜீவாபிஷாநாய நமஃ
ஜிஹ்வாரஹிதாய நமஃ
ஜீவஸாக்ஷிணெ நமஃ
ஜந்மருஷ்யஸாக்ஷிணெ நமஃ
ஜீவாபாராய நமஃ
ஜீவாஹிமாநரஹிதாய நமஃ
ஜிஹ்வாஸாக்ஷிணெ நமஃ
ஜநாதீதாய நமஃ
ஜீவபேஷாவிவர்ஜிதாய நமஃ
ஜீவாவஸ்தாஸாக்ஷிணெ நமஃ
ஜமத்விலக்ஷணாய நமஃ
ஜமத்ஸாக்ஷிணெ நமஃ
ஜீவெஸ்வரஜமத்ஸாக்ஷிணெ நமஃ
ஜமத்ஜமத்ருதாய நமஃ
ஜாமுதஸ்வநாவஸாக்ஷிணெ நமஃ
ஜீவெஸ்வரஜமத்நாஸ்யரூபாய
ஜீவெஸ்வரஜமத்மூலரூபாய நமஃ
ஜீவெஸ்வரஜந்ஸ்திதயெ நமஃ
ஸஜாராதிஸம்பவஸாக்ஷிணெ
ஜ்ஞாநநிஷ்டஸ்வரூபிணெ
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸ்வரூபாய
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவிவர்ஜிதாய
ஜ்ஞாநரூபாய நமஃ
ஜ்ஞாநவேத்யாய நமஃ
ஓ० ஜ்ஞாநாநந்தப்ரகாஶகாய நமஃ
ஜ்ஞாநஜ்ஞேயஸ்வரூபாய
ஜ்ஞாநிநாம் ஸந்மார்ஜாய நமஃ
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸாக்ஷிணெ நமஃ
ஜ்ஞாநஹீநஸந்தோஷமூலாய
ஜ்ஞாநஹீநஜ்ஞாநபோதாய
ஜ்ஞாநமம்யாய நமஃ
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநிவித்யஸாக்ஷிணெ
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநதத்வராய நமஃ
ஸம்பவஹீநாய நமஃ
ஸம்பவஸாக்ஷிணெ நமஃ 500
ஸம்பாஸம்பவவிவர்ஜிதாய நமஃ
தத்வாத்மநெ நமஃ
தத்வெஸ்வ நமஃ
தேஜோம் நமஃ
தத்வராய நமஃ
தத்யாய நமஃ
தந்த்ராய நமஃ
தத்வஸ்வரூபாய நமஃ
தத்வாதத்வவிவர்ஜிதாய நமஃ
தத்வம்மார்த்தஸ்வரூபாய
தத்வதஸ்வரூபிணெ
தெஜஸ்ஸ்வரூபாய நமஃ
தாராய நமஃ
தாரதீதாய நமஃ
தாரகாய நமஃ
தத்வலக்ஷ்யாய நமஃ
தாமஸாய நமஃ
தாரகப்ரஹ்மஸ்வரூபாய

73

௨० தத்வமஸ்யாதிவாக்யஸாக்ஷி
ணெ நமஃ
தத்வஸாக்ஷிணெ நமஃ 520
தத்வமஸ்யாதி ஸித்தவாக்ய
லக்ஷ்யாய நமஃ
தாபத்ரயாதீதாய நமஃ
த்ரிபுடீஸாக்ஷிணெ நமஃ
தாரகப்ரஹ்மணெ நமஃ
தெஜோராஶயெ நமஃ
தெஜஸாக்ஷிணெ நமஃ
த்ரிவ்யாய நமஃ
தோஷஹீநாய நமஃ
த்ருஶ்யரூபாய நமஃ
த்வைதஸாக்ஷிணெ நமஃ
தோஷஸாக்ஷிணெ நமஃ
தோஷஹீநாய நமஃ
த்வைதஹீநாய நமஃ
திமம்பராய நமஃ
தெவாதிதெவாய நமஃ
த்ருக்த்ருஶ்யாய நமஃ
தெவஶிவாமணயெ நமஃ
தெஹமுகாதி ஸர்வோபாதி
ஹீநாய நமஃ
த்ருஶ்யபோதாய நமஃ
திவ்யசக்ஷுஷெ நமஃ 540
திவ்யஜ்ஞாநப்ரதாய நமஃ
த்ருவ்யஸம்பாராஹிதாய நமஃ
த்ருடெய்ராய நமஃ
த்ருவ்யவிலக்ஷணாய நமஃ
ஒ० த்ருக்த்ருஶ்யவ்யவஹாராய நமஃ
த்ருஶ்யவிவெகமூலாய நமஃ
தெஹமுகாதிஸர்வோபாதிவிவ
ர்ஜநாய நமஃ
த்ருஷ்டப்ரமாத்ருப்ரமாணப்ரமெ
யாய நமஃ
தீக்ஷயெ நமஃ
பந்த்ராநாம்ஸம்பதாய நமஃ
பந்த்ராய நமஃ
பரோபாதிவிவர்ஜிதாய நமஃ
பரிமாய நமஃ
பரூபாய நமஃ
ப்ருஷாய நமஃ
பெயரூபாய நமஃ
பிரஹ்மாய நமஃ
பாஷ நமஃ
ப்யாத்ருத்யாநப்யேயரூபா
ய த்ரஸம்ஸாரபந்தநாய ந
ப்யாத்ருத்யாநவிஹீநாய நமஃ
பீஸாக்ஷிணெ நமஃ
பெயவர்ஜிதாய நமஃ
ப்யாத்ருத்யாநஸாக்ஷிணெ நமஃ
பீவெத்யாய நமஃ
ப்யாநாய நமஃ
ப்யாத்ரெ நமஃ
பெயாய நமஃ
ப்யாத்ருத்யாந லக்ஷ்யா பிஷ்டா
நாய நமஃ
திவ்யாணாய நமஃ 570

ஓம் நிஸீஷாய நம:
நிரஂஶாய நம:
நிஸீஷ்டாய நம:
நித்யாய நம:
நிரவத்யாய நம:
நிஷ்க்ரியாய நம:
நிரஂஜனாய நம:
நிஷ்பூஷாய நம:
நிவிஷ்கலாய நம:
580 நிராவ்ருதாய நம:
நிஶூன்யாய நம:
நிவிஷ்காராய நம:
நித்யவ்ருதாய நம:
நிஶூர்ணாய நம:
நிஷ்ப்ரஹாய நம:
நிஸிம்ஹ்யாய நம:
நியந்த்ரே நம:
நிரபேக்ஷாய நம:
நிஷ்க்ஷராய நம:
590 நிராக்ருதயே நம:
நிராலம்பாய நம:
நிஜாநந்தாய நம:
நிராஶயாய நம:
நஷ்டஷ்டாநிஷ்கலநாய நம:
நாஶாய நம:
நித்யஸம்பூர்ணாய நம:
நிதானாய நம:
நிஸ்த்ருத்யாய நம:
நிராவரணாய நம:

ஓம் நிராவஶ்யஸாந்தாய நம:
நிஷ்ஶமாய நம:
நிராவாபிகாய நம:
நித்யப்ரகாஶாய நம:
நிஶ்சிந்தாய நம:
605 நிஷ்பக்ஷாய நம:
நிராஶ்ராய நம:
நாதாந்தவிஹாநாதநே நம:
நியந்தநயே நம:
நிஷ்டயாய நம:
நிஷ்கலாத்மனே நம:
நாயகாய நம:
நிவேத்யாய நம:
நிராஸ்ஸாய நம:
நிபூர்ணைக்யாதி வாஸ்யாய
நிதும்ஷாய நம:
நிராவ்ஷவாய நம:
நிஷ்பூஷாத்மனே நம:
நிராநந்தாய நம:
நாதாஷஜ்யாதிஷே நம:
நிரங்கஶஸாஸ்வாய நம:
நேதிநேதி வாக்யாவயயே
நாஶஸ்யோஷ்பஷஜயாங்கிணே
நித்யவிநாஶாய நம:
ஶ்ரீவத்ஸவாஸாய நம:
625 ஶ்ரீவத்ஸப்ரஷாய நம:
ஶ்ரீவத்ஸஸம்பநாதஸ்ய ஸம்
ஸ்ஸாய நம:
நிஷேவாய நம:

74

ஓம் ஶ்ரீவத்ஸமாத்ருயஸாய நம: ஓம் ஶ்ரீவத்ஸகஜீவாதநே நம:
ஶ்ரீவத்ஸாஸநஷிதாய
ஶ்ரீவத்ஸஶஷாஶாய
ஶ்ரீவத்ஸாதநதநாய
ஶ்ரீவத்ஸவடாஷநாய
ஶ்ரீவத்ஸப்ரஷ்டஷணாய
ஶ்ரீவத்ஸஸ்தாஷ்டாய
ஶ்ரீவத்ஸலோசாய
ஶ்ரீவத்ஸஷோநாதே
ஶ்ரீவத்ஸஶிவாகராய
ஶ்ரீவத்ஸஜஷஸாதாய
ஶ்ரீவத்ஸகதவணாய
ஶ்ரீவத்ஸஷாஷ்தீர்ணே
ஶ்ரீவத்ஸஜவாய
ஶ்ரீவத்ஸமஜாராஷ்யாய
ஶ்ரீவத்ஸபாவாஷநாய
ஶ்ரீவத்ஸஷாராஜ்யாய
ஶ்ரீவத்ஸாயாயாஷிகே
ஶ்ரீவத்ஸஷாதேவாய
ஶ்ரீவத்ஸதஸாவநாய
ஶ்ரீவத்ஸஷாநிஷ்டாய
ஶ்ரீவத்ஸலஸாவகாய
ஶ்ரீவத்ஸகஜீவாய
ஶ்ரீவத்ஸவிவாரணாய
ஶ்ரீவத்ஸஷாஷாராஷ்யாய
ஶ்ரீவத்ஸலாவதாய
ஶ்ரீவத்ஸகாமாராஷ்யாய
ஶ்ரீவத்ஸவிஷாரணாய
ஶ்ரீவத்ஸவிஷாராஷ்யாய
ஶ்ரீவத்ஸப்ரதீவகாய
ஶ்ரீவத்ஸப்ரவணாதநே
ஶ்ரீவத்ஸாஸிஷணாய நம:
வர்ணாநதேஹகவேயாய
ப்ரத்யேகரஸாய நம:
ப்ரஜாதாய நம:
ப்ரஶாந்தாய நம:
ப்ரகாஶாய நம:
பரேஶாய
பரஶாய
பரஶாதநே
ப்ரணவாந்தப்ரதாய
பரிவர்ணாய

ஓം ஶ்ரீராமாய நம:
ஶ்ரீராமவிஶ்ருதாய
ஶ்ரீவத்ஸாங்கிதாய
ஶ்ரீஜிதாய
ஶ்ரீஜிதாமித்ராய
ஶ்ரீஜிதாங்காய
ஶ்ரீமன்னாராய
ஶ்ரீநித்யே
ஶ்ரீராமவேஷாத்மாய
ஶ்ரீராகாஷாய
ஶ்ரீமாரவே
ஶ்ரீக்ருஷ்ணாய
ஶ்ரீமாஹாத்மாய
ஶ்ரீஜிதாங்காய
ஶ்ரீஜ்யோதிஷே
ஶ்ரீராமவிமோசனாய
ஶ்ரீராகமாய
ஶ்ரீமாதவே
ஶ்ரீஸுதர்ஶனாய
ஶ்ரீவர்ணஜிதாங்காய
ஶ்ரீஸுதர்ஶனவிரோதினே
ஶ்ரீதேவகாமஸ்வரூபாய
ஶ்ரீமண்டன நமோநம விதே
ஶ்ரீகேஶவே (ஸதாய
ஶ்ரீமதாய
ஶ்ரீவைகுண்ட்ராய
ஶ்ரீக்ருதயே
ஶ்ரீராமாய
ஶ்ரீஸுதர்ஶனஸ்வரூபிணே

ஓம் ஶ்ரீராமராஜ்ஞாமஸ்வரூபாய
ஶ்ரீவதோராமாய நம:
ஶ்ரீராமாங்காய
ஶ்ரீவஸாய
ஶ்ரீவிஷ்ணவே
ஶ்ரீஸுராஸுரஸாக்ஷிஸ்வரூபாய
ஶ்ரீதேவதாவதாராய
ஶ்ரீதேவாராவஸ்வரூபாய
ஶ்ரீவாராஹஸ்வரூபிணே
ஶ்ரீவதேஸாக்ஷிணே
ஶ்ரீராமாய
ஶ்ரீக்ருஷ்ணவிஜயாய
ஶ்ரீஜ்யோதிஷ்ஸ்வரூபாய
ஶ்ரீஸுரவிரோதிநே
ஶ்ரீக்ருஷ்ணமோக்ஷஸ்வரூபாய
ஶ்ரீகோவர்தனஸாக்ஷிணே
ஶ்ரீகோவர்தனாய
ஶ்ரீகோஸஹஸ்ராய
ஶ்ரீராமவேதாய
ஶ்ரீநாராயணவிஶ்ருதாய
ஶ்ரீஸ்மராய
ஶ்ரீமுகுந்தே
ஶ்ரீமதேவகஸ்வரூபிணே
ஶ்ரீராமாய
ஶ்ரீமதயே
ஶ்ரீஸவே
ஶ்ரீமாய
ஶ்ரீக்ருஷ்ணப்ரஹ்மணே
ஶ்ரீஸர்வலோகநாயகாய

ஶ்ரீஜிதாய
ஶ்ரீவதாய
ஶ்ரீவஸுதே
ஶ்ரீவிஜயாய
ஶ்ரீவாஸுதேவாய
ஶ்ரீமண்யாய
ஶ்ரீவைகுண்டநாதாய
ஶ்ரீஶேஷாய
ஶ்ரீமதே
ஶ்ரீராமாய
ஶ்ரீரூபதாராய
ஶ்ரீமத்ஸ்யாய
ஶ்ரீவராஹாய
ஶ்ரீநரஸிம்ஹாய
ஶ்ரீவாமனே
ஶ்ரீராமநாயகாய
ஶ்ரீமத்ஸ்வரூபாய
ஶ்ரீவிஷ்ணவே
ஶ்ரீவாஸுதேவாய
ஶ்ரீவராஹாய
ஶ்ரீமத்வராஹாய
ஶ்ரீராமவிஶ்ருதாய
ஶ்ரீமான் ஶ்ரீபதே
ஶ்ரீவைகுண்டவாஸ
ஸ்தாய
ஶ்ரீஸர்வஸாக்ஷிணே
ஶ்ரீஸ்வரூபாய
ஶ்ரீவிஷ்ணவே
ஶ்ரீஸ்தாத்ரே

ஶ்ரீவிஶ்வரூபாய
ஶ்ரீஸர்வஸாக்ஷிணே
ஶ்ரீஸர்வஸாக்ஷிணே
ஶ்ரீராமஸ்வரூபாய
ஶ்ரீராமஸ்வரூபஸாக்ஷிணே
ஶ்ரீராமாய
ஶ்ரீராமஸாக்ஷிணே
ஶ்ரீராமஜிதாய
ஶ்ரீதேவாதிதேவாய
ஶ்ரீதேவஸாக்ஷிணே
ஶ்ரீதேவராஜமஹாஸா
க்ஷிணே
ஶ்ரீதேவாதிஸாக்ஷிணே
ஶ்ரீராமதேஜஸ்விஶ்ருதாய
ஸர்வலோகநாதஸ்வரூபாய
ஸர்வலோகநாதஸாக்ஷிணே
ஶ்ரீஸர்வேஶ்வராய
ஶ்ரீஸத்ஸ்வரூபாய
ஶ்ரீதே
ஶ்ரீவிஶ்ருதாய
ஶ்ரீமதஜிதாய (ஶ்ருதாய
ஶ்ரீஸர்வேஶ்வராய
ஶ்ரீகோவர்தனாய
ஶ்ரீஸர்வே
ஶ்ரீஸர்வதேவாய
ஶ்ரீவிஷ்ணவே
ஶ்ரீஸர்வஜிதோகஸாக்ஷிணே
ஶ்ரீதேவஸாக்ஷிவிஶ்ருதாய
ஶ்ரீஸர்வஜிதாய

ஓம் ப்ரஹ்மாதிபதயே நம:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஓம் விஷ்ணவே நம:
ஹிரண்யாய
விஜ்ஞாநாய
விராஜஸே
விஶ்வேதாவாய
வாஸுதேவாய
விஶோகாய
விசித்ராவிசித்ராய
விக்ஷ்வராவிக்ஷ்வஸாக்ஷிணே
விக்ஷ்வஸம்க்ஷயாய
விஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநாய
விஜ்ஞேயாய
வ்ருத்திஶாந்த்ராய
வ்ருத்திவேத்யாய
விஷயாநந்தவர்ஜிதாய
வ்ருத்திக்ஷ்வநாயஷோநாய
வாக்ஸாக்ஷிணே
வேதாந்தவேதிணே
வாவீநாய
வேதாந்தவேத்யாய
வேதவேதாந்தஸாரவிதிணே
வஞ்சநஹீநாய
வஞ்சநஸாக்ஷிணே
வ்யஷ்டிஸாக்ஷிணே
விராட்ப்ரவாய
விதாவே
வ்யஷ்டிவிவர்ஜிதாய
விராட்விரஹிதாய
விக்ஷ்வாதிராய
விராட்ஸாக்ஷிணே
விஶ்வக்ஷாவே
விஶ்வஹீநாய
விஶ்வஹாஜே

ஓம் ஸத்யாஸத்வஸ்த்ரஜகத்ஸாக்ஷிணே நம:
விஶாஸ்த்ரவாய
ஶாஸ்த்ராய
ஶாக்ராய
ஶாந்தாய
ஶாஶ்வதாய
ஶிவாய
ஶப்தாஶப்தவிஹீநாய
ஶோஷநாஶோஷநாய
ஶங்கராத்யந்தவந்த்யாய
ஶாஸ்த்ராஶாஸ்த்ரவிவர்ஜிதாய
ஶாக்ராதிவ்யாஸஸ்ருஜகத்ஸாக்ஷிணே
ஶௌர்யவே
ஶேஷிணே
ஶாஸ்த்ராய
ஶாந்த்ராய
ஶங்கராய
ஶாஶ்வத்பூர்ணே
ஶரணாகதஸ்வஷ்ருஶாய
ஶாஸ்த்ரதேதந்த்ராதிவிணே
ஶாந்த்ரவிஶ்வாந்த்ராய
ஶைவாகமவிதாய
ஶஸஸ்ரம்ஹதாத்யஜகத்ஸாக்ஷிணே
ஶாஸ்த்ரவிதாதகாய
ஷடாதாரஸாதேவாய
ஷட்கோணஸாரஹிதாய
ஷடாதிவர்ஜிதாய
ஷடாதாரவிலம்பிதாய
ஷட்ஶாஸ்த்ரஸம்விதாய
ஷண்தாதீதாய
ஷடாதாரஸாக்ஷிணே

ஓம் ஷட்ஶாஸ்த்ரவேதஸ்வாமிநே
விதே
ஸத்ஸங்கேதஹீநாய
ஸங்கல்பரஹிதாய
ஸதாவிசாரதேவாய
ஸர்வேந்த்ரியவிவர்ஜிதாய
ஸர்வாய
ஸச்சிதாநந்தாய
ஸாக்ஷ்யஸாக்ஷித்வவர்ஜிதாய
ஸர்வப்ரகாஶதேவாய
ஸர்வஸம்பந்தவர்ஜிதாய
ஸம்வேதாதேவாய
ஸர்வஸந்தாநஸ்வரூபிதாய
ஸர்வேஶ்வராய
ஸர்வஸாக்ஷிணே
ஸர்வாநந்தஸ்வரூபிதாய
ஸர்வஸ்வரூபதேவாய
ஸாக்ஷிஹீநாய
ஸதாஶிவாய
ஸதோதிதாய
ஸர்வகர்த்ரே
ஸர்வகாய
ஸநாதநாய
ஸர்வஜ்ஞாய
ஸச்சிதாநாய
ஸர்வவ்யாபிநே
ஸர்வவிலக்ஷணாய
ஸர்வாதீதாய
ஸர்வஹர்த்ரே
ஸர்வபோக்த்ருவிவர்ஜிதாய
ஸாவாதீதாய
ஸாம்ராஜ்யாய
ஸ்வபாவாய
ஸர்வாபாஸாய

ஓம் ஸாக்ஷ்யாய நம:
ஸ்வயம்ஜ்யோதிஷே
ஸர்வத்ராவஸ்திதாய
ஸ்வயம்பவே
ஸம்ஸாரஸேதவே
ஸத்ஸ்வாய
ஸங்கஸாக்ஷிணே
ஸர்வஶாந்தாய
ஸர்வஶக்தாய
ஸ்வதந்த்ராய
ஸர்வஶக்திமதே
ஸ்ருஷ்டிஸாக்ஷிணே
ஸ்திதிஸாக்ஷிணே
ஸ்வகல்பிதவர்ஜிதாய
ஸ்வப்நஸாக்ஷிணே
ஸ்வாநுபவாநந்தாய
ஸ்வஶுந்யஸாக்ஷிணே
ஸுஷுப்திஸாக்ஷிணே
ஸுஷுப்திரஹிதாய
ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிஹீநாய
ஸமஸ்தாதஸ்வரூபிணே
ஸாத்விகஸந்நாதஹீதாய
ஸர்வகர்மக்ருதே
ஸாத்விகஸந்நாஸாக்ஷிணே
ஸச்சிதாநந்தவர்ஜிதாய
ஸர்வாநந்தஸ்வரூபாய
ஸர்வாநந்தஸாக்ஷிணே
ஸத்யாஸத்யகுணாதீதாய
ஸக்தஹீநாய
ஸர்வஸங்கல்பரஹிதாய
ஸர்வஸங்கல்பஸாக்ஷிணே
ஸர்வஸம்ஜ்ஞாவிஹீநாய
ஸர்வஸம்ஜ்ஞாதிஸாக்ஷிணே
ஸாம்வ்யவிக்ஷராஷாய

𑍐 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑍐 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌯
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌵𑌸𑌰𑌾𑌯
𑌸𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌵𑌾𑌯
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌜𑌾𑌤𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌨𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌸𑌕𑌲𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌸𑌕𑌲𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯
𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍇
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌣𑍇
𑌸𑌹𑌾𑌯
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑌾𑌯
𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌾𑌯
𑌸𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌯
𑌸𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌶𑌰𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌯
𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯
𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌸𑌘𑍋𑌷𑌾𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯
𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌬𑍋𑌧𑌕𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌗𑍍𑌨
𑌶𑌰𑌣𑌕𑌲𑌶𑌾𑌯
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾
𑌸𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌞𑍍𑌜𑌤𑌯𑍇
𑌹𑌂𑌸𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌹𑌂𑌸𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌹𑍇𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌹𑌂𑌸𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌹𑌂𑌸𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌹𑌂𑌸𑌾𑌯
𑌹𑌂𑌸𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌯
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑍂𑌹𑌾𑌯
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌾𑌯
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌿𑌣𑍇
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌕
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 1111